

Strahote koje je darvinizam doneo čovečanstvu

Uvod

Donosioci bola u 20. veku

20. vek, koji smo upravo ostavili za sobom, bio je vek rata i sukoba, koji je vodio do propasti, bola, masakra, bede i ogromnog razaranja. Milioni ljudi su ubijeni, masakrirani, prepušteni gladi i smrti, i ostavjeni bez doma ili zaklona, ili zaštite ili podrške. I sve ni zbog čega: u ime služena iskrivjenim ideologijama. Milioni su bili izloženi nehumanom tretmanu kroz kakav čak ni životine ne bi trebalo da prolaze. U skoro svakoj prilici stavjeni su potpisi diktatora i despota ispod svih patnji i propasti: StaĴin, Lewin, Trocki, Mao, Pol Pot, Hitler, Musolini, Franko... Dok su neki od ovih ljudi delili iste ideologije, drugi su bili smrtni neprijatelji. Iz prostog razloga što su njihove ideologije bile suprotstavljene jedne drugima, oni su uvlačili društva u sukob i okretali brata protiv brata, navodeći ih da započnu ratove, bacaju bombe, pale i uništavaju automobile, domove i radnje, navodeći ih da nemilosrdno tuku mlade, stare, muškarce, žene i decu do smrti ili da ih postave ispred zida i streľaju... Bili su dovoljno surovi da postave pištolj uz nećiju glavu i da ga, gledajući mu u oči, ubiju, i gaze po glavi, samo zato što podržavaju drugu ideju. Izbacivali su ljude iz domova, bilo da su žene, deca, ili starci...

To je kratak pregled noćnih mora 20. veka iz koga smo tek izašli: ljudi koji su podržavali sukobljene ideje i koji su utopili čovečanstvo u bol i krv u ime podržavanja tih ideologija.

Fašizam i komunizam dolaze na čelo ideologija koje su prouzrokovale da čovečanstvo pati tih mračnih dana. Oni se vide kao neprijatelji, kao ideje koje su pokušale da se međusobno unište.

Ustvari, tu se nalazi najzanimqvija istina: jer su ove ideologije odgajene iz jedinstvenog ideološkog izvora, crpile su snagu i podršku iz tog izvora, i zahvaqujući tom izvoru bile su u stawu da privuku društva na svoju stranu. Na prvi pogled, ovaj izvor nikada nije privlačio bilo kakvu pažwu na sebe, uvek je ostajao iza scene sve do sada i uvek je pokazivao qudima svoje lice nevinog izgleda. Taj izvor je materijalistička filozofija, i DARVINIZAM, aspekt te filozofije primewen na prirodu.

Darvinizam se pojavio u 19. veku kao obrada mita, koji potiče iz vremena Sumera i drevne Grčke, od strane biologa amatera Čarlsa Darvina (Charles Darwin), i od tada je formirao osnovnu ideju iza svih ideologija koje su bile štetne za čovečanstvo. Imajući navodno naučnu potporu, omogućio je ovim ideologijama i wihovim nosiocima da dobiju lažni legitimitet.

Uz pomoć te lažne opravdanosti teorija evolucije je uskoro napustila oblast saznanja biologije i paleontologije i počela da komentariše o oblastima od qudskih odnosa do istorije, i da utiče na poqima od politike do društvenog života. Pošto su neke određene tvrdwe darvinizma podržavale nekoliko tokova misli koji su počeli da se javqaju i oblikuju u 19. veku, on je dobio široku podršku ovih krugova. Naročito su qudi počeli da pokušavaju da primene ideju da postoji "borba za opstanak" među živim organizmima u prirodi, i kao rezultat ideja da "jaki preživqavaju, dok su drugi poraženi i nestaju" počela je da bude primewivana na qudsku misao i ponašawe. Kada je darvinistička tvrdwa da je priroda bila mesto borbe i sukoba počela da se primewuje na qudska bića i društva, Hitlerov pokušaj stvarawa gospodarske rase, Marksova tvrdwa da je "istorija čovečanstva istorija klasne borbe", kapitalistička odredba da "jaki postaju još jači na račun slabih", kolonizacija zemaqa trećeg sveta od strane imperijalističkih zemaqa i wihovo

prolažewe kroz nehumani tretman, zajedno sa čiwenicom da su qudi koji nisu belci još uvek suočeni sa rasističkim napadima i diskriminacijom, svi su našli neku vrstu opravdawa.

Uprkos tome što je evolucionista, Robert Rajt (Robert Wright), autor kwige *Moralna životiwa* (The Moral Animal) sumira katastrofe koje je teorija evolucije donela istoriji čovečanstva na sledeći način:

Evoluciona teorija, ipak, ima dugu i veoma prqavu istoriju primene na qudske poslove. ;Pošto se pomešala sa političkom filozofijom na prelasku vekova da bi formirala nejasnu ideologiju poznatu kao "socijaldarvinizam", upala je u ruke rasista, fašista i najbezosećajnije vrste kapitalista.; (1)

Kao što će se videti u ovoj kwizi i iz čiwenica koje sadrži, darvinizam nije samo teorija koja pokušava da objasni nastanak života i koja je ograničena na oblast naučnog saznowa. Darvinizam je dogma koju još uvek tvrdoglavo brane pristalice izvesnih ideologija, uprkos čiwenici da je pokazan poptuno neopravdanim sa naučne tačke gledišta. U naše vreme mnogi naučnici, političari i qudi od ideja, bez obzira da li su svesni ili ne tamne strane darvinizma, daju svoju podršku ovoj dogmi.

Ako svi uvide naučnu neopravdanost ove teorije, koja deluje nadahwujuće surovim diktatorima i nemilosrdnim, nehumanim i sebičnim mentalitetima i tokovima misli, oni će učiniti kraj ovim štetnim ideologijama. Oni koji čine i planiraju zlo neće moći da se brane govoreći, "ali ovo je zakon prirode". Više neće imati takozvanu naučnu podlogu za svoj egocentričan, sebičan i nemilosrdan pogled na svet.

Kada jednom ideja darvinizma, koren štetnih ideologija, bude konačno odbačena, ostaće samo istina. To je istina da su sva qudska bića i sam svemir stvoreni od strane Tvorca. Qudi koji to razumeju će takođe shvatiti da je jedina stvarnost i jedina istina u svetoj kwizi koju nam je on poslao. Kada većina qudi shvati tu istinu, patwe, problemi, masakri, propasti, nepravde i beda u svetu će biti zamewene prosvetqewem, otvorenošću, bogatstvom, obiqem i zdravqem. Zbog toga, svaka lažna ideja štetna za čovečanstvo mora biti savladana i ostavqena da truli od strane svete ideje koja će doneti lepotu čovečanstvu. Odgovoriti na kamewe bacawem drugih, odgovoriti na udarce udarcima, odgovoriti napadaču sa još napada nije rešewe.

Rešewe je oboriti ideje onih koji čine te stvari i objasniti,

strpqivo i pažqivo, istinu sa kojom trebaju biti zamewene.

Ciq pisawa ove kwige je da pokaže onima koji brane darvinizam a ne vide wegovu tamnu stranu, svesno ili nesvesno, šta je to što oni ustvari podržavaju, i da objasni šta će wihova odgovornost biti sve dok se pretvaraju da ne vide istinu. Drugi ciq je da upozori one koji ne veruju u darvinizam, ali koji takođe ne vide darvinizam kao pretwu čovečanstvu.

Prvo poglavqe

Kratka istorija darvinizma

Pre nego što se okrenemo bolu i katastrofama koje je darvinizam doneo svetu, pogledajmo ukratko wegovu istoriju. Mnogi qudi veruju da je teorija evolucije, koju je prvi izneo CCarls Darwin, teorija zasnovana na čvrstim naučnim čiwenicama, opažawima i eksperimentu. A u stvari začetnik teorije evolucije nije Darwin niti je izvor teorije naučni dokaz.

U jednom periodu u Mesopotamiji, kada su idolopokloničke religije imale prevlast, sujeverje i mitovi o korenu života i svemira su obilovali: jedan od njih je bilo verovanje u "evoluciju". Po epu Enuma-Eliš, koji potiče iz vremena Sumera, postojao je potop i iz njega su se bogovi zvani Lahmu i Lahamu iznenada pojavili. Po praznoverju, ovi idoli su prvo stvorili sami sebe i zatim su, pošto su postali univerzalni, stvorili drugu materiju i živa stvorenja. Drugim rečima, po Sumarskom mitu, život je iznenada nastao iz neživog vodenog haosa, evoluirao i razvio se.

Možemo da vidimo da ovo verovanje pokazuje sličnost sa tvrdnjom teorije evolucije da su se "živa bića razvila i evoluirala od nežive materije". Iz ovoga možemo da vidimo da ideja evolucije ne pripada Darwinu, već prvenstveno sumerskim idolopoklonicima.

Kasnije, mit evolucije je pronašao više prostora za život u drugoj idolopokloničkoj civilizaciji, drevnoj Grčkoj. Drevno grčki materijalistički filozofi su smatrali da je materija jedina stvar koja je postojala. Oni su se okrenuli mitu evolucije, kao nasleđu Sumera, da bi objasnili kako su živa bića nastala. Na ovaj način, materijalistička filozofija i mit evolucije su se spojili u drevnoj Grčkoj. Odatle je prenešen na rimsku kulturu.

SLIKA (str. 14): Slika predstavlja sumerskog vodenog boga. Kao i Sumeri, darvinisti veruju da se život pojavio sasvim slučajno iz vode. Drugim rečima, oni vide vodu kao boga koji je stvorio život.

Ova dva koncepta, od kojih je svaki mit koji pripada idolopokloničkim kulturama, su se pojavila u savremenom svetu u XVIII veku. Nekim evropskim misliocima koji su proučavali drevne grčke izvore se svideo materijalizam. Zajednička karakteristika ovih mislioca je bila da su bili protivnici religije.

U ovoj sredini prva osoba koja je detaljno iznela teoriju evolucije je bio francuski biolog Žan Baptist Lamarck (Jean Baptiste Lamarck). U svojoj teoriji, za koju će se kasnije shvatiti da je pogrešna, Lamarck je predložio da su sva živa bića evoluirala jedna od drugih malim promenama tokom svojih života. Jedna osoba koja je ponovila Lamarckove tvrdve, na malo drugačiji način, je bio Carls Darwin.

Darwin je izneo tu teoriju u svojoj knjizi 'Postanak vrsta' (The Origin of Species), koja je objavljena u Engleskoj 1859. U toj knjizi, mit evolucije koji je potekao od drevnih Sumera, je iznet detaljno. Tvrdio je da su sve vrste živih stvorenja nastale od jednog pretka, koji je rođen slučajno u vodi, i da su postali različiti jedni od drugih uz pomoć malih promena koje su nastajale slučajnošću.

Ova Darwinova tvrdva nije dobila veliko opšte prihvatanje od naučnika svog vremena. Fossilni stručnjaci su naročito bili svesni da Darwinova tvrdva nije bila ništa drugo nego produkt mašte. Ali uprkos ovome Darwinova tvrdva je počela da dobija veću podršku iz različitih krugova kako

je vreme prolazilo. Zato što su Darwin i njegova teorija obezbedili nedostajuću osnovu za sile koje su vladale u XIX veku.

SLIKA (str. 15): Kao i idolopoklonička društva, darvinisti veruju da je život nastao sasvim slučajno u vodi kao rezultat prirodnih efekata. Po ovoj besmislenoj tvrdnji, nesvesni atomi u "primitivnoj supi" sa slike su se spojili i odlučili da formiraju živa stvorenja.

Razlog za prihvatanje darvinizma je ideološki

U periodu kada je Darwin objavio svoju knjigu 'Postanak vrsta' i izneo svoju teoriju evolucije, nauka je bila veoma primitivna. Na primer, ćelija, za koju se danas zna da poseduje najsloženiji sistem, je bila vidljiva jedino kao mrqa kroz proste mikroskope koji su bili u upotrebi u to vreme. Iz tog razloga Darwin nije video nikakav problem u tvrdnji da je život nastao slučajem od neživih materija.

Na isti način, nepotpunost fosilnog zapisa u to vreme je učinila mogućim da se tvrdi da su živa stvorenja nastala jedna od drugih malim promenama. Danas je sigurno da fosilni zapis, kako smo malopre objasnili, ne pruža nikakve činjenice kao podršku Darwinovoj tvrdnji da su živa stvorenja nastala razvojem jedna od drugih. Do skora, evolucionisti su pokušavali da prevaziđu dilemu sa kojom su bili suočeni govoreći, "biće pronađeno u budućnosti". Ali su sada u poziciji da ne mogu da se sakriju iza tog objašnjenja. (Za detaljnu informaciju vidi poglavak "Zabluda evolucije")

SLIKA (str. 16): U poređenju sa današnjim, mikroskopi dostupni u XIX veku su bili prilično primitivni i, kao na slici, mogli su da prikažu ćelije samo kao mrqe.

Bez obzira na sve, nije bilo promene u vezanosti darvinista za teoriju evolucije. Pristalice Darvina su došli do naših dana predajući svoju vernost Darwinu jedan drugome kao nasleđe poslednjih 150 godina.

U redu, koji je razlog da je darvinizam, uprkos činjenici da je njegova naučna neispravnost sada očigledna, privlačan izvesnim krugovima, i koji je razlog za jaku propagandu koja se čini u vezi njega?

SLIKA (str. 16): Carls Darwin

Najodređenija odlika Darwinove teorije je neno negiranje postojanja Tvorca. Po teorije evolucije, život je formirao sam sebe, slučajem, iz prirodne supstance. Ova Darwinova tvrdnja je obezbedila lažnu potporu svim ateističkim filozofijama, počivajući sa materijalističkom filozofijom. Zato što je do XIX veka većina naučnika gledala na nauku kao na metod za saznavanje i otkrivanje onoga što je Bog stvorio. Pošto je to verovanje bilo rašireno, ateisti i materijalistički filozofi nisu mogli da nađu pogodno tlo na kome bi se razvili. Ali negiranjem postojanja Tvorca i formiranjem varqive potpore za ateiste i materijaliste, teorija evolucije je bila čudesna prilika za njih. Iz tog razloga oni su se poistovetili sa darvinizmom i primenili teoriju na sopstvene ideologije.

Pored darvinističkog negiranja postojanja Boga, druga tvrdnja se pojavila kao potpora materijalističkim ideologijama XIX veka:

"Razvoj živih stvorenja je povezan sa borbom za život u prirodi. Ova borba pripada najjačima. Slabi su osuđeni na propast i izumiranje".

Saradwa darvinizma sa ideologijama koje su donele bol i propast svetu je do sada očigledno otkrivena.

Socijaldarvinizam: primena zakona xungle na qudsko ponašawe

Jedna od najvažnijih tvrdwi teorije evolucije je weno zasnivawe razvoja živih stvorewa na "borbi za opstanak" u prirodi. Po Darvinu, u prirodi postoji nemilosrdna borba za opstanak, večiti sukob. Jaki uvek nadvladavaju slabe i to čini razvoj mogućim. Podnaslov kwige 'Postanak vrsta' sumira to gledište. "'Postanak vrsta prirodnim odabirawem ili očuvawe povlašćenih rasa u borbi za život'".

Izvor Darwinovog nadahnuća po ovom pitawu je bila kwiga engleskog ekonomiste Tomasa Maltusa (Thomas Malthus) 'Esej o principu populacije' (An Essay on the Principle of Population). Ova kwiga je ukazivala da je prilično mračna budućnost očekivala čovečanstvo. Maltus je proračunao da bi se ostavqena sama sebi, qudska populacija povećala ogromnom brzinom. Broj bi se duplirao svakih 25 godina. Međutim, zalihe hrane se nikako ne bi povećavale istom stopom. Na taj način, čovečanstvo je suočeno sa neprestanom opasnošću od gladi. Sile koje drže populaciju pod kontrolom su bile katastrofe, kao što je rat, glad i bolest. Ukratko, da bi neki qudi živeli, bilo je neophodno da drugi umru. Opstanak je značio "neprestani rat".

Darvin izjavquje da je Maltusova kwiga bila ta koja ga je navela da misli o borbi za opstanak:

Oktobra 1838, to jest, petnaest meseci pošto sam počeo sa svojim sistemskim istraživawem, iz rasonode sam pročitao Maltusovu kwigu o populaciji, i pošto sam bio dobro pripremqen da

opazim borbu za opstanak koja se svuda odvija zahvaajući dugom neprestanom posmatranu navika životiwa i biqaka, odjednom mi je sinulo da bi pod tim okolnostima povoqne varijacije težile da budu sačuvane a nepovoqne da budu uništene. Rezultat toga bi bio formirawe nove vrste. Tu sam najzad dobio teoriju po kojoj mogu da radim. (2)

U XIX veku Maltusove ideje su bile usvojene od strane široke javnosti. Evropski intelektualci iz više klase su naročito podržavali Maltusove ideje. Značaj koji je Evropa XIX veka dala Maltusovim idejama o populaciji je predstavljen u članku 'Naučna osnova nacističkog programa o "pročišćewu rase"' (The Scientific Background of the Nazi "Race Purification" Programme):

U prvoj polovini XIX veka, širom Evrope, članovi vladajućih klasa su se skupili da bi raspravqali o novootkrivenom "populacionom problemu" i da bi pronašli načine da ostvare Maltusov nalog, da povećaju stopu smrtnosti siromašnih: "Umesto preporučivawa čistoće siromašnima, trebali bi da ohrabrujemo suprotne navike. U našim gradovima trebali bi da pravimo uže ulice, gomilamo više qudi u kućama, i da pripremimo povratak kugi. U provinciji bi trebali da gradimo naša sela blizu stajaćih voda i da naročito ohrabrujemo naseqavawe u svim močvarnim i nezdravim situacijama", i tako daqe. (3)

SLIKA (str. 18): Tomas Maltus, koji je uticao na Darvina i predložio da su rat i oskudica uravnotežavali brzi rast svetske populacije.

Kao rezultat te surove politike, jaki bi porazili slabe u borbi za opstanak, i na taj način brz porast populacije bi bio uravnotežen. U Engleskoj u XIX veku taj program "Slomi siromašne" je stvarno i bio primewen. Osnovan je industrijski sistem u kome su deca od 8 ili 9 godina bila terana da rade 16 sati na dan u rudnicima ugqa i gde su hiqade qudi umirali od loših uslova. Teorijska

"borba za opstanak" koju je Maltusova teorija smatrala za neophodnu, je osudila milione siromašnih ljudi u Engleskoj na život pun patnje.

Darvin pod uticajem Maltusa, je primenio to gledište na celu prirodu i predložio da će ovaj rat koji je stvarno postojao, dobiti najjači i najспособniji. Ta Darwinova tvrdnja je uključivala sve biljke, životinje i ljudska bića. Takođe je naglasio da je borba za opstanak bila stalan i nepromjenjiv zakon prirode. Negirajući stvaranje on je pozivao ljude da napuste svoja religijska uverenja i na taj način otkazujući na sve etičke principe koji bi mogli da budu prepreka surovosti te "borbe za opstanak".

Iz tog razloga Darwinova teorija je pronašla podršku establišmenta, od samog početka od kada se pojavila, prvo u Engleskoj a kasnije i u celom svetu. Imperijalisti, kapitalisti i drugi materijalisti koji su pozdravili tu teoriju, koja je obezbedila naučno opravdanje za politički i socijalni sistem koji su oni osnovali, nisu odlagali da je prihvate. Vrlo brzo teorija evolucije je postala jedini kriterijum u svakoj oblasti od interesa za ljudska društva, od sociologije do istorije, od psihologije do politike. U svakoj oblasti je osnovna ideja bila slogan "borba za opstanak" i "opstanak najспособnijih", i političke stranke, nacije, administracije, komercijalne firme i pojedinci su počeli da žive u toplini tih slogana. Pošto su se vladajuće ideologije u društvu poistovetile sa darvinizmom, darvinistička propaganda je počela da se vrši u svakoj oblasti, od obrazovanja do umetnosti, od politike do istorije. Pokušano je da se uspostave veze između svakog predmeta i darvinizma i da se baci svetlo na njih sa darvinističke tačke gledišta. Kao rezultat toga, čak i ako ljudi nisu znali za Darwinizam, modeli društava koja su živela živote kakvi su predviđeni darvinizmom su počeli da se formiraju.

Sam Darwin je preporučio da se njegova gledišta zasnovana na evoluciji primene na etičko shvatanje i društvene nauke. Darwin je rekao sledeće H. Tielu (H. Thiel) u pismu iz 1869. godine:

;Brzo ćete poverovati koliko sam zainteresovan u opažanju da primenjujete na moralna i socijalna pitanja gledišta koja se mogu usporediti sa onima koja sam koristio u pogledu promene vrste;. Nisam ranije uvideo da moja gledišta mogu biti proširena na tako različita i veoma važna pitanja. (4)

Sa borbom u prirodi je takođe prihvatano da je ona i u ljudskoj prirodi i sukobi u ime rasizma, fašizma, komunizma i imperijalizma, i pokušaji jakih ljudi da slome ljude koje su videli kao slabije su postali odenuti u naučnu fasadu. Sada je bilo nemoguće prekoriti ili sprečiti one koji su izvršavali varvarske masakre, tretirali ljudska bića kao životinje, okretali ljude jedne protiv drugih, koji su prezirali druge zbog njihove rase, koji su zatvarali male radnike u ime takmičeva i koji su odbijali da pruže ruku pomoći siromašnima. Zato što su to radili u skladu sa "naučnim" prirodnim zakonom.

SLIKA (str. 21): Sa darvinizmom lažno da su sukob i borba u ljudskoj prirodi je bila prihvaćena. Kao tužan rezultat toga, u mnogim mestima u svetu ratovi, ubijanje i varvarstvo su bili umotani u takozvani naučni ogrtač, i XX vek je postao vek patnje i nemilosrdnosti.

SLIKA (str. 22): Bolni rezultat

Po socijaldarvinizmu, slabiji, siromašniji, bolesni i zaostali moraju da budu eliminisani i uklonjeni bez milosti. Ti ljudi veruju da je to neophodno zbog evolucije čovečanstva. Jedan od razloga

zašto XX vek nije pronašao odgovor na pozive za pomoć miliona ljudi, od Bosne do Etiopije je bila ideologija koja je surovo nametnuta društvima.

Ovaj novi naučni pogled je postao poznat kao "socijaldarvinizam".

Jedan od najistaknutijih evolucionih naučnika našeg vremena, američki paleontolog Stefan Hej Guld (Stephen Jay Gould) prihvata istinu pišući da su posle objavivawa 'Postanka vrsta' 1859. godine, "naredni argumenti za ropstvo, kolonijalizam, rasne razlike, klasne borbe i uloge polova bili iznošeni prvenstveno pod zastavom nauke". (5)

Jedna stvar zahteva pažljivo razmatrawe. Svi periodi ljudske istorije su videli ratove, užase, surovost, rasizam i sukob. Ali je svo vreme bila prisutna božanska religija koja je učila ljude da je to što oni rade bilo pogrešno i pozivala ih na mir, pravdu i smirenost. Pošto su ljudi poznavali tu božansku religiju, bar su imali meru razumevawa da je to što su radili bilo pogrešno kada su činili nasilje. Ali od XIX veka, darvinizam je pokazao da je borba za profit i nepravda imala element naučnog opravdawa, i rekao je da je sve to bilo deo ljudske prirode, da ljudi poseduju divlje i agresivne sklonosti koje su mu ostale od predaka, i da na isti način na koji je najjača i najagresivnija životinja preživjavala, isti zakoni se primenjuju na ljudska bića. Pod uticajem ovog mišljenja, ratovi, patnje i masakri su počeli da zahvataju veliki deo sveta. Darvinizam je podržavao i ohrabrivao sve te pokrete koji su doneli bol, krv i ugrožavawe svetu, pokazao im je da su razumni i opravdani i dao pozadinu za sve njihove praktične primene. Kao rezultat te takozvane naučne pozadine sve te opasne ideologije su postajale sve snažnije i utisnule su ime "vek patnje" XX veku.

U svojoj kwizi 'Darvin, Marks, Vagner' (Darwin, Marx, Wagner) profesor istorije Žak Barzun (Jacques Barzun) procewuje naučne, društvene i kulturne uzroke strašnog moralnog sloma savremenog sveta. Ovi komentari iz Barzunove kwige su upečatqivi sa tačke gledišta uticaja darvinizma na svet:

...U svakoj evropskoj zemqi između 1870. i 1914. postojala je ratna partija koja je zahtevala naoružawe, individualistička partija koja je zahtevala surovo takmičewe, imperijalistička partija koja je zahtevala slobodno delovawe nad zaostalim qudima, socijalistička partija koja je zahtevala pobedu moći i rasistička partija koja je zahtevala unutrašwa čišćewa stranaca - sve one, kada pozivi na pohlepu i slavu nisu uspeli, ili čak i pre toga, su se pozvale na Spensera (Spencer) i Darvina, koji su praktično bili oličewe nauke... Trka je bila biološka, bila je sociološka, bila je darvinistička. (6)

U XIX veku kada je Darwin izneo svoju tvrdwu da živa bića nisu stvorena, da su se pojavila slučajno i da su qudska bića imala zajedničkog pretka sa životiwama i da su se pojavila kao najrazvijeniji organizmi kao rezultat slučajnosti, moćda većina qudi nije mogla da zamisli kakvi će rezultati te tvrdwe biti. Ali u XX veku konačan rezultat ove tvrdwe je proživqen u užasnim iskustvima. Oni koji su videli živa bića kao razvijene životiwe, nisu oklevali da krenu sa gažewem slabih, sa pronalažewem načina da se reše bolesnih i slabih i sa izvršavawem masakra da bi se rešili rasa koje su videli kao drugačije i niže. Zato što im je wihova teorija sa maskom nauke rekla da je to bio "zakon prirode".

Propasti koje je darvinizam doneo svetu su počele na taj način, i brzo se proširile na ceo svet. Dok je u XIX veku, dok materijalizam i ateizam nisu ojačali uz podršku koju su primili od

darwinizma, većina ljudi verovala da je Bog stvorio sva živa bića i da su ljudska bića, za razliku od drugih živih stvorenja, posedovala dušu koju je stvorio Bog. bez obzira na rasu ili ljude, sva ljudska bića su bila viđena kao sluga stvorene od strane Boga. Međutim, iz nedostatka religije koji je doneo i ojačao darvinizam, su proizašle društvene grupe sa takmičarskim i surovim gledištem na svet, koje nisu davale nikakav značaj moralu, i koje su videle ljudska bića kao veoma razvijene životinje. Ljudi koji su negirali da imaju bilo kakvu odgovornost Bogu su prouzrokovali nastanak kulture u kojoj je svaki tip sebičnosti bio opravdan. Iz te kulture su rođeni mnogi "izmi", i svaki od njih je postao propast za čovečanstvo.

Na sledećim stranama ćemo istražiti ideologije koje su u pitanju kojima je darvinizam dao opravdanje, blizak odnos između tih ideologija i darvinizma i koliko je ta saradnja koštala svet.

Drugo poglavlje

Darvinov rasizam i kolonijalizam

Darvinov blizak prijatelj profesor Adam Sedgwick (Adam Sedgwick) je bio jedan od ljudi koji je video kakve će opasnosti teorija evolucije izazvati u budućnosti. Napomenuo je, pošto je pročitao i razmotrio 'Postanak vrsta' da "Ako bi ova knjiga naišla na opšte javno prihvatanje, donela bi sa sobom porast surovosti ljudske rase kakav do sada nije viđen;" (7) I zaista, vreme je pokazalo da je Sedgwick bio u pravu kada je imao sumnje. XX vek je ostao zapamćen u istoriji kao tamno doba kada su ljudi bili izloženi masakrima samo zbog njihove rase ili etničkog porekla.

SLIKA (str. 27): Profesor Adam Sedgwick

Naravno, diskriminacija i istrebljivanje zasnovano na voj su postojali u ljudskoj istoriji davno pre Darvina. ;Ali je darvinizam dao toj diskriminaciji lažnu naučnu vrednost i lažnu opravdanost;

"Očuvanje povlašćenih rasa..."

Većina darvinista u naše vreme tvrdi da Darwin nikada nije bio rasista već da rasisti pogrešno tumače Darwinove ideje u cilju podrške sopstvenih gledišta. Oni tvrde da se izraz "očuvanjem povlašćenih rasa" u podnaslovu 'Postanka vrsta' koristi samo za životinje. Međutim, ono što oni koji daju tu tvrdnju ignorišu je ono što Darwin kaže o ljudskim rasama u svojoj knjizi.

Po gledištima koje je Darwin izneo u svojoj knjizi, ljudske rase predstavljaju različite stupnjeve u evoluciji, i neke rase su evoluirale i napredovale više od drugih. Neke od njih, su u stvari, bile na skoro istom nivou kao i majmuni.

Darwin je tvrdio da se "borba za opstanak" takođe primenivala između ljudskih rasa. "Povlašćene rase" su izlazile kao pobednici iz te borbe. Po Darwinu povlašćena rasa su bili evropski belci. Što se azijskih i afričkih rasa tiče, one su zaostale u borbi za opstanak. Darwin je otišao još dale: te rase će uskoro potpuno izgubiti svetsku borbu za opstanak i nestati, tvrdio je.

U nekom budućem periodu koji nije veoma daleko mereno vekovima, civilizovane rase ljudi će skoro sigurno istrebiti i zameniti divlje rase širom sveta. U isto vreme čovekoliki majmuni... će bez sumnje biti istrebljeni. Prekid između čoveka i njegovih najbližih srodnika će tada biti širi, jer će se nalaziti između čoveka u civilizovanijem stanju, kako se možemo nadati, čak i od Kavkasca, i nekog primitivnog majmuna ;kao što je pavijan, umesto kao što je sada između crnca ili Australijanca i gorile;. (8)

U drugom delu 'Porekla čoveka' (The Descent of Man), Darwin je tvrdio da je neophodno da niže rase nestanu i da nema potrebe da razvijeni ljudi pokušavaju da ih zaštite i održavaju u životu. Uporedio je tu situaciju sa ljudima koji su gajili domaće životinje:

;Kod divljaka, slabi u telu ili umu se brzo eliminišu: i oni koji prežive obično isporučavaju odlično zdravlje. Mi civilizovani ljudi, u drugu ruku činimo sve da sprečimo proces eliminacije; gradimo domove za zaostale, osakaćene i bolesne; donosimo zakone za siromašne; a naši doktori čine sve što mogu da svakome spasu život do poslednjeg trenutka. Postoji razlog da se veruje da je vakcinacija sačuvala hiljade života, koji bi zbog slabe konstitucije ranije podlegli malim boginjama. Tako slabi članovi civilizovanih društava razmnožavaju svoju vrstu. Niko ko se bavio uzgajanjem domaćih životinja neće sumnjati da to mora da je prilično štetno za ljudsku rasu. (9)

Kao što smo videli, u svojoj knjizi 'Poreklo čoveka' Darwin je smatrao da su domoroci Australije i crnci na istom nivou kao gorile i tvrdio da će te rase nestati. Što se tiče drugih rasa koje je video kao "niže" tvrdio je da je bitno sprečiti ih da se razmnožavaju da bi se te rase dovele do izumiranja. Tako su tragovi rasizma i diskriminacije na koje još uvek nailazimo u naše vreme bili odobreni i dato im je opravdanje od strane Darvina na taj način.

Što se tiče zadatka "civilizovanih osoba", po Darwinovoj rasističkoj ideji, on je bio da one malo ubrzaju evolucionu period, kao što ćemo kasnije videti detaljnije. U ovoj situaciji nije bilo zamerke, sa "naučne" tačke gledišta, da se sa ovim rasama, koje će ionako nestati, završi sada.

Darwinova rasistička strana je pokazala svoj efekat u dobrom delu njegovog pisanja i opažanja. Na primer, on je otvoreno izneo svoje rasističke predrasude dok je opisivao domoroce ostrva

Tera del Fuego koje je video na dugom putovanju na koje je krenuo 1871. godine. Opisao je te urođeničke kao živa stvorenja "potpuno naga, obojene raznim bojama, koje jedu sve što nađu kao i divlje životinje, nekontrolisane, sirove prema svakome ko nije iz njihovog plemena, uživaju u mučenju svojih neprijatelja, prinose krvave žrtve, ubijaju svoju decu, loše postupaju prema svojim ženama, puni su čudnog sujeverja". Dok istraživač V. P. Snow (W. P. Snow), koji je putovao u isti region deset godina ranije, daje veoma drugačiju sliku. Po Snow, urođenici ostrva Tera del Fuege su bili "ljudi snažnog izgleda, veoma su voleli svoju decu; neke od njihovih ruktvorina su bile izvanredne; prepoznavali su neku vrstu prava nad svojom i prihvatili su autoritet nekoliko najstarijih žena". (10)

SLIKA (str. 29): Putovanje na koja se Darwin upustio su otkrila njegovu rasističku stranu. Na primer, Darwin je smatrao izraz "divlje životinje" podesnim za plemena o čijoj su kulturi i sposobnostima govorili drugi istraživači.

Kao što se vidi iz ovih primera Darwin je bio izraziti rasista. U stvari, rečima autora knjige 'Šta je Darwin stvarno rekao' (What Darwin Really Said), Benjamin Ferington (Benjamin Farrington), Darwin je dao puno komentara u vezi "većih razlika između različitih rasa ljudi;" u svojoj knjizi 'Poreklo čoveka'. (11)

Štaviše, Darwinova teorija je negirajući postojanje Boga bila uzrok toga da ljudi nisu videli da je čovek bio nešto što je stvoreno od strane Boga i da su svi ljudi stvoreni jednaki. I to je bio jedan od faktora iza uspona rasizma i ubrzanja njegovog prihvatanja u svetu. Američki naučnik James Ferguson (James Ferguson) opisuje direktnu vezu između negiranja stvaranja i uspona rasizma na sledeći način:

Nova antropologija je uskoro postala teorijska podloga između dve suprotstavljene škole misli o postanku ljudi. Starija i čvršće ustanovljena od njih je bila 'monogenizam', verovano da je celokupno čovečanstvo, bez obzira na boju i karakteristike, direktno poteklo od Adama i od jedinstvenog i originalnog dela Božijeg stvaranja. Monogenizam je širila crkva i bio je univerzalno prihvaćen do XVIII veka, kada je opozicija teološkom autoritetu počela da izgrađuje suprotnu teoriju 'poligenizma', (teorija evolucije); koja je smatrala da su različite rasne zajednice imale različita porekla. (12)

Indijski antropolog Lalita Vidiarti (Lalita Vidzarthi) objašnjava kako je Darwinova teorija evolucije dovela do toga da rasizam bude prihvaćen od strane društvenih nauka:

;Darwinova (Darwinova) teorija opstanka najprilagođenijih; je bila toplo dočekan od strane društvenih naučnika tog vremena, i oni su verovali da je čovečanstvo dostiglo različite nivoe evolucije koja je dostigla vrhunac u civilizaciji belog čoveka. ;Do druge polovine XIX veka rasizam je bio prihvaćen kao činjenica od strane većine zapadnih naučnika;. (13)

Što se tiče darvinista koji su došli posle Darvina, oni su pružili veliku borbu da bi dokazali svoja rasistička gledišta. U to ime oni nisu prezali od toga da daju mnoge naučne nedoslednosti i laži. Smatrali su da kada to dokažu, da će naučno dokazati sopstvenu superiornost i "prava" da tlače, kolonizuju, i ako treba da istrebe druge rase.

U trećem poglavlju svoje knjige 'Loše merenje čoveka' (The Mismeasure of Man), Stefan Xej Guld je istakao da su neki antropolozi namerno falsifikovali svoje podatke da bi dokazali "superiornost" bele rase. Po Guldu, metod koji je najčešće korišćen je bio falsifikovanje veličine mozga fosilizovanih lobanja koje su pronalazili. Guld spominje u svojoj knjizi da su,

pretpostavljajući da veličina mozga ima nešto sa inteligencijom, mnogi antropolozi namerno preuveličavali veličinu lobanja Kavkazaca i podceniavali veličinu lobanja crnaca i Indijanaca. (14)

SLIKA (str. 31): Stefan Xej Guld i njegova knjiga koja je otkrila

Darvinovu rasističku stranu

U svojoj knjizi 'Posle Darvina' (Ever Since Darwin), Guld objašnjava neverovatne tvrdnje koje su darvinisti iznosili da bi prikazali da su neke rase niže.

Hekel i njegove kolege su se takođe pozivali na rekapitulaciju da bi potvrdili rasnu superiornost severnoevropskih belaca. Pretraživali su čimenice iz ljudske anatomije i ponašanja, koristeći sve što su mogli da pronađu od mozgovog do pupka. Herbert Spenser (Herbert Spencer) je pisao da "intelektualne osobine necivilizovanih... su osobine koje se javljaju kod dece civilizovanih". Karl Vogt (Carl Vogt) je 1864. rekao oštrije: "Odrasli crnac poseduje, što se njegovih intelektualnih sposobnosti tiče, prirodu deteta... Neka plemena su osnovala države, koje poseduju osobenu organizaciju, ali što se otaloga tiče, možemo slobodno da tvrdimo da cela rasa nije, ni u prošlosti ni u sadašnjosti, proizvela ništa što bi doprinelo napretku čovečanstva ili što bi bilo vredno za očuvanje". (15)

A francuski medicinski anatom Etien Seres (Etienne Serres) je stvarno tvrdio da su crni muškarci primitivni zato što su njihovi pupkovi bili na nižem nivou. Darwinov savremenik, evolucionista Havelok Elis (Havelock Ellis) je podupreo razliku između superiornih i nižih rasa navodnim "naučnim" objašnjenjem, koje glasi:

Dete mnogih afričkih rasa je malo ako je i uopšte mawe inteligentno od evropskog deteta, ali dok Afrikanac kako raste postaje glup i tupav, i wegov celokupni društveni život ulazi u stawe uske rutine, Evropqanin zadržava mnogo od svoje dečije živosti. (16)

Francuski darvinistički antropolog Vašir de Lapog (Vacher de Lapouge) je predložio, u svom radu nazvanom 'Race et Milin Social Essais d'Anthroposociologie' (Paris 1909) da su nebele klase potomci divqaka koji nisu naučili da budu civilizovani, ili degenerisani predstavnici pomešanih klasa. Dao je rezultate mereći lobawe pariskih viših i nižih klasa na grobqima. Po wegovim rezultatima zavisno od svojih lobawa neki qudi su bili skloni da budu bogati, samouvereni i slobodni, a drugi konzervativni, da ne traže puno i da poseduju sve kvalitete dobrog sluge, klase su bile proizvodi društvenog odabirawa, više klase društva su bile superiorne, stepen bogatstva je bio u proporciji sa indeksom lobawe. Lapog je kasnije dao proročanstvo, "Moje gledište je da će u godinama koje dolaze qudi ubijati jedni druge zato što su wihove glave okrugle ili šiquate", rekao je (17), i ovo proročanstvo se ostvarilo, kao što ćemo detaqnije videti na narednim stranama ove kwige, i XX vek je video masakre koji su izvršavani u ime rasizma...!

I nisu bili samo antropolozi: entomolozi (oni koji proučavaju insekte) su takođe skočili na rasistički vagon koji je darvinizam pokrenuo svojim neverovatnim tvrdwama. Na primer, 1861. godine jedan engleski entomolog je došao do zakqučka, pošto je sakupio vaši koje su živele na telima qudi u različitim delovima sveta, da vaši jedne rase nisu mogle da žive na telima druge, što je kada se pogleda sa današwem naučnog nivoa jednostavno smešno. (18) Kada su čak i qudi sa zvawem naučnika davali takve izjave, nije iznenađujuće da su neki dogmatični rasisti

koristili takve nelogične, neinteligentne i potpuno besmislene slogane kao što je da je "čak i crnačka vaš crnac".

Ukratko, rasistička strana Darwinove teorije je našla veoma plodno tlo u drugoj polovini XIX veka. Zato što su evropski "belci" još uvek čekali da takva teorija opravda njihove sopstvene zločine.

Britanska kolonizacija i darvinizam

Zemlja koja je najviše zaradila na Darwinovim rasističkim gledištima je bila Darwinova sopstvena zemlja, Britanija. U godinama kada je Darwin izneo svoju teoriju, Velika Britanija je imala osnovanu svetsku vodeću kolonijalističku imperiju. Svi prirodni izvori oblasti koja se prostirala od Indije do Latinske Amerike su bili iskorišćavani od strane Britanske imperije. "Beli čovek" je pqačkao svet za sopstvene interese.

Ali, naravno, počinući sa Velikom Britanijom, nijedna kolonijalistička zemlja nije želela da bude viđena kao "pqačkaš", i da bude zapamćena u istoriji kao takva. Iz tog razloga, oni su tražili objašnewe kako bi pokazali da su u pravu u onome što čine. Takvo objašnewe bi moglo da predstavi kolonizovane qude kao "primitivne qude" ili "stvorewa koja žive kao životiwe". Na taj način, oni koji su bili masakrirani i podvrgnuti nequdskom tretmanu su mogli da budu viđeni ne kao qudska bića, već kao poluqudska poluživotiwska stvorewa, i loše postupawe sa wima ne bi bilo smatrano za zločin.

U stvari, to tragawe nije bilo novo: prvo širewe kolonizacije u svetu ide unazad do XV i XVI veka. Tvrdwe da su neke rase imale poluživotiwske osobine je prvi izneo Kristofer Kolumbo

(Christopher Columbus) na svom putovanju do Amerike. Po ovim tvrdnjama, američki urođenici nisu bili qudska bića, već vrsta razvijene životiwe. Iz tog razloga su mogli da budu stavqeni na raspolagawe španskim kolonijalistima.

Bez obzira koliko je Kolumbo prikazivan u filmovima o otkriću Amerike kao da je imao topao i qudski stav prema urođenicima, činjenica je da Kolumbo nije smatrao domoroce za qude. (19)

Kristofer Kolumbo je bio osoba koja je prva pokrenula veliki masakr. Kolumbo je uspostavio španske kolonije na mestima koje je otkrio, načinio je robove od domorodaca i bio je odgovoran za započinjewe trgovine robqem. Španski "konkvistadori" su videli politiku tlačenja i izrabqivawa koju je Kolumbo primenio, i nastavili su je: izvršavani masakri su dostigli neverovatne dimenzije. Na primer, populacija na jednom ostrvu, koja je bila 200 000 kada je Kolumbo prvi put kročio na wega je bila samo 50 000 dvadeset godina kasnije, a do 1540. je ostalo samo 1 000 qudi. Kada je najčuveniji od španskih konkvistadora, Kortes (Cortes), prvi put kročio u Meksiko u februaru 1519, ukupna populacija domorodaca je bila 25 miliona, ali se do 1605. smawila na 1 milion. Na ostrvu Hispawola, populacija, koja je brojila 7-8 miliona 1492. godine, se smawila na 4 miliona 1496. godine i na samo 125 qudi u 1570. Po ciframa istoričara, za mawe od veka pošto je Kolumbo prvi put kročio na kontinent ;95 miliona qudi je bilo masakrirano od strane kolonijalista;. Kada je Kolumbo otkrio Ameriku 30 miliona domorodaca je živelo na kontinentu. Kao rezultat masakra od tada do danas dospeli su do pozicije da su postali izgubqena rasa od mawe od 2 miliona qudi.

SLIKA (str. 34): Masakr američkih urođenika

Sa otkrićem Amerike od strane Krisofera Kolumba počeo je užasan masakr američkih urođenika.

Razlog zašto su ovi masakri dostizali tako nemilosrdne proporcije je bio da urođenici nisu smatrani za qudska bića, već da su gledani kao životiwe.

Ali ove tvrdwe kolonijalista nisu dobile mnogo pristalica. U Evropi u to vreme, istina da su svi qudi stvoreni jednaki od strane Boga i da su svi potekli od jednog pretka - Adama - je bila toliko široko prihvaćena da je katolička crkva naročito zauzela jasan stav protiv pqačkaških invazija. Jedan od najpoznatijih primera toga je odgovor Biskupa CCiape, Bartolomeja de la Kasasa (Bartolome de las Casas) koji je kročio na novi svet zajedno sa Kolumbom, koji je rekao da su svi urođenici bili "prava qudska bića", kao odgovor na kolonijalističke tvrdwe da su urođenici bili "vrsta životiwe". Papa Pavle III je osudio surov tretman urođenika papskom bulom 1537., i objavio je da su urođenici bili prava qudska bića sa sposobnošću za veru. (20)

Ali se u XIX veku situacija promenila. Zajedno sa širewem materijalističke filozofije i udaqavawem društva od religije, istina da su qudska bića stvorena od strane Boga je počela da se negira. To je, kako je spomenuto na prethodnim stranama, bilo u isto vreme i uspon rasizma.

SLIKA (str. 35): Kraqica Viktorija i glavni učesnik u navedenim masakrima, Španac Kortes.

Sa usponom darvinističke materijalističke filozofije u XIX veku, rasizam je postajao sve jači i to je stvorilo veliku podršku evropskom imperijalističkom sistemu.

Xejms Xol (James Joll), koji je više godina bio profesor istorije na univerzitetima kao što su Oksford, Stenford i Harvard, u svojoj kwizi 'Evropa posle 1870.' (Europe Since 1870), koja se i

dage koristi kao učenik na univerzitetima, opisuje ideološke odnose između darvinizma, imperijalizma i rasizma.

Najduboke grupe ideja koje su inspirisale koncept imperijalizma su bile one koje se grubo mogu klasifikovati kao 'socijalni darvinizam' i koje su videle odnos između država kao neprekidnu borbu za opstanak u kojoj su neke rase smatrane za 'superiorne' u odnosu na druge u evolucionom procesu u kome su najjači morali stalno da se potvrđuju.

CCarls Darwin, čije su knjige 'O postanku vrsta', objavljena 1859., i 'Poreklo čoveka', koja je usledila 1871. godine, pokrenule sporove koji su uticali na mnoge grane evropske misli... Ideje Darvina i nekih njegovih savremenika kao što je bio engleski filozof Herbert Spenser, ... su brzo primenjene na pitanja koja su bila daleko udaljena od neposrednih naučnih pitanja... Element darvinizma koji je izgledao kao najprimeniviji na razvoj društva je bio verovanje da je prekomerna brojnost populacije u odnosu na sredstva za podršku neophodno proizvodila neprestanu borbu za opstanak u kojoj su najjači ili 'najsposobniji' bili oni koji su pobeđivali. Iz toga je bilo lako nekim misliocima da daju moralni sadržaj tvrditi o najsposobnijima, tako da su vrste ili rase koje su opstajale bile one koje su imale moralna prava na to.

Doktrina o prirodnom odabiru je mogla, prema tome, veoma lako da bude povezana sa drugim tokom misli koji je razvio francuski pisac, grof Žozef-Artur Gobine (Count Joseph-Arthur Gobineau), koji je objavio 'Esej o nejednakosti ljudskih rasa' (Essay on the Inequality of Human Races) 1853. Gobine je insistirao da je najznačajniji faktor u razvoju bila rasa; i da su one rase koje su ostale superiorne bile one koje su čuvale svoju rasnu čistoću. Od njih, po Gobineu, arijevska rasa je bila ta koja je najbolje opstala... Hjuston Stjuart Cembren (Houston Stewart

Chamberlain) je bio taj koji je doprineo tome da se neke od ovih ideja daqe razviju... Sam Hitler se dovoqno divio autoru (CCembrlenu) da bi ga posetio na samrti 1927. (21)

Kako je pokazano, postoji ideološki lanac koji spaja Darvina sa rasističkim misliocima i imperijalistima i koji se proteže odatle pa do Hitlera. Darwinizam je ideološka osnova i za imperijalizam, koji je utopio svet u krv u XIX veku, i za nacizam, koji je učinio to isto u XX veku.

Viktorijanska Velika Britanija je takođe pronašla takozvanu "naučnu osnovu" u darvinizmu. Velika Britanija je ostvarila veliku zaradu na kolonijalizmu, i nije videla razlog da ne donese propasti onima koji su živeli pod tom kolonijalizacijom u sopstvenu prednost. Jedan primer prqave politike britanskog imperijalizma su bili "opijumski ratovi" protiv Kine. Velika Britanija je počela da krijumčari opijum koji je uzgajala u Indiji u Kinu u prvoj četvrtini XIX veka. Ovo krijumčarewe opijuma je ubrzano kako je vreme prolazilo da bi se nadoknadio mawak u spoqašwoj trgovini. Protok droge u zemqu je takođe imao efekat na slabqewe autoriteta kineske države nad sopstvenom teritorijom. Propast u društvu je uskoro dostigao ozbiqne dimenzije. Zabrana opijuma, koju je kineska vlada morala da primeni posle dugog perioda premišqawa, je dovela do prvog opijumskog rata (1838-1842). Nema sumwe da je taj rat doveo zemqu do bankrota. Kina je bila primorana da savije svoju glavu zbog slabosti svoje armije u svakom sukobu sa stranim silama i da prihvati wihove stalno rastuće zahteve. Zapadwaci su polagano formirali naseqene centre unutar kineske teritorije posle 1842. Uzeli su velike dadzbine (ustupke) iz ruku Kineza, izdavali su wihova poqa i obavezali su zemqu da se otvori prema spoqnom svetu na način koji bi doneo najviše koristi wima samima. Kao rezultat svega toga, beda u zemqi, slabost vlade i postepeni gubitak kineske teritorije je doveo do mnogih pobuna.

SLIKA (str. 37): Prevara piltdaunskog čoveka

Jedan od najzanimljivijih pokazatelja inspiracije koju je teorija evolucije ponudila britanskom imperijalizmu, je bio skandal piltdaunskog čoveka.

1912. godine je pronađena neobična lobawa u Piltdaunu u Engleskoj. Charles Douson (Charles Dawson), naučnik koji je pronašao lobawu zajedno sa svojim timom, je objavio da je pripadala stvorenu koje je bilo polumajmun polučovek. Artur Kejt (Arthur Keith), čuveni evolucionista anatom je pregledao fosil i potvrdio rezultate. Međutim, Douson i Kejt su naglasili značajnu pojedinost. Mozak, fosila je bio iste veličine kao kod savremenog čoveka. Međutim, vilična kost je imala majmunolike odlike.

Iznenada je mozak piltdaunskog čoveka postao stvar ponosa za Britance. Pošto je lobawa pronađena u Engleskoj mora da je bila predak Britanaca. Po Britancima, veća zapremina mozga je ukazivala da su Britanci evoluirali pre drugih rasa i da su bili superiorni u odnosu na druge rase.

To je razlog zbog koga je otkriće piltdaunskog čoveka izazvalo tako veliko uzbuđenje u Engleskoj. Novine su davale naslove na prvim stranama, a gomile su radosno slavile otkriće. Britanska vlada, u drugu ruku, je dala vitešku titulu Arturu Kejtu za njegovo čuveno otkriće.

Čuveni evolucionisti paleontolog, Don Johanson (Don Johanson) opisuje odnos između piltdaunskog fosila i engleskog imperijalizma:

Piltdaunsko otkriće je bilo veoma evrocentrično. Ne samo da je mozak imao prvenstvenost, već je i Engleska imala prvenstvenost, takođe.* Nadahnuće koje su Englezi dobijali od piltdaunskog

čoveka je trajalo do 1953, kada je Kenet Oukli (Kenneth Oaklez), naučnik koji je ponovo detaljno ispitaio fosil, otkrio da je to najveća prevara XX veka. Fosil je bio proizveden spajanjem vilice orangutana za ljudsku lobanju.

* Don Johanson, 'U potrazi za ljudskim poreklom' (In Search of Human Origins, 1994 WGBH Educational Foundation)

Doživljaji u Kini su bili samo jedan od rezultata britanske politike. Kroz čitav XIX vek tlačenja i bolne dimenzije britanskog imperijalizma su doživljene u takvim regionima kao što je Južna Afrika, Indija i Australija.

Posao opravdanja tog ugledavajućeg sistema Britanije i pokušaj da se pokaže da je bio opravdan, je pao na različite britanske sociologe i naučnike. I Charles Darwin je bio najznačajniji i najefektivniji od njih. Darwin je bio taj koji je tvrdio da su tokom evolucije postojale "superiorne rase", da je to bila "bela rasa", i pokazao je da su zlostavljanja drugih od strane belaca bila "prirodan zakon".

Zbog opravdanja koja je Darwin obezbedio kolonijalističkom rasizmu, čuveni naučnik, Kenet J. Hsu (Kenneth J. Hsu) rukovodilac geografskog odseka švajcarskog federalnog instituta tehnologije i sam kineskog porekla opisuje Darvina kao "naučnika xentlmena viktorsijanskog doba i člana establišmenta društva koje je poslalo ratne brodove da silom uvezu opijum u Kinu, ;sve u ime takmičenja (slobodne trgovine) i opstanka najспособnijih;". (22)

Darvinovo neprijateljstvo prema Turcima

Najznačajniji cilj britanskog kolonijalizma je pri kraju XIX veka bila otomanska imperija.

U to vreme otomanska država je vladala velikom oblasti od Jemena do Bosne i Hercegovine. Ali je već počela da ima problema u kontroli tih oblasti kojima je upravljala u miru, spokojstvu i stabilnosti. Hrišćanske mawine su počele da se bune u ime nezavisnosti a tako velike vojno moćne države kao što je bila Rusija su počele da prete Otomanima.

U posledvoj četvrtiti veka Britanija i Francuska su se pridružile silama koje su ugrožavale otomansku imperiju. Britanija se naročito usredsredila na južne provincije otomanske imperije. Berlinski sporazum, koji je potpisan 1878, je izraz evropske kolonijalističke odluke da podeli otomanske teritorije. Pet godina kasnije, 1882. godine, Britanija je zauzela Egipat koji je bio otomanska teritorija. Britanski kolonijalizam je postavio planove da kasnije preuzme otomanske teritorije na Bliskom Istoku.

Kao i uvek, Britanija je zasnivala svoju kolonijalističku politiku na rasizmu. Britanska vlada je namerno pokušavala da prikaže tursku naciju, osnovni elemenat otomanske imperije i naročito otomansku državu kao takozvane "primitivne" qude.

Britanski premijer Vilijam Ewart Gladstoun (William Ewart Gladstone) je otvoreno rekao da su Turci primer nequdi čovečanstva i zbog sopstvene civilizacije oni moraju da budu odbačeni nazad u azijske stepe i eliminisani iz Anadolije. (23)

SLIKA (str. 39): Darwinovo neprijateljstvo prema Turcima u njegovim ličnim pismima.

Charles Darwin je koristio svoju teoriju sa ciljem da pomogne britanskim političkim planovima protiv otomanske imperije i pokušao je da prikaže da je turska nacija bila primitivna rasa. U naše vreme neprijatelji Turaka i daće izvlače podršku iz ove Darwinove besmislice.

Te i reči nalik wima je decenijama koristila britanska vlada kao propagandno sredstvo usmereno protiv otomanske imperije. Britanija je pokušala da prikaže tursku naciju kao primitivnu naciju koja je morala da se pokloni naprednijoj evropskoj rasi.

Takozvana "naučna osnova" za ovu propagandu je bio Charles Darwin!

Darvinovi komentari u vezi turske nacije su se pojavili u kwizi 'Život i pisma Charlesa Darvina' (The Life and Letters of Charles Darwin), objavljene 1888. Darwin je predložio da bi eliminisawem "primitivnih rasa" prirodno odabirawe igralo ulogu u razvoju civilizacije, a kasnije rekao te iste reči o turskoj naciji:

Mogao bih da pokažem da je borba u okviru prirodnog odabirawa učinila i čini više za napredak civilizacije nego što izgledate skloni da priznate. Setite se kakve su rizike evropske nacije pretpostavqale pre ne puno vekova o tome kako bi mogli da budu preplavqeni Turcima i kako smešno takva ideja sada izgleda! Civilizovanije takozvane kavkaske rase su u potpunosti pobedile Tursku u borbi za opstanak. Gledajući na svet u bliskoj budućnosti, kako će veliki broj nižih rasa biti eliminisan od strane većih civilizovanih rasa širom sveta. (24)

Darvinova besmislica je bilo pisano propagadno sredstvo da bi se dala podrška britanskoj politici uništavawa otomanske imperije. I u stvari je to propagandno sredstvo bilo vrlo efektivno. Darwinove reči do te mere da će "turska nacija ubrzo nestati, to je zakon evolucije" su dale

takozvanu naučnu podršku britanskoj propagandi usmerenoj ka stvaranju neprijateljstva prema Turcima.

Britanska želja da ostvari Darwinovo proročanstvo je u osnovi zaživela u Prvom svetskom ratu. Veliki rat, koji je počeo 1914, je rođen iz sukoba interesa između Nemačke i Austrougarske na jednoj strani i saveznika Britanije, Francuske i Rusije na drugoj. Ali jedan od najvažnijih proračuna u okviru tog rata je bio ciji da se uništi i podeli otomanska imperija.

SLIKA (str. 40): Galipotska kampanja

U Galipotskoj kampanji turska armija se herojski branila protiv neprijateljskih sila, sa Britanijom na čelu, i izgubila 250 000 ljudi.

Britanija je napala otomansku imperiju iz dva različita smera. Prvi su bili frontovi na Kanalu, Palestini i Iraku, otvoreni sa namerom da preuzmu otomanske teritorije na Bliskom Istoku. Drugi je bio front na Galipotu, scena jedne od najkrvavijih bitaka Prvog svetskog rata. Turska armija na Kanakalu se herojski borila i izgubila 250 000 ljudi da bi odbila neprijateljske sile koje su prikupili Britanci. Što se tiče Britanaca, oni su poslali više indijskih i australijskih trupa regrutovanih iz takvih kolonija kao što su Australija i Novi Zeland da bi se borili protiv Turaka, koje su videli kao "primitivniju rasu", od sopstvenih vojnika.

Eho Darwinovog neprijateljstva prema Turcima je nastavio da odzvanja posle Prvog svetskog rata. Evropske neonacističke grupe koje podmuklo napadaju Turke u Evropi još uvek izvlače svoje nadahnuće iz Darwinove glupe besmislice o turskoj naciji. Darwinove reči o Turcima se još

uvek mogu naći na stranama interneta tih rasističkih neprijatelja Turaka. (Vidi poglavke o Krvavoj alijansi između Darvina i Hitlera)

Rasizam i socijaldarvinizam u Americi

Socijaldarvinizam je obezbedio podršku rasistima i imperijalistima i u drugim zemljama takođe, ne samo u Britaniji. Iz tog razloga on se raširio veoma brzo širom celog sveta. Na čelo onih koji su usvojili teoriju je stao američki predsednik Teodor Ruzvelt (Theodore Roosevelt). Ruzvelt je bio najistaknutiji pobornik i pokretač programa etničkog čišćenja primenjenog protiv američkih urođenika pod imenom "prinudnog presećavanja". U kwizi 'Pobeda zapada' (The Winning of the West), osnovao je ideologiju masakra, tvrdeći da je rasni rat do kraja sa Indijancima bio neizbežan. (25) Wegov najveći oslonac je bio darvinizam, koji mu je dao šansu da definiše urođenike kao primitivnu vrstu.

Kako je Ruzvelt predvideo, ni jedan od sporazuma sa američkim urođenicima nije bio poštovan, a to je takođe obezbedilo lažno opravdane pod teorijom "primitivne rase". 1871. godine kongres je zanemario sve sporazume koji su načiweni sa američkim urođenicima i odlučio da ih protera na mrtva zemljišta gde su mogli da čekaju smrt. Ako se druga strana ne vidi kao qudska bića kako mogu sporazumi učiweni sa wima da imaju bilo kakvu vrednost?

Ruzvelt je takođe predložio da je gore napomenuti rasni rat predstavqao krajwe dostignuće širewa qudi koji govore engleski (Anglo-saksonaca) širom sveta. (26)

Jedan od najistaknutijih pobornika anglo-saksonskog rasizma, američki evolucionista i protestantski sveštenik Josia Strong (Josiah Strong), je primenio istu logiku. Jednom je napisao sledeće reči:

Tada će svet ući u novi stadijum svoje istorije - konačno takmičewe rasa za koje se Anglo-saksonci pripremaju. Ako ne grešim, moćna rasa će krenuti ka Meksiku, prema Centralnoj i Južnoj Americi, na ostrva mora, preko Afrike i daqe. I da li bilo ko može da sumwa da će ;rezultat tog takmičewa biti "opstanak najsposobnijih";? (27)

Najistaknutiji rasisti koji su koristili socijaldarvinizam da bi se opravdali su bili neprijateqi crnaca. Wihove rasističke teorije, koje su delile rase na nivoe i definisale belu rasu kao najsuperiorniju a crnu rasu kao najprimitivniju, su oduševqeno prihvatili koncept evolucije. (28)

SLIKA (str. 42): U svojoj kwizi 'Pobeda zapada', američki predsednik Teodor T. Ruzvelt je uspostavio ideologiju masakra i kasnije je primenio.

Najistaknutiji evolucionari rasistički teoretičar, Henri Feirfield Osborn (Henry Fairfield Osborn) je napisao u članku pod nazivom 'Evolucija qudskih rasa' (The Evolution of Human Races) da je "sredwa inteligencija prosečnog odraslog crnca slična onoj kod jedanaestogodišweg deteta vrste Homo sapiens". (29)

Po toj logici crnci uopšte nisu bili qudska bića. Drugi najpoznatiji pobornik evolucione rasističke misli, Karlton Kun (Carleton Coon) je izneo, u svojoj kwizi 'Poreklo rase' (The Origins of Race), objavqene 1962, da su crna i bela rasa bile dve različite vrste koje su se odvojile jedna od druge

na stupnju Homo erectusa. Po Kunu, belci su evoluirali daće posle ovog odvajawa. Pristalice diskriminacije protiv crnaca su primewivali to takozvano naučno objašwewe dugo vremena.

SLIKA (str. 43): U XIX i ranom XX veku u Americi, belci su tretirali crnce prilično surovo. Zakoni i wihove primene su jasno otkrile da crnci nisu smatrani za qudska bića. Dok su belci žiweli u velikom bogatstvu, crnci su dobijali nehuman tretman.

Postojawe naučne teorije koja ga je podržawala je brzo uvećawala rasizam u Americi. V. E. Duboa (W. E. Dubois), poznat da je bio protiv rasne diskriminacije, je izjavio da "problem XX veka je problem boje". Po wemu, to da se problem rasizma pojavio na tako raširen način u zemqi koja želi da postane najveća swetska demokratija i koja je po nekim pitawima to postigla, nije najmawe značajan paradoks. Ukidawe ropstva nije bilo dovoqno da se uspostavi bratstvo između crnih i belih qudi. On je smatrao da se zvanična diskriminacija, postavqena u vrlo kratkom periodu, pretvorila u ipso facto i zakonsku situaciju, način na koji se i daće gledaju stvari. (30)

SLIKA (str. 44): Kju klus klan je bio grupa koja je vršila najsurovije napade na crnce. Lanac na slici je korišćen za okivawe crnih robova jednih za druge.

Pojawa prvih rasnih diskriminacionih zakona, poznatih kao "Xim Krou zakoni" (Xim Krou (Jim Crow) je bilo jedno od pogrdnih imena za crnce koja su koristili belci) se takođe odigrala u to vreme. Crnci definitivno nisu bili tretirani kao qudska bića, i bili su prezirani i tretirani sa gnušawem svuda: štaviše to nije bio stav nekoliko rasističkih pojedinaca već određen od strane američke drćave sopstvenim zakonima. Ubrzo pošto je prvi zakon koji je dozvoqawao rasno odvajawe na železničkim stanicama i tramvajima bio primewen u Tenesiju 1875, sve južwačke

države su primenile odvajawe na svojim železnicama. Znaci "samo za belce" i "crnci" su kačeni svuda. U stvari, sve to je samo značilo davawe zvaničnog statusa situaciji koja je već postojala. Brakovi između različitih rasa su bili zabrawivani. Pod zakonom, odvajawe je bilo obavezno u bolnicama, zatvorima i grobnicama. U praksi, to je uključivalo hotele, pozorišta, biblioteke i čak i liftove i crkve. Poqe gde se odvajawe najoštrije osetilo su bile škole. To je bila praksa koja je imala najteže efekte na crnce i koja je bila najveća prepreka za njihov kulturni razvoj.

Praksa rasne podele je bila praćena talasom nasilja. Došlo je do brzog porasta broja linčovawa crnaca. Između 1890. i 1901. nekih 1 300 crnaca je bilo linčovano. Kao rezultat tih primena crnci su se pobunili u nekoliko država.

Rasističke misli i teorije su pratile taj period. Ubrzo posle toga, američki biološki rasizam je izrazio sebe u rezultatima metode R. B. Bina (R. B. Bean) merewa lobawe, i pod pretvarawem zaštite qudi novog kontinenta od talasa nekontrolisane migracije, naročita vrsta američkog rasizma se pojavila. Medison Grant (Madison Grant), autor kwige 'Nestajawe velike rase' (The Passing of the Great Race, 1916) je napisao da će mešawe dve rase otvoriti put za pojavu primitivnije rase od nižih vrsta i on je želeo da se međurasni brakovi zabrane. (31)

I on je takođe želeo da se međurasni brakovi zabrane.

Rasizam je postojao u Americi i pre Darvina, kao i u celom svetu. Ali kao što smo videli, darvinizam je dao rasističkim gledištima i politikama prividnu podršku u drugoj polovini XIX veka. Na primer, kao što smo videli u ovom poglavqu, kada su rasisti iznosili svoja gledišta koristili su tvrdwe darvinizma kao slogane. Ideje koje su pre Darvina smatrane za surove, sada su počele da budu prihvatane kao prirodan zakon.

Darvinističke rasističke nehumane politike

Istrebqivawe Aborixina

Australijski urođenici su poznati kao Aborixini. Ovi qudi koji su žveli na kontinentu hiqadama godina su pretrpeli jedno od najvećih istrebqivawa u istoriji sa širewem evropskih doseqenika u zemqi. Ideološka osnova ovog istrebqivawa je bio darvinizam. Darvinistička ideološka gledišta o Aborixinima su formirala teoriju o divqaštvu koje su ovi qudi pretrpeli.

SLIKA (str. 46): Masakr Aborixina

Australijski uroženici, Aborixini su viđeni kao nerazvijena qudska vrsta od strane evolucionista i bili su masakrirani.

Maks Mjuler (Max Muller), evolucionisti antropolog koji je radio za časopis 'London Anthropological Review', je 1870. podelio qudske rase na sedam kategorija. Aborixini su se pojavili na dnu, a arijevska rasa koja je predstavqala evropske belce, na vrhu. H. K. Ruzden (H. K. Rusden) čuveni socijaldarvinista, je 1876. imao da kaže o Aborixinima sledeće:

Opstanak najsposobnijih znači da je moć u pravu. I mi se tako pozivamo i bez žalosti ispuwavamo neumoqiv zakon prirodnog odabirawa kada istrebqujemo niže australijske i maorske rase... I mirno prisvajamo wihovu očevinu. (32)

A 1890. potpredsednik Kraqevskog društva Tasmanije, Xejms Bernard (James Barnard), je napisao: "Proces istrebqivawa je aksiom zakona evolucije i opstanka najsposobnijih". Prema

tome, zaključio je, nema razloga da pretpostavimo da je "bilo bilo kakve krivične nemarnosti" u ubistvima i oduzimanju australijskim Aborixinama. (33)

Kao rezultat tih rasističkih, surovih i divjačkih gledišta koje je gajio Darwin, počeo je užasan masakr sa cigom istrebljenja Aborixina. Glave Aborixina su stavljane na vrata stanica. Otrovan hleb je davan porodicama Aborixina. U mnogim delovima Australije, nasećena područja Aborixina su nestajala na divjački način u toku 50 godina. (34)

Politika prema Aborixinama se nije završila masakrima. Mnogi pripadnici rase su korišćeni kao eksperimentalne životinje. Smitsonijan institut u Vašingtonu je posedovao ostatke 15 000 ljudi različitih rasa. Deset hiljada australijskih Aborixina je poslato brodom britanskom muzeju sa cigom da se vidi da li su oni bili ili ne "nedostajuća karika" u prelazu od životinje do ljudskih bića.

Muzeji nisu bili zainteresovani samo za kosti, u isto vreme su čuvali mozgove koji su pripadali Aborixinama i prodavali ih za dobru cenu. Takođe postoji dokaz da su australijski Aborixini ubijani da bi bili korišćeni kao primerci. Sledeća činjenica pokazuje tu surovost:

Posmrtni memoar Koraha Vilsa (Korah Wills), koji je postao guverner Bouena, u Kvinslendu 1866, slikovito opisuje kako je ubijao i masakrirao lokalne pripadnike plemena 1865. da bi obezbedio naučne primerke.

Edvard Ramsi (Edward Ramsay) nadzornik australijskog muzeja u Sidneju tokom dvadeset godina od 1874, je bio naročito uklučen. On je objavio muzejsku kvižicu koja je uvrstila Aborixine pod odrednicu "australijske životinje". Ona je takođe davala uputstva ne samo o tome

kako da se pqačkaju grobovi, već i kako da se zatvore rane od metaka kod sveže ubijenih "primeraka".

Nemački evolucionista, Ameli Ditrih (Amalie Dietrich, kojoj je nadimak bio 'Anđeo crne smrti') je došla u Australiju tražeći od vlasnika stanice da ubiju nekoliko Aborixina za primerke, naročito za kožu za preparirawe i izlagawe za wene muzejske radnike. Iako je isterana sa bar jednog poseda, ubrzo se vratila kući sa svojim primercima.

Misionar iz Novog Južnog Velsa je bio užasnuti svedok masakra grupe od desetina Aborixinskih muškaraca, žena i dece, od strane policije. CCetrdeset i pet glava je tada prokuvano i deset najboljih lobawa je pakovano za preko mora. (35)

Istrebqivawe Aborixina se nastavilo u XX veku. Među metodima koji su primewivani u ovom istrebqivawu je bilo i nasilno oduzimawe Aborixinske dece od svojih porodica. Priča Alena Tornhila (Alan Thornhill) na vestima, koja se pojavila u izdawu novina 'Philadelphia Daily News' za 28. april 1997. je opisao ovaj metod koji je korišćen protiv Aborixina na sledeći način:

Porodice Aborixina opisuju otmice

Aborixini koji su živeli u udaqenim pustiwama severoistoka Australije su često mazali svoju decu svetle kože ugqem, nadajući se da će tako sprečiti socijalnu pomoć da im ne odvede decu. "Socijalna pomoć bi te jednostavno ugrabila kada bi te našli", izjavilo je jedno od ukradene dece, mnogo godina kasnije. "Naši qudi bi nas sakrivali, bojili bi nas ugqem".

"Odveden sam u Mula Bulu", rekao je jedan stočar koji je bio ukraden kao dete. "Bili smo oko 5 do 6 godina stari". Wegova priča je bila samo jedna od hiqada koja se čula u društvima za

Australijska ljudska prava (Australia's Human Rights) i Komisija za jednake mogućnosti (Equal Opportunity Commission) tokom svoje istrage za "ukradenom generacijom". Od 1910. pa do 1970-ih, oko 100 000 aborixinske dece je uzeto od svojih roditelja... Aborixinska deca svetle kože su uzimana i davana belim porodicama na usvajanje. Deca tamne kože su stavjana u sirotišta. (36)

Čak je i sada još toliko veliki da se većina priča objavljuje anonimno u konačnom izveštaju komisije, "Njihov povratak kući" (Bringing Them Home). Komisija kaže da su se dela autoriteta tog vremena izjednačila sa genocidom na način na koji ga Ujedinjene nacije definišu. Vlada je odbila da izvrši preporuku istrage da se oformi tribunal da bi se isplatio dug za ukradenu decu.

Kao što smo videli, nehumani tretman, masakri, surovost, divljaštvo i istrebljavanje koja su vršena su sva opravdana tezama darvinizma o "prirodnom odabiraju", "borbi za opstanak" i "opstanku najprilagođenijih".

Sve ove strašne stvari koje su australijski urođenici proživeli su bile samo mali deo katastrofa koje je darvinizam doneo svetu.

Ota Benga

Posle objavljivanja Darvinove tvrdnje u 'Postanku vrsta' da su se ljudska bića razvila od zajedničkog pretka koga su delili sa majmunima, potraga za fosilima u podršku ovog scenarija je počela. Ali neki evolucionisti su verovali da su "polumajmunaska poluljudska" stvorena mogla da budu pronađena ne samo u fosilnom zapisu, već takođe i živa u različitim delovima sveta.

Na početku XX veka istraživači za "karikom koja nedostaje" su bili uzrok mnogih činova divjaštva. Jedan od njih je bila i priča o pigmeju Ota Bengi (Ota Benga).

SLIKA (str. 49): Ota Benga

Ota Benga je bio afrički urođenik. Uhvaćen je kao životinja od strane evolucionih istraživača, stavljen u kavez i izlagan zajedno sa majmunima u zoološkom vrtu.

Ota Benga je bio uhvaćen u Kongu od strane evolucionog istraživača Semjuela Vernera (Samuel Verner) 1904. godine. Ovaj urođenik, čije ime je značilo "prijatelj" na sopstvenom jeziku, je bio oženjen i otac dva deteta. Ali je on bio vezan lancima kao životinja, stavljen u kavez i poslat u SAD. Tu su ga evolucionisti naučnici stavili u kavez sa različitim vrstama majmuna na svetskoj izložbi u Sent Luisu kao "najbližu kariku do čoveka". Dve godine kasnije su ga stavili u zoološki vrt Bronksa u Njujorku i izlagali ga sa nekoliko šimpanza, gorilom zvanom Dina i orangutanom zvanom Dohung kao "čovekove najstarije pretke". Evolucionista direktor zoološkog vrta, doktor Vilijam T. Hornadej (Dr. William T. Hornaday), je držao dugačke govore o ponosu koji mu je pričivalo to što ima "nedostajuću kariku" i posetici su tretirali Ota Bengu u kavezu kao životinju. Izdane novine 'New York Times' je u to vreme objavilo stavove posetilaca:

Bilo je i do 40 000 posetilaca parka nedeljom. Skoro svaki čovek, žena i dete iz te grupe je išlo do kuće sa majmunima da bi videlo zvezdu zoološkog vrta - divjeg čoveka iz Afrike. Jurili su ga po zemlji ceo dan, uzvikujući i derući se. Neki od njih su ga boli za rebra, drugi su ga saplitali i smejali su mu se. (37)

Izdawe novina 'New York Journal' za 17. septembar 1906. je objavilo da se to radilo da bi se dokazala evolucija, ali ju je napalo kao veliku nepravdu i surovost sledećim rećima:

Ti qudi, bez razmišćawa i inteligencije su izlagali u kavezu sa majmunima, malog qudskog patućka iz Afrike. ;Wihova ideja je verovatno bila da usade neku duboku lekciju iz evolucije;.

U stvari, jedini rezultat koji je postignut je bio prezir afrićke rase, koja zaslućuje bar simpatije i blagost od belaca ove zemće, posle svih surovosti koje su ovde istrpeli...

Sramotno je i odvratno da nesreća, fizićka mawkavost qudskog bića, stvorenog od strane iste sile koja je nas sve stavila ovde i podarila nam ista osećawa i istu dušu, treba da bude zatvoreno u kavez sa majmunima i bude izvrgnuto javnom ismevawu. (38)

Novine 'New York Daily Tribune' su takoće dale prostor predmetu izlagawa Ota Benge u zooloćkom vrtu za cić prikazivawa evolucije. Odbrana darvinistićkog direktora zooloćkog vrtu je bila sasvim besramna:

Izlagawe afrićkog pigmeja u istom kavezu sa orangutanom u wujorćkom zooloćkom vrtu posledwe nedeće je izazvalo znaćajne kritike. Neke osobe ;su izjavile da je to bio pokućaj direktora Hornadeja da prikaće blisku srodnost izmeću crnaca i majmuna;. Doktor Hornadej je to negirao. "Ako je mala osoba u kavezu", rekao je doktor Hornadej, "to je zato što mu je tu najudobnije, i zato što ne znamo šta drugo da radimo sa wim. On nije ni u kakvom smislu zatvorenik, osim da niko ne bi rekao da bi bilo mudro dozvoliti mu da luta po gradu bez da ga neko nadgleda". (39)

Izlagawe Ota Benge u zoološkom vrtu sa gorilama kao životiwu je dovelo do nelagodnosti u različitim krugovima. Izvestan broj fondacija je pozvao autoritete da zaustave tu praksu, izjavqujući da je Ota Benga qudsko biće i da je tretirawe sa wim na taj način bila velika surovost. Jedna od ovih molbi se pojavila u novinama 'New York Globe' za 12. septembar 1906. na sledeći način:

Urednik:

Gospodine - živeo sam na jugu nekoliko godina i kao posledica toga nisam previše oduševqen crncima ali smatram ih za qude. Smatram da je sramota da autoriteti ovog velikog grada dozvoqavaju da se tako nešto dešava u zoološkom vrtu Bronksa - crnački dečak, na izložbi u majmunskom kavezu...

Ova cela stvar u vezi pigmeja zahteva istragu...

A.E.R.

Wujork, 12. septembar. (40)

Druga molba koja je tražila da se Ota Benga tretira kao čovek je glasila:

Izložbu čoveka i majmuna ne odobrava sveštenstvo

Pr. dr. Mek Artur (Rev. Dr. MacArthur) smatra izložbu ponižavajućom.

"Osoba koja je odgovorna za izložbu ponižava samu sebe isto koliko i Afrikanca" rekao je dr Mek Artur "umesto da se ovaj mali čovek najboqe iskoristi, trebao bi da bude stavqen u školu za razvoj moći koje mu je Bog podario".

Dr Gilbert (Dr. Gilbert) je rekao da je već odlučio da je izložba nečuvana i da će se on i drugi sveštenici pridružiti dr Mek Arturu kako bi bušman bio pušten iz majmunskog kaveza i smešten negde drugde. (41)

Krajnji rezultat ovog nehumanog tretmana je bilo samoubistvo Ota Benge. Ali je ovde problem bio veći od toga da je jedno ljudsko biće izgubilo svoj život. Ovaj slučaj je bio jasan primer surovosti i divljaštva kakvo je darvinistički rasizam mogao da predstavlja u praksi.

SLIKA (str. 52): Eskimi i primena rasizma

Čuveni istraživač Arktika Robert Piri (Robert Peary) je doveo grupu Eskima u Njujork 1897. Najmlađi iz ove grupe je bio dečak Minik (Minik). Grupa, koja je uključivala Minika i njegovog oca, je bila izložena u toku dugog perioda u Američkom muzeju prirodnačke istorije. U toku tog vremena, Minikov otac je izgubio svoj život usled bolesti. Minik je ostao sam i nezaštićen u Njujorku. I jednog dana Minik je video da je skelet njegovog oca bio izložen u Američkom muzeju prirodnačke istorije kao "primer vrste". Iako je tražio telo svog oca, autoriteti muzeja su odbili zahtev.

Druga stvar koju je vredno napomenuti u vezi Minikovog života je bio Robert Piri, istraživač koji je doveo Eskime u Ameriku, koji je imao rasistička gledišta. Iako je živio među Eskimima, Piri je otvoreno smatrao da ti ljudi nisu jednaki sa njim. Po Piriju, Eskimi i crnci su bili pripadnici nižih rasa. Iako su bili snažni, inteligentni i pouzdani ljudi koji su hranili svoje porodice, nisu bili podjednako dobri kao beli ljudi... Jednom je napisao sledeću uvredu: "Često sam bio pitan: od kakve su koristi Eskimi svetu? Previše su udateni da bi bili od bilo kakve vrednosti za komercijalne delatnosti; i štaviše nemaju ambicije. Oni cene život samo koliko i lisica ili medved.

CCisto instiktom". *1 Wegov ciq za dovođewe Eskima u Ameriku je objasnio istraživač po tom pitawu: "Koji su bili Pirijevi razlozi za dovođewe tih šest Eskima u Wujork?... Možda su tih šest Eskima bili samo primerci, kao lobawe i skeleti koje je sakupqao ranije, ali zanimqiviji jer je krv još uvek tekla wihovim venama. ... Takođe je osećao morbidnu sklonost ka telima drugih Eskima koje je znao po imenu, koje je iskopao godinu dana ranije iz wihovih svežih grobova i poslao na jug da bi krasili hodnike muzeja". *2 Minik, Ota Benga i mnogi drugi qudi čija imena nisu poznata, su trpeli nehuman tretman, na taj i na druge načine u rukama takozvanih "naučnika" koji su gledali na neke rase kao na "niže".

*1 Ken Harper, Give Me My Father's Body, Steerforth Press, South

Royalton, Vermont p. 8

*2 Ken Harper, Give Me My Father's Body, Steerforth Press, South

Royalton, Vermont p. 22

SLIKA (str. 53): Rasistički mentalitet i daqe postoji i crpi snagu od Darvina...

Superiornost dolazi iz karaktera, a ne iz krvi

Darvinovo prikazivawe qudskih bića kao razvijene vrste životiwe i wegovo predstavqawe nekih rasa kao da još uvek nisu završile svoj razvoj i kao vrste bliže životiwama je bilo veoma opasno i razarajuće u qudskoj istoriji. Oni koji su prihvatili ovu Darvinovu tvrdwu kao svoj vodič su nemilosrdno zlostavqali druge rase, prisiqavali da žive pod surovim uslovima i čak ih istrebqavali.

Brajan Eplijard (Bryan Appleyard), autor knjige 'Hrabri novi svetovi' (Brave New Worlds), objašnjava surovi mentalitet koji je bio u osnovi rasizma i njegove rezultate na sledeći način:

Stvar je da kada su jednom ljudi odlučili da ste vi niže stvoreni iz bilo kog razloga, ili iz sujevernih ili iz naučnih, izgleda da nije bilo granice surovosti koju su mogli da vrše nad vama. I vrlo je verovatno da su oni tu surovost vršili osećajući se potpuno opravdanim, jer je samo mali korak bio od verovanja da je drugo ljudsko biće niže do verovanja da je zlo, opasno ili da ugrožava 'superiorna' bića. Zaista, neki mogu da uopšte pitaju još više i da insistiraju da su sva 'niža' bića opasna jer ugrožavaju život ili zdravlje celokupne ljudske rase. Oni mogu tada da zahtevaju sterilizaciju, zabrane brakova, ili čak ubistvo da bi se sprečio napad na celovitost vrste. (42)

Međutim, sva ljudska bića su stvorena ista. Svi su stvoreni od strane Tvorca. Ljudska bića nose dušu koju im je Tvorac udahnuo. Svako ljudsko biće, bez obzira na rasnu razliku, misli, oseća, voli, pati, oseća uzbuđenje i poznaje ljubav, sklonost i saosećanje. Iz tog razloga, tokom istorije, oni koji veruju da su ljudi drugih rasa polurazvijene životinje i loše postupaju sa njima, oni koji napadaju, zlostavljaju, iskorišćavaju makar i jednu osobu i oni koji podupiru tu praksu lažnim dokazima i teorijama koje stvaraju, su počinili veliki greh u svom neznanju.

U našem vremenu postoje kulture relativno nerazvijenih ljudskih društava. Svi ovi ljudi imaju ljudske osobine, ali nemaju one kriterije koji, zbog tehničkih i kulturnih vidova, vladaju u svetu. Iz razloga klime u kojoj žive i prirodnih uslova, mnoge zajednice su živjele izolovano od opšte svetske zajednice i razvile su veoma različite kulture. Ali u svakoj postoje sve odlike, običaji i navike uobičajne za čovečanstvo. Oni sa tajnim planovima i oni koji su videli prednost u

rasizmu, su oduševqeno prihvatili Darwinovu teoriju i prihvatili te qude, koji se ne razlikuju od drugih qudi, kao pripadnike niže rase i čak kao životiwe. Kao rezultat tog gledišta, čak i u naše vreme javqaju se qudi koji zlostavqaju i preziru primitivne qude i zajednice na osnovu toga da nisu dovoqno evoluirale.

Međutim, Tvorac u potpunosti zabrawuje rasizam. Tvorac je stvorio sva živa bića u različitim bojama i da govore različitim jezicima. To je pokazateq veštine i raznovrsnosti stvarawa od strane Tvorca. U očima Tvorca jedina superiornost je čovekov karakter, wegovo izbegavawe svih vrsta greha i pobune, degeneracije i skretawa i superiorna moralnost koja proizilazi iz wegove milosti. Osim svoje milosrdnosti ni jedan čovek ne može da ima nikakvu superiornost u odnosu na bilo koju drugu osobinu.

Treće poglavqe

Strašna alijansa između Darvina i fašizma

Krvava alijansa između Darvina i Hitlera

Nacizam je rođen u haosu Nemačke koji je nastao porazom u Prvom svetskom ratu. Vođa partije je bio quti i agresivni Adolf Hitler (Adolf Hitler). Rasizam je formirao osnovu Hitlerovog pogleda na svet. Hitler je verovao da je arijevska rasa, osnovni elemenat nemačke nacije, bila superiorna u odnosu na sve druge rase i da je morala da vlada nad wima. Sawao je da će arijevska rasa osnovati svetsko carstvo koje će trajati hiqadu godina.

Naučnu podlogu koju je Hitler našao za te rasističke teorije je bila Darwinova teorija evolucije.

Hitlerov najvažniji davalac ideja, rasistički nemački istoričar Hajnrih fon Triške (Heinrich von Treitschke), je bio pod velikim uticajem Darwinove teorije evolucije i zasnovao je svoja rasistička gledišta na darvinizmu. Imao je običaj da kaže, "Nacije mogu jedino da se razviju nasilnim takmičenjem kao što je Darwinov opstanak najспособnijih;", i objavio je da je to značilo dugotrajan i neizbežan rat. Wegovo gledište je bilo da je, "Osvajanje mačem način da se varvarizam privede civilizaciji i neznanje saznanju;". Mislio je: "Žute rase ne razumeju umetničke sposobnosti i političku slobodu. ;Sudbina crnih rasa je da služe belcima i da budu meta mržnje belaca za celu večnost...;" (43)

Dok je Hitler razvijao svoje teorije crpeo je inspiraciju, kao i Triške, od Darvina i naročito od Darwinove ideje o borbi za opstanak. Naslov wegove ozloglašene knjige Mein Kampf (Moja borba) je bio inspirisan idejom ove borbe za opstanak. Kao i Darwin, Hitler je dao neevropskim rasama status majmuna i rekao, "Oduzmite nordijske Nemce i ne ostaje ništa osim plesa majmuna". (44)

Na skupu partije 1933. u Nirnbergu, Hitler je izjavio da "Viša rasa potčinjava sebi nižu rasu... Pravo koje vidimo u prirodi i koje može da bude smatrano za jedino razumno pravo", jer je zasnovano na nauci. (45)

SLIKA (str. 58): Hitler i wegova knjiga Moja borba u kojoj je postavio svoju ideologiju.

Hitler, koji je verovao u superiornost arijevske rase, je verovao da joj je ta superiornost data od strane prirode. U 'Mojoj borbi' je napisao sledeće:

Jevreji su formirali podqudsku suprotstavqenu rasu, predodređenu svojim biološkim nasleđem za zlo, kao što je ;nordijska rasa predodređena za plemenitost;... Istorija će doživeti vrhunac u novom hiqadugodišwem carstvu jedinstvene veličanstvenosti, zasnovane na novoj jasnoj hijerarhiji određenoj od strane same prirode. (46)

Hitler, koji je smatrao da su qudska bića visoko razvijene životiwe, je verovao da umesto da se dozvoli prirodnim silama i slučajnosti, jednom rečju slučaju, da kontroliše evoluciju, neophodno je preuzeti upravqawe razvojem qudske rase u sopstvene ruke. I to je bio krajwi ciq nacističkog pokreta. Da bi ostvarili taj ciq, prvi ciq je bio da odvoje, da izoluju, niže rase od arijevske rase, rase za koju su verovali da je superiorna.

Na tom mestu su nacisti krenuli na primewivawe darvinizma i uzeli su kao svoj primer "teoriju eugenike" koja sama ima svoje poreklo u darvinizmu.

Teorija eugenike je zasnovana na Darwinovim idejama

Teorija eugenike, koja se pojavila u prvoj polovini XX veka, je značila istrebqivawe bolesnih i hendikepiranih qudi i "poboqšawe" qudske rase povećawem broja zdravih pojedinaca. Po teoriji eugenike, na isti način na koji boqe vrste životiwa mogu da parewem proizvedu zdrave životiwe jedne sa drugima, tako isto qudska rasa može da bude unapređena na isti način.

SLIKA (str. 59): Frensis Golton (levo) i Leonard Darvin (desno).

Kao što se može očekivati oni koji su izneli program eugenike su bili darvinisti. Na čelo talasa eugenike u Engleskoj je došao rođak CCarlsa Darvina, Frensis Golton (Francis Galton), i wegov sin Leonard Darvin (Leonard Darwin).

Bilo je jasno da je ideja eugenike bila prirodan rezultat darvinizma. U stvari ovoj istini je davan naročit značaj u onim publikacijama koje su podržavale eugeniku, "Eugenika je čovekovo preuzimanje kontrole nad sopstvenom evolucijom", govoreno je.

SLIKA (str. 60): Ernest Hekel

Kenet Ludmirer (Kenneth Ludmerer), istoričar medicine na Univerzitetu u Vašingtonu, je napomenuo da je ideja eugenike stara koliko i Platonova 'Republika' (Republic) ali je takođe dodao da je darvinizam bio razlog za porast interesovanja u tu ideju u XIX veku:

...Savremena misao eugenike se javila samo u XIX veku. Pojava zanimanja za eugeniku tokom tog veka je imala višestruke korene. Najznačajniji je bio teorija evolucije, jer su ideje Frensis Goltona o eugenici - a on je bio taj koji je stvorio izraz "eugenika" - bile direktan logički nastavak naučne doktrine koju je izneo njegov rođak Charles Darwin. (47)

U Nemačkoj prva osoba koja je bila pod uticajem i koja je raširila eugeniku je bila čuveni evolucionisti biolog Ernest Hekel (Ernst Haeckel). Hekel je bio blizak prijatelj i pristalica Darvina. Da bi podržao teoriju evolucije, on je izneo tvrdnju o "rekapitulaciji" koja je predlagala da su embrioni različitih živih stvorenja ličili jedni na druge. Kasnije se ispostavilo da je Hekel falsifikovao podatke kada je iznosio tu tvrdnju.

Dok je Hekel u jednu ruku činio naučne prevare te vrste, u drugu je iznosio propagandu eugenike. Predlagao je da bi novorođena hendikepirana deca trebala da budu ubijana i da bi to ubrzalo evoluciju društva. Otišao je čak daleko tvrdeći da bi leprozni i ljudi sa rakom i mentalnim

oboqewima trebali da budu bezbolno ubijeni, ili bi inače ti qudi bili teret društvu i usporavali bi evoluciju.

Američki istraživač Xorx Stajn (George Stein) je sumirao Hekelovu slepu vernost teoriji evolucije u svom članku u časopisu 'American Scientist' na sledeći način:

...(Hekel) je tvrdio da je Darwin bio u pravu... čovečanstvo je nesumwivo evoluiralo od životiwskog carstva. Tako je i na tom mestu preuzet fatalni korak u Hekelovom prvom velikom izlagawu darvinizma u Nemačkoj, društveno i političko postojawe čovečanstva je upravqano zakonima evolucije, prirodnim odabirawem i biologijom kako je jasno pokazao Darwin. Tvrditi drugačije bi bila primitivna praznoverica. (48)

SLIKA (str. 61): Stariji i bolesni qudi ubijani pod Hitlerovom politikom eugenike.

Hekel je umro 1919. Ali su wegove ideje nasledili nacisti. Ubrzo pošto je Hitler došao na vlast zvanični program eugenike je započet.

Hitler je sažeo novu politiku u sledećim rečenicama:

U državi, obrazovawe uma i tela će igrati značajnu ulogu, ali qudsko odabirawe je podjednako važno... Država ima odgovornost proglašavawa za nesposobne za reproduktivnu svrhu svakog ko je očigledno bolestan ili genetički nepodoban... ;l mora da izvršava tu odgovornost nemilosrdno bez obraćawa pažwe na razumevawe ili na nedostatak razumevawa bilo koga. ... Zaustavqawe razmnožavawa telesno degenerisanih ili psihički bolesnih u periodu od samo 600 godina bi dovelo ... do poboqšawa u qudskom zdravqu koje teško može biti pretpostavqeno

danas;. Ako se plodnost najzdravijih članova rase ostvari i planira rezultat bi bio rasa koja ... bi izgubila seme telesnog i duhovnog propadawa koje sada nosi. (49)

SLIKA (str. 62): Osvajač zlatne medađe na olimpijskim igrama u Berlinu 1936. Xesi Owens, kome Hitler nije čestitao zato što je bio crnac.

Kao neminovnost te Hitlerove politike, mentalno bolesni, hendikepirani, slepi od rođewa i oni sa genetičkim oboqewima u nemačkom društvu, su okupqani u posebne "sterilizacione centre". Ovi qudi su smatrani za parazite štetne čistoći i evolucionom napretku nemačke rase. Nešto kasnije su u stvari ti qudi koji su uklawani iz društva ;počeli da budu ubijani tajnom Hitlerovom naredbom;.

Ta ubistva su predstavqena kao savršeno razumna i oni koji su prihvatani kao genetički inferiorni su opisivani kao "nekorisni" i prepreka razvoju nacije. Grupe ukqučujući različite rase i qude koji su viđeni kao niže rase su uskoro počeli da budu ukqučivani. Još kasnije i bolesni i stariji qudi, oni sa žuticom, oni sa ozbiqnim metalnim nedostacima, gluvi i nemi i čak oni sa fatalnim bolestima su bili ukqučeni. Pošto je crnački atletičar Xesi Owens (Jesse Owens) osvojio četiri zlatne medađe na olimpijskim igrama u Berlinu 1936, Hitler je, iako je čestitao svih takmičarima, odbio da čestita Xesi Owensu i napustio je stadion. Neki evolucionisti su čak zastupali gledište da su žene evoluciono niže u odnosu na muškarce. Dr Robert Vartenberg (Dr Robert Wartenberg), kasnije istaknuti profesor neurologije u Kaliforniji, je pokušao da dokaže žensku inferiornost tvrdeći da one ne bi mogle da prežive da nisu 'zaštićene od strane muškaraca'. Zakqučio je da pošto slabije žene nisu eliminisane isto toliko brzo usled wihove zaštite, rezultat je bio sporija stopa evolucije i zbog toga prirodno odabirawe je mawe delovalo

na ženama nego na muškarcima. Zasnovano na ovim mislima, ženama u nacističkoj Nemačkoj je otvoreno zabranjivano da se bave izvesnim profesijama. (50)

SLIKA (str. 63): Hitler je skupljao plave, nemačke devojke sa plavim očima u kampu i obezbeđivao da budu zajedno sa SS oficirima. Na taj način je saopštio o izgradnji superiorne rase.

Za razvojem darvinizma i ideje eugenike, u Nemačkoj, "rasistički naučnici" su otvoreno zastupali ubijanje neželjenih članova i delova populacije. Jedan od tih naučnika, Adolf Jost (Adolf Jost), "je izdao rani poziv za direktno medicinsko ubijanje u kwizi objavljenoj 1895, 'Pravo na smrt' (Das Recht auf den Tod). Jost je tvrdio da ";zbog zdravca društvenog organizma, država mora da preuzme odgovornost nad smrću pojedinaca;". Adolf Jost je bio mentor Adolfu Hitleru, koji se pojavio na političkoj sceni skoro trideset godina kasnije. "Država mora da se postara da samo zdravi rađaju decu", rekao je Hitler. "Moraju se proglasiti nepodesnim za razmnožavanje svi oni koji su na bilo koji način vidljivo bolesni ili koji imaju nasleđeno oboqewe i prema tome mogu da ga prenose". (51)

Pod zakonom koji je donet 1933, 350 000 mentalno bolesnih ljudi, 30 000 cigana i stotine crne dece je bilo sterilisano metodama kao što su kastracija, X zračenje, injekcije i električni šokovi u oblasti genitalija. Jedan nacistički oficir je rekao, "nacizam nije ništa drugo nego primenjena biologija". (52)

SLIKA (str. 64): Devijacija gospodarske rase

Nacistički oficiri, trenirani po evolucionim idejama, su tražili gospodarsku rasu merewem lobawa, noseva i čela.

Pored pokušaja da ubrzaju razvoj nemačke rase ubijawem i surovom politikom usmerenom prema nedužnim qudima, Hitler je takođe primewivao drugi uslov eugenike.

Plavi, muškarci i žene sa plavim očima, prihvaćeni kao predstavnici nemačke rase, su ohrabrivani da formiraju zajednice i da imaju decu. 1935. godine su ustanovqene posebne farme za razmnožavawe u tu svrhu. Te farme, u kojima su mlade devojqke koje su odgovarale rasističkim kriterijumima bile postavqane, su često posećivane od strane SS jedinica. Nezakonita deca rađana na tim farmama su trebala da budu odgajana kao vojnici planiranog hiqadugodišweg nemačkog carstva.

Nacistička arijevska rasna zabluda

Nacisti su ponovo koristili darvinističke koncepte da bi navodno dokazali superiornost arijevske rase. Darwin je predložio da kako su qudi evoluirali isto tako su i wihove lobawe postajale veće. Nacisti su odlučno prihvatili tu ideju i postavili zadatak merewa lobawa da bi pokazali da je nemačka rasa bila superiorna. U svim uglovima nacističke Nemačke vršena su poređewa koja su pokazivala da su nemačke lobawe bile veće od onih kod drugih rasa. Zubi, oči, kosa i druge odlike su procewivane evolucionim merama. Pojedinci za koje se nije našlo da odgovaraju nemačkim rasnim merama su trebali da budu istrebqeni u ime principa eugenike.

SLIKA (str. 65): Kao i Hitler, Hajnrh Himler, koji je bio na čelu Gestapo-a i drugi nacistički oficiri su držali darvinistička gledišta i posedovali rasističke i nemilosrdne ideje do kojih je on doveo.

Svo to ludilo je izvršavano u ime primene darvinističkih principa na društvo. Američki istoričar Majkl Grodin (Michael Grodin), autor kwige 'Nacistički doktori i nirnberški kod' (The Nazi Doctors and the Nuremberg Code), otkriva realnost na sledeći način:

Mislim da je ono što se dogodilo bilo da je postojalo savršeno slagawe nacističke ideologije i socijaldarvinizma i rasne higijene na način na koji se razvila na početku XX veka. (53)

Xorx Stain objašwava pitawe

Nacizam, bez obzira na to šta je sve drugo mogao da bude je bio krajwe prvi potpuno samosvesni pokušaj organizovawa političke zajednice na osnovu izričite biopolitike: ;biopolitike potpuno saglasne sa naučnim čiwenicama darvinističke revolucije;. (54)

CCuveni evolucionista Sir Artur Kejt komentariše o Hitleru sledeće:

;Nemački firer je evolucionista: svesno je pokušavao da usaglasi nemačku praksu sa teorijom evolucije. (55)

Autor kwige 'Darwin: pre i posle' (Darwin: Before and After), Robert Klark (Robert Clarke), je zakqučio, Adolf Hitler: "...je bio osvojen evolucionim ućewem - verovatno još dok je bio dečak. Hitler je razmišqao... da će viša rasa uvek pobediti nižu". (56)

Politička filozofija nacističke Nemačke je uzela oblik pod uticajem tih Hitlerovih ideja.

Autor kwige 'Rasa i Rajh' (Race and Reich), Xozef Tenenbaum (Joseph Tenenbaum) je napomenuo da je politička filozofija Nemačke bila izgrađena na verovawu da su za evolucionari napredak bili kritični:

...Borba, odabirawe i opstanak najsposobnijih, sve napomene i opažawa koja su došla... od Darvina... ali su već obilno cvetala u nemačkoj društvenoj filozofiji XIX veka. ... Tako se razvila doktrina nemačkog prirođenog prava da vlada svetom na osnovu superiorne snage... odnosa "čekića i nakovwa" između Rajha i slabijih nacija. (57)

Adolf Hitler nije bio sam među nacističkim vođama u svom "ratu ideološke evolucije". Hajnrih Himler (Heinrich Himmler), koji je bio na čelu Gestapo-a "je izjavio da zakon prirode mora da uzme svoj pravac u opstanku najsposobnijih". U stvari, sve nacističke vođe su bile posvećene i evoluciji i nemačkom rasizmu, kao što su bili i većina nemačkih naučnika i industrijalista tokom tih mračnih godina. (58)

Hitlerova mržwa prema religiji

Drugi razlog za veliku važnost koju je Hitler pridavao teoriji evolucije je wegovo viđewe teorije kao oružja protiv religijskog uverewa. Hitler je veoma mrzeo božanske religije. Moralne vrline kao što su saosećawe, milost i poniznost, koje su određivane božanskim religijama, predstavqale su veliku prepreku surovom i ratničkom arijevskom tipu kakav su nacisti želeli da stvore. Iz tog razloga kada su jednom nacisti došli na vlast 1933. pokušali su da okrenu nemačko društvo nazad ka svojim starim paganskim verovawima. Kukasti krst, simbol starih paganskih kultura, je bio znak tog povratka. Nacističke ceremonije održane u svim uglovima Nemačke su bili povratak drevnih paganskih rituala. Ideja evolucije, nasleđe paganskih kultura, se iz tog razloga uklapalo veoma dobro sa ideologijom nacizma. Hitler je jedanput otkrio svoj stav prema hrišćanstvu kada je otvoreno izjavio da je religija:

...organizovana laž (koja) mora biti uništena. Država mora da ostane apsolutni gospodar. Kada sam ja bio mlađi, smatrao sam da je bilo neophodno izvršiti (razarawe religije)... dinamitom. Od tada sam shvatio da ima prostora za finije delovawe... Konačno stawe mora da bude... u stolici Svetog Petra, senilni službenik; gledajući prema wemu nekoliko zlih starijih žena... Mladi i zdravi su na našoj strani... Naši qudi su ranije uspevali da žive sasvim dobro bez te religije. Imam šest divizija SS qudi koji su potpuno nezainteresovani za religijska pitawa. (59)

Danijel Gasman (Daniel Gasman) je otkrio razloge za Hitlerovu mržwu prema religiji u svojoj kwizi 'Naučna osnova nacionalsocijalizma' (The Scientific Origins of National Socialism):

Hitler je naglašavao i iznosio ideju biološke evolucije kao najistaknutije oružje proti tradicionalne religije i iznova je osuđivao hrišćanstvo zbog svog protivqewa predavawa evolucije... Za Hitlera, evolucija je bila simbol moderne nauke i kulture. (60) U stvari, osnovni uzrok nebrojnih katastrofa koje je svet doživeo u XX veku je bio karakter takvih qudi kao što je bio Hitler i nacisti koji nisu imali nikakvu religiju. Ti qudi koji su negirali postojawe Boga i verovali da su qudska bića evoluirala da bi postali razvijene životiwe, su videli sebe kao bez prepreka, bez odgovornosti prema bilo kome. Pošto se nisu bojali Boga i prema tome nisu poznavali granice svoje nemoralnosti i surovosti i iz tog razloga su nemilosrdno ubili milione qudi. Poteškoće i patwe koje će postojati u društvu bez religije se jasno mogu videti na primeru Hitlera. I ne samo Hitlera: kao što ćemo videti kasnije poznato je da su Staqin, Mao, Pol Pot, Franko, Musolini i drugi koji su utopili XX vek u krv bili potpuno otuđeni od religije. Lekcija naravno treba da bude izvučena iz noćne more koja dolazi iz nedostatka religije.

SLIKA (str. 69): Skupovi nacisti su podsećali na drevne paganske ceremonije.

SLIKA (str. 69): Kukasti krst koji je Hitler koristio je bio simbol koji je pripadao starim paganskim kulturama.

Dok oni koji se boje Tvorca i žive moralno uvek donose mir, smirenost, sigurnost, običe i prosvetljena vremena društvu. Qudi odani religiji Tvorca nikada ne remete mir bilo gde u svetu, suprotno tome oni uvek ohrabruju samilost, milosrđe, prijateljstvo, vernost i saradwu.

SLIKA (str. 70): Fotografije pokazuju stawe qudi tokom Drugog svetskog rata.

SLIKA (str. 70): Poster iz Hitlerovog vremena su simbolizovali ubijawa koja su vršena u wegovo ime.

SLIKA (str. 71): Hitler je bio uzrok ubijawa miliona qudi i ostavqawa miliona qudi bez kuća i samima sebi. Wegova nehumana ideologija je zasnovana na Darwinovim tezama o superiornim i nižim rasama. I nije oklevao da ubije one koje je video kao niže rase.

SLIKA (str. 72): Ove slike sumiraju patwu, strah, teror i bol koji su Hitler i oni koji su delili wegova gledišta nanosili čovečanstvu. Darwinizam koji je bio prvenstveni izvor te noćne more, još uvek nastavqa da nanosi patwu čovečanstvu širom sveta.

Katastrofe koje je prouzrokovao darvinista fašista Musolini

Na isti način na koji je Hitler odredio svoju politiku primenom darvinizma, isto tako je i wegov savremenik i saveznik Benito Musolini (Benito Mussolini) iskoristio darvinističke tvrdwe i koncepte da bi zasnovao Italiju na imperijalističkim i faštističkim osnovama.

Musolini je bio u potpunosti darvinista, koji je verovao da je nasiqa bilo pokretačka sila u istoriji i da je rat doveo do revolucije. Za wega, "odbijawe Engleske da pokrene rat je samo obezbeđivalo evoluciono propadawe britanske imperije". (61)

Na naslovnoj strani časopisa 'Narod Italije' (Il Popolo d'Italia), koji je on osnovao uz finansijsku pomoć francuske vlade, je izneo frazu, "Onaj koji ima čelik takođe ima i hleb". Drugim rečima govorio je qudima da ako žele da mogu da napune svoje stomake moraju da imaju moć da se upuste u rat.

Musolini je izabrao sekiru kao simbol fašizma i fašističke partije.

Zato što je sekira bila simbol rata, nasiqa, smrti i masakra.

Musolinijevo ponašawe, agresivno i sklono nasiqu kao i kod svakog fašiste, je opisano u kwizi Denisa Mak Smita (Denis Mack Smith). U svojoj kwizi Smit je izjavio da je jedno od Musolinijevih nepromenqivih uverewa bilo agresija i wegov osnovni instikt je bio pribegavawe nasiqu. (62)

SLIKA (str. 75): Musolinijevi odredi smrti, crnokošuqaši.

Kao i drugi darvinisti fašisti, Musolinijeva ratna, agresivna i zlostavqačka politika je dovela do toga da mnogi qudi budu masakrirani, ostavqeni bez doma i porodice i do toga da zemqe budu svedene na ruševine. Nasiqe i zlostavqawe je bilo primewivano, od strane crnokošuqaša, ne samo u sopstvenoj zemqi, već i u drugima takođe. 1935. godine on je okupirao Etiopiju, a do 1941. je istrebio 15 000 qudi. Nije odlagao da podupre i opravda svoju okupaciju Etiopije darvinističkim rasističkim gledištima. Po Musoliniju Etiopqani su bili inferiorni jer su bili crna rasa

i vladave nad wima od strane superiorne rase kao što su Italijani bi trebalo da im predstavqa čast.

U drugu ruku on je nastavio zlostavqawe muslimana koje je počelo sa italijanskom okupacijom Libije 3. oktobra 1911. godine i povećalo napade usmerene protiv muslimana. Okupacija se završila tek posle Musolinije smrti sporazumom načiwenim 10. februara 1947. Tokom tog perioda 1,5 milion muslimana je bilo ubijeno a stotine hiqada je raweno.

SLIKA (str. 76): Slike Etiopqana, zlostavqanih od strane Musolinija.

Musolini, koji je ostao upamćen u istoriji po svojoj nemilosrdnosti i zlostavqawu, je opisao fašizam koji je podržavao i uveo u praksu u govoru:

Fašizam nije više oslobađawe već tiranija, nije više čuvar nacije već odbrana privatnih interesa.

(63)

Kao što smo videli u primerima Hitlera i Musolinija, fašizam gde su jaki i surovi bili u pravu i superiorni i gde je jedini način za uspeh i razvoj bila brutalna sila, agresija, nasiqe i rat, je bio primena Darwinovih tvrdwi da "jaki žive, slabi umiru", i doveo je do patwe miliona qudi.

SLIKA (str. 77): CČlan parlamenta koji je govorio protiv Musolinija je bio kindapovan i ubijen usred dana. Slika pokazuje uklawawe tela člana parlamenta iz šume gde je kasnije pronađeno.

Fašista Franko i zlostavqawe koje je pokrenuo u Španiji

Još jedan fašistički ugwetavač koji je pretvorio XX vek u jezero krvi je bio Franko. On je organizovao pokret "falangi" u Španiji uz pomoć darvinista fašista Hitlera i Musolinija i doneo

veliku patwu i zlostavqawe naroda Španije. Franko je uvukao svoj narod u građanski rat, okrećući brata protiv brata, oca protiv sina.

Tokom španskog građanskog rata je u proseku oko 250 qudi na dan bilo ubijano u Madridu, 150 u Barseloni i 80 u Seviqi. Neka ubistva su vršena zabijawem eksera u glave qudi. Nemilosrdni masakri su se odigravali širom zemqe. U malom planinskom selu severno od Madrida, na primer, 31 seqan je uhapšen zato što nije glasao za Franka i od wih je 13 odvedeno iz sela i ubijeno sa strane puta. Fašisti su ušli u grad sa populacijom od 11 000 stanovnika u blizini Seviqe i ubili više od 300 qudi. Kao rezultat nasilnih događaja koji su se odigravali na taj način ubijeno je oko 800 000 qudi tokom građanskog rata a još 200 000 qudi je pogubqeno Frankovom naredbom. Milioni su povređeni ili osakaćeni.

Franko je dao Hitleru celu populaciju jednog sela za testirawe wegovog oružja!

Najveće pristalice fašiste Franka u građanskom ratu su bili Hitler i Musolini. Franko nije ostavio podršku svojih saveznika nenagrađenom:

Načinio je jedan od najsurovijih dogovora u istoriji, dajući male gradove kao što je Gernika nacistima kao poklon da bi mogli na wima da testiraju svoje oružje.

U jutro 5. maja 1937. godine, qudi malog grada Gernike su se probudili suočeni sa smrću koju su doneli veliki bombarderi i tone bombi, nova čuda nacističke tehnologije. Mali grad je bio napušten od strane Franka nacističkim avionskim testovima. (64)

Ovaj događaj je bio samo jedan od proizvoda iskrivqene filozofije koja je smatrala qudska bića za laboratorijske životiwe. Ta filozofija, koja je ostavila hiqade qudi da umru samo da bi se

testiala moć svog oružja i koja je obogačila, ranila i mučila hiljade drugih, još uvek živi pod različitim maskama. To će se nastaviti sve dok darvinistička filozofija i slična zlostavljawa koja vide ljudska bića kao vrstu životinje i rat kao najefektivnije sredstvo napretka opstaju.

SLIKA (str. 79): Nije bilo milosti čak ni za decu u španskom građanskom ratu čiji je Franko bio uzrok. Ljudi su odvođeni iz svojih kuća bez razloga i streljani. Nedužni ljudi su ubijani, osakaćivani i gubili su svoje porodice i vođene. Ovo je sve bio odraz fašističke nemilosrdnosti na dnevni život.

Pripremna uloga darvinizma u Prvom i Drugom svetskom ratu

U svojoj kwizi 'Evropa posle 1870' čuveni britanski profesor istorije Xejms Hol objašnjava da je jedan od faktora koji je doveo do izbijawa Prvog svetskog rata bio verovanje evropskih vođa tog vremena u darvinističke ideje:

Videli smo kako su darvinističke ideje imale veliki uticaj na ideologiju imperijalizma na kraju XIX veka, ali je važno shvatiti koliko je bukvalno učenje o borbi za opstanak i o opstanku najsposobnijih uzeto od strane većine evropskih vođa u godinama koje su prethodile Prvom svetskom ratu. Austrougarski šef države, na primer, Franc Baron Konrad fon Hecendorf (Franz Baron Conrad von Hoetzendorff), je pisao u svojim memoarima posle rata:

"Filantropske religije, moralna učenja i filozofske doktrine su svakako ponekad mogle da služe za slabljenje borbe za opstanak čovečanstva u svom prostom obliku, ali nikada neće uspeti u njenom uklapanju kao pokretačkog motiva sveta... Ona je u saglasnosti sa velikim principom da

su katastrofe svetskog rata nastale kao rezultat pokretačkih sila u životima država i ljudi, kao oluja koja po svojoj prirodi mora da isprazni samu sebe".

SLIKA (str. 81): Leva strana. Situacija u Londonu, bombardovanom od strane nemačkih aviona u Drugom svetskom ratu.

Videno protiv ovakve vrste ideološke osnove, Konradovo insistiranje na potrebi za preventivnim ratom da bi se sačuvala austrougarska monarhija postaje razumno.

Videli smo takođe kako ova gledišta nisu ograničena na vojne cifre i da se Maks Veber (Max Weber) na primer duboko zanimao za međunarodnu borbu za opstanak. Ponovo Kurt Rajcler (Kurt Riezler), lični asistent i poverenik nemačkog kancelara Teobalda fon Betman-Holvega (Theobald von Bethmann-Hollweg), je napisao 1914.: "Večno i apsolutno neprijateljstvo je suštinski svojstveno odnosima između ljudi; i neprijateljstvo koje opažamo svuda... nije rezultat nastranosti božanske prirode već je suština sveta i izvor samog života". (65)

Fridrih fon Bernardi (Friedrich von Bernhardi), general u Prvom svetskom ratu i nemački socijaldarvinista, je takođe bio jedan od tih vođa. "Rat" objavio je Bernardi "je biološka neophodnost"; "to je neophodno kao borba elemenata prirode"; on "daje biološku opravdanu odluku, pošto se njegove odluke zasnivaju na samoj prirodi stvari". (66)

Kao što smo videli, Prvi svetski rat se javio zato što su evropski mislioci, generali i vođe koje su videle rat, proliвање krvi, patnju i zadavanje patnje kao vrstu "razvoja" i kao nepromenljiv zakon prirode. Ideološko nadahnuće koje je dovelo tu celu generaciju do propasti sa tim potpuno pogrešnim idejama ne predstavља ništa drugo nego Darwinovi koncepti "borbe za život" i

"povlašćenih rasa". Dve godine pošto je Bernadi izrekao te reči, Prvi svetski rat, koji je trebao da donese biološki razvoj (!) je počeo, ostavljajući za sobom osam miliona mrtvih, stotine gradova u ruševinama i milione ravenih, obogaćenih, beskućnika i nezaposlenih. Koreni nacističkog rata, koji je počeo 21 godinu kasnije i ostavio nekih 50 miliona mrtvih takođe leži u darvinizmu.

SLIKA (str. 82): Ratovi XX veka su doneli veliko razaranja ljudima.

Hitler je često imao običaj da povezuje svoje politike rata i genocida sa darvinizmom. Video je rat ne samo kao sredstvo za eliminisanje slabijih rasa, već takođe i kao silu za odstranjivanje slabijih članova gospodarske rase. Nacistička Nemačka je hvalila rat delom zbog tog razloga, jer je u svom iskrivljenom mišljenju rat bio osnovni korak za napredak rase.

Evolucionista A. E. Vigam (A. E. Wiggam) je objasnio "verovanje da rat razvija ljude", na kome je Hitler zasnovao svoju politiku, u knjizi objavljenoj 1922. godine:

...U jednom periodu čovek je imao jedva nešto malo više mozga od svojih čovekolikih rođaka, majmuna. Ali, ušutiranjem, ujedanjem, borbom... i nadmudrivanjem neprijatelja i činjenicom da su oni koji nisu imali dovoljno razuma i snage da to učine bili ubijani, mozak čoveka je postajao ogroman; i dobio i mudrost i sposobnost ako ne u veličini... (67)

Hitler je izvlačio podršku od evolucionista kao što je bio Vigam i video rat kao obavezu za one koji su želeli da prežive. On je to otvoreno izrazio u Mojoj borbi:

Čeo prirodni svet je moćna borba između snage i slabosti - večna pobeda jakih nad slabima. Ne bi bilo ničega sem propadanja u celoj prirodi kada to ne bi bilo tako. Onaj koji želi da živi mora

da se bori. Onaj koji ne želi da se bori u ovom svetu gde je stalna borba zakon života, nema prava da postoji. Misliti drugačije znači "uvrediti" prirodu. Nesreća, beda i bolesti su njen odgovor. (68)

Kada je darvinistička tvrdnja da jaki ostaju posle borbe za opstanak i da se vrsta razvija ovim načinom počela da se primenjuje na ljudska društva, ratovi su takođe počeli da budu smatrani kao neophodnost za razvoj čovečanstva. Na primer, Hitler je pripisao veličinu Nemačke eliminaciji ratom svojih slabijih članova tokom vekova. Iako Nemcima rat nije bio stran ovo novo "naučno" opravdanje je bila sila za podupiranje svoje ratnih politika.

SLIKA (str. 84): Darvinistički diktatori i despoti, koji su verovali da će rat dovesti do napretka čovečanstva, su pretvorili XX vek u jezero krvi. Oni su raširili zlostavljanje do svih uglova sveta.

Na drugom mestu, Hitler je tvrdio, "ljudska civilizacija kakvu poznajemo ne bi postojala da nema neprekidnog rata;". (69)

Hegel je predložio po pitanju rata, da divljačke metode Spartanaca, jedne od gradova-država koje su sačinjavale drevnu Grčku, treba da budu primenjene. Pisao je da su "ubijanjem sve sem 'savršeno zdrave i jake dece' Spartanci 'neprestano bili odlične snage i živosti'". (70)

Na rat je gledano kao na "nezamenjivi regulator" populacija širom Evrope, i ne samo u Nemačkoj. "Da nije rata", nemački socijaldarvinista Fridrih fon Bernardi piše, "Verovatno bi niže i degenerisane rase prevazišle zdrave i mladalačke svojim bogatstvom i brojem. Proizvodna važnost rata leži u tome, da on prouzrokuje odabiranje i prema tome rat postaje biološka neophodnost". (71)

Kao što smo videli iz dosadašnjeg opisa, Hitler i nacistički ideolozi koji su ga podržavali su videli rat kao neophodnost sa inspiracijom koju su izvlačili iz darvinizma. I primenom te neophodnosti oni su doneli različite bede sopstvenim ljudima i drugim ljudima celog sveta. Sa te tačke gledišta potpuno je korektno identifikovati Carla Darvina kao jednog od onih koji su prvenstveno odgovorni za patnje koje su proživljene u Drugom svetskom ratu.

Profesor dr Xeri Bergman (Dr Jerry Bergman) prikazuje efekat darvinizma na Drugi svetski rat:

Čiwenice su veoma jasne da su darvinističke ideje imale ogroman uticaj na nemačku misao i praksu... U stvari, darvinističke ideje su imale ogroman uticaj na izazivanje Drugog svetskog rata, gubitak 40 miliona života i na štetu od oko 6 biliona dolara. Čvrsto ubeđen da je evolucija bila tačna, Hitler je video sebe kao savremenog spasioča čovečanstva... Odgajajući superiornu rasu, svet bi gledao na njega kao na čoveka koji je podigao čovečanstvo na viši nivo evolucije.

(72)

Naravno bilo je bezbrojnih ratova u svetu i pre nego što je Darwin izneo svoju teoriju. Ali usled efekata svoje teorije, ratu je po prvi put dato lažno odobrenje nauke. Maks Nordau (Max Nordau) je skrenuo pažnju na Darwinovu negativnu ulogu po pitanju ratova u članku nazvanom 'Filozofija i moral rata' (The Philosophy and Morals of War), koji je ustalasio Ameriku:

;Najveći autoritet svih zastupnika rata je Darwin;. Od kada je teorija evolucije objavljena, oni mogu da pokriju svoj prirodni varvarizam Darwinovim imenom i da proglase svoje najduboke krvoločne instikte za poslednju reč nauke. (73)

Nije slučajno da je XX vek video najkrvavije ratove koje svet poznaje, pošto je došao posle XIX veka, koji je bio formiran idejama takvih materijalističkih ideologa kao što su Darwin, Marks i Frojd. Darwinizam je spremio teorijsko i takozvano naučno tlo koje će se završiti u ratu, a despoti koji su videli rat nezamenjivim za rast čovečanstva su ubili ukupno 60 miliona ljudi u oba svetska rata.

SLIKA (str. 86): Vijetnamski rat

Vijetnamski rat, u kome je više od milion ljudi ubijeno ili rađeno na obe strane i koji je ostavio mnogo ljudi da pate. Štaviše, mnogi od tih ljudi su primorani da kreću u rat hiljadama mića od svojih domova.

SLIKA (str. 87): Otac pokazuje južnovijetnamskim trupama svoje dete, koje je ubijeno dok su vladine sile gonile gerilce Vijet Konga.

SLIKA (str. 90): Rat u Koreji

Rat u Koreji, koji je trajao između 1950. i 1953, doneo je veliku štetu nedužnim ljudima, starima i deci. Ljudska bića su postala dovoljno surova da obaspu bombama nedužne ljude bez i da trepnu.

SLIKA (str. 91): Jakarta

Tokom majskog ustanka u Jakarti gradska mrtvačnica je bila puna mrtvih ljudi. U borbama koje su se odigravale u zemlji gradovi su uništavani i kola pačena.

SLIKA (str. 92): Severna Irska

Slomqeni qudi žive u strahu i bedi, a ulice su razorene kao rezultat terorističkih napada u decenijama dugim sukobima između Velike Britanije i Irske republikanske armije.

SLIKA (str. 92): Gorva slika prikazuje situaciju 1972č slika desno situaciju iz 1986.

SLIKA (str. 93): Liberija

CCesto viđewe scene nasiqa u domaćim okršajima.

Neonacisti

CCak iako fašističke vođe kao što su Hitler i Musolini i nacističke organizacije povezane sa wima (SA, SS i Gestapo) ili Musolinijevi "crnokošuqaši" danas izgledaju kao stvar prošlosti, neonacističke organizacije koje slede wihove ideje su i daqe aktivne. Skorašwih godina naročito, rasistički i fašistički pokreti su se ponovo probudili u mnogim evropskim zemqama. Na čelo tih pokreta dolaze neonacisti u Nemačkoj.

SLIKA (str. 94): Fašizam još uvek preživqava. Napadi i narušavawa mira od strana neonacističkih grupa, naročito u Nemačkoj, često se pojavuju. Neonacisti, koji hvale Darvina na svojim stranicama na internetu su neprijateqi Turaka.

Neonacisti se sastoje od nezaposlenih huligana, zavisnika od droge i krvožednih tipova i poseduju sve odlike fašističkog mentaliteta. Jedan novinski članak o neonacistima pokazuje koliko su oni privučeni krvqu i nasiqem:

Krv, čast i fanatizam... Moguće je sažeti vrednosti članova fašističke grupe Olimpija u samo te tri reči. Danas organizacija ima 35 000 članova. I u svim njihovim očima se može videti neobična žeđa da se uzdignu. (74)

Neonacisti su bili pod uticajem istih darvinističkih shvatawa kao i njihovi "velikani", Hitler i drugi nacistički lideri. Na stranama interneta koje su postavili za nacističku i rasističku propagandu može se doći do Darwinovih reči i hvađewa Darvina, jer Darwin daje podršku svim neonacističkim pokretima i idejama. Na svojim stranama, prema tome, iznose darvinizam kao teoriju koja mora biti prihvaćena, bez osećawa potrebe za bilo kakvim činjenicama.

Napadi i ubistva koja neonacisti izvršavaju su potpuno surovi. Neonacisti uživaju u spađivawu qudi, njihovom zaplašivawu i mučewu male dece, a Turci su jedna od njihovih glavnih meta. Neonacisti otkrivaju svoju mržwu i neprijateljstvo prema Turcima u svakom uglu svojih strana interneta i pokazuju tu mržwu na delu. Ova izjava o Turcima se pojavila na jednom neonacističkom sajtu:

Na primer, da je danas u mojoj moći, voleo bih da vidim veliki deo Turaka u gasnim komorama.
(75)

Ime na kome neonacisti zasnivaju svoje neprijateljstvo prema Turcima je ponovo CCarl Darwin. Neonacisti misle da obezbeđuju takozvano naučno objašwewe za svoju mržwu prema Turcima davawem izvoda iz Darwinovih lažnih i neinteligentnih tvrdwi u vezi njih. Na posledwoj strani ovog poglavqa možete videti neke neonacističke sajtove na internetu koji hvale Darvina i pokazuju vrstu stvari koje imaju da kažu o turskoj naciji.

Neonacističko nasilje usmereno protiv Turaka i drugih ljudi je nedavno bilo u usponu. Turske novine 'Sabah' za 12. avgust 2000. daju listu neonacističkih napada tokom leta 2000. godine:

- U junu, prozori xamije El Rahman u gradu Geri u Turingenu su razbijeni.
- Molotovqevi kokteli su bacani na tursku xamiju u malom gradu Epingenu u Baden-Virtenbergu.
- Molotovqev koktel je bačen na Zelenu xamiju u Utersen četvrti u Pinebergu.
- Zgrada u kojoj su živeli Turci je zapaljena u Memingenu.
- U Boholtu turski kafić i zgrada u kojoj su živeli Libanci je zapaljena. CCetrnestoro ljudi je raeno, jedan ozbiljno.
- U istočnonemačkom gradu Hemnicu beba jedne iračke porodice stara sedam meseci je bačena na zemlju. Bebino lice je povređeno kada je udarilo u beton. (76)

SLIKA (str. 96): Neonacisti su izvršili napad usmeren protiv Turaka u gradu Mulnu 1992.

Odigrali su se veoma nezgodniji incidenti u nedavnoj prošlosti. Uzimajući Darwinovo neprijateljstvo prema Turcima kao svoj vodič, neonacisti su organizovali napad na Turke u Mulnu u novembru 1992. Novine su opisale ovaj napad kao, "najkrvaviji rasistički napad u nemačkoj istoriji posle nacističkog doba". Napadi ove vrste su često viđeni u narednim godinama. Vatre su paljene u turskim domovima, Turci su prebijani i povređivani. Kao i u Nemačkoj, slični napadi su se odigrali i u Holandiji. U jednom napadu usmerenom prema

Turcima žena i weno petoro dece su ubijeni. Qudi koji su učestvovali u maršu žalosti koji je održan su primili preteća pisma sa kukastim krstovima na wima.

SLIKA (str. 97): Neonacističke internet strane. Na ovim stranama neonacisti, koji slave Darvina, usmeravaju uvrede i pretwe ka Turcima.

Ovi incidenti su samo deo rasističkih napada protiv Turaka. Napadi i ubistva od strane ovih fašističkih grupa, naslednika Darvina i fašista kao što je Hitler, se i daqe nastavqaju. Zakonske mere neće biti dovoqne da se zaustave ovi nehumani napadi tih grupa. Siguran način da se oni zaustave je pokretawe ozbiqnog ideološkog rata pored zakonskih mera. Nečuvenosti koje izvršavaju ti qudi koji vide rasizam kao zakon prirode se neće zaustaviti dok se darvinističke ideje ne obore kao nauka.

SLIKA (str. 98): 'Stern' (broj: 40/1992) piše:

Nemačka u padu

Svaki dan vidi napade na izbegličke kampove kamenicama i zapaqivim bombama. Javna mržwa prema strancima raste i strah za budućnost vlada. Političari su bespomoćni. Pokret desnog krila u Nemačkoj se promatra sa strepwom iz inostranstva. Kuda zemqa ide?

SLIKA (str. 99) 'Stern' (broj: 40/1992) piše:

Pesme radikalne desnice formiraju muziku za marš za nasilna dela usmerena prema strancima. Mladi qudi, čiji broj se sve više povećava, naročito u novim nemačkim državama, se podstrekuje ovim agresivnim ritmovima.

CCetvrto poglavqe

Darvinizam: izvor komunističkog divqštva

Ideologija koja je donela najveću štetu čovečanstvu nasiqem i divqštvom - ispunila vek koji smo upravo ostavili za sobom i koja je najraširenija u svetu, je van svake sumve komunizam.

Komunizam, koji je dostigao svoj istorijski vrhunac sa dva nemačka filozofa Karlom Marksom i Fridrihom Engelsom (Friedrich Engels) u XIX veku, je prolio toliko krvi u svetu da je ostavio čak i naciste i imperijaliste za sobom. Doveo je do smrti nedužnih qudi i širewa nasiqa, straha i beznađa među čovečanstvom. CCak i danas kada neko govori o zemqama gvozdene zavese i Rusiji, javqaju se slike o zajednicama kojima vlada tama, magla i beznađe, beživotne ulice, problemi i strah. Bez obzira koliko se smatra da je komunizam srušen 1991, delovi koje je ostavio za sobom i daqe postoje. Bez obzira koliko "liberalizovan" jedan deo "nepopravqivih" komunista i marksista može da bude, materijalistička filozofija, tamna strana komunizma i marksizma i koja je okrenula qude od religije i moralnosti i daqe nastavqa da utiče na te qude. Ideologija koja je raširila teror na sve krajeve sveta u stvari predstavqa ideju koja ide unazad do drevnih vremena. Dijalektika je bilo verovawe da je celokupni razvoj u svemiru proizašao kao rezultat sukoba. Zasnovano na tom verovawu Marks i Engels su započeli analizu istorije sveta. Marks je tvrdio da je istorija čoveka istorija sukoba, da je tekući sukob bio između radnika i kapitalista i da će se radnici uskoro pobuniti i započeti komunističku revoluciju.

Najizrazitija odlika dva osnivača komunizma je bila ta da su, kao i svi materijalisti i oni gajili veliku mržwu prema religiji. Marks i Engels su obojica bili potvrđeni ateisti i videli su odbacivawe religijskih uverewa osnovnim sa tačke gledišta komunizma.

Ali Marks i Engelsu je nedostajala jedna značajna stvar: da bi privukli širu javnost morali su da daju svojoj ideologiji naučni izgled. I opasan savez koji je doveo do bola, haosa, masovnih ubistava, okretawa brata protiv brata i separatizma u XX veku se tada pojavio. Darwin je predložio svoju teoriju evolucije u svojoj kwizi 'Postanak vrsta'. I koliko je zanimqivo da su osnovne tvrdwe koje je izneo bile upravo ona objašwewa koja su Marks i Engels tražili. Darwin je tvrdio da su se živa bića pojavila kao rezultat "borbe za opstanak" ili "dijalektičkog sukoba". Štaviše on je negirao stvarawe i odbacio religijska uverewa. Za Marksa i Engelsa to je bila prilika koju nije trebalo propustiti.

SLIKA (str. 102): Osnivači komunizma, Karl Marks i Fridrih Engels.

Marksovo i Engelsovo divqewe Darwinu

Darwin je bio od tako velikog značaja za komunizam da je samo nekoliko meseci pošto je Darwinova kwiga objavqena, Engels pisao Marksu, ";Darwin, koga upravo čitam, je izvanredan;".

(78)

Propast marksističkog gledišta istorije

Karls Marks, osnivač komunizma, je primenio Darwinove ideje, koje su duboko uticale na wega, na dijalektički proces istorije. Po Marksu, društvo je prošlo kroz različite faze u istoriji, a faktor koji je odredio te faze je bila promena sredstava za proizvodwu i proizvodnih odnosa. Po tom gledištu, ekonomija je odredila sve ostalo. Istorija je prošla kroz evolucione stupweve: primitivno društvo, robovsko društvo, feudalno društvo, kapitalističko društvo i posledwi stupaw, komunističko društvo.

Pa ipak je sama istorija pokazala da Marksov predloženi evolucionni period nije posedovao nikakvu opravdanost. Ni u jednom vremenu u istoriji nije viđeno ni jedno društvo koje je prošlo kroz Marksove predložene evolucionne stupveve. Suprotno tome, moguće je videti sisteme za koje je Marks tvrdio da dolaze jedni pre ili posle drugog u isto vreme u istom društvu. Dok jedan deo zemqe živi u sistemu sličnom feudalnom sistemu, kapitalistička pravila mogu da se primewuju u drugom regionu. Zbog tog razloga nema nikakvog dokaza da prelaz sa jednog sistema na drugi prati evolucionni obrazac koji su izneli Marks i teorija evolucije.

Sa druge strane, ni jedno od Marksovih proročanstava u vezi budućnosti se nije obistinilo. Shvatilo se da Marksova teorija nije primewiva već deset godina posle Marksove smrti. Marks je tvrdio da će se u jednoj za drugom u većini razvijenih kapitalističkih zemaqa odigrati komunističke revolucije, ali se takav period nije odigrao. Lewin, jedan od Marksovih najvećih sledbenika, je pokušao da objasni zašto se te revolucije nisu odigrale i onda izneo druga proročanstva da će se komunističke revolucije odigrati u zemqama trećeg sveta. Ipak sve Lewinove tvrdwe su se pokazale netačne u istoriji. U naše vreme broj zemaqa u kojima vlada komunizam može da se prebroji na prste jedne ruke. Štaviše, Marksizam je koristio silu u regionima u kojima je došao na vlast, a daošao je na vlast ne javnim pokretima, kao što je tvrđeno već diktatorskim pritiskom.

Ukratko, skorašwa istorija je u potpunosti opovrgla Marksističku filozofiju koja je predviđala period istorijske evolucije. Teorije kao što su "dijalektika istorije" i "istorijska evolucija" u mnogim kwigama napisanim od strane materijalističkih ideologa kao što su Marks i Engels, su samo proizvodi mašte.

Marks je pisao Engelsu 19. decembra 1860. govoreći, ";Ovo je kwiga koja sadrži osnovu u prirodnoj istoriji za naše gledište;". (79)

U pismu koje je Marks pisao Lasalu (Lassalle), svom drugom prijatequ socijalisti, 16. januara 1861, rekao je: ";Darvinova kwiga je veoma važna i služi mi kao osnova u prirodnoj nauci za klasnu borbu u istoriji;"; (80) otkrivajući tako značaj teorije evolucije za komunizam. Marks je otkrio svoje simpatije prema Darvinu posvećujući svoj najznačajniji rad, 'Kapital' (Das Kapital), wemu. U Darvinovoj kopiji Marksovog prvog izdawa nalazi se posveta Marksa, u kojoj opisuje sebe kao "iskrenog poštovaoca" engleskog prirodwaka. (81)

Engels je takođe posvetio svoje divqewe Darvinu na drugom mestu:

Priroda je test dijalektike i mora se reći... da u krajwem slučaju priroda radi dijalektički a ne metafizički... U toj vezi, ;Darvin mora da bude imenovan pre svih;. (82)

Engels je hvalio Darvina i Marksa kao da su isti, "kao što je Darvin otkrio zakon evolucije u organskoj prirodi, tako je Marks otkrio zakon evolucije u qudskoj istoriji" rekao je. (83)

U drugom svom radu, Engels je istakao Darvinov značaj zato što je razvio teoriju suprotstavqenu religiji.

On (Darvin) je zadao metafizičkoj koncepciji prirode najjači udarac svojim dokazom da je sadašwi organski svet - biqke, životiwe i posledično tome i čovek - produkt procesa evolucije koji se odigrava milionima godina. (84)

Kao i ovde, Engels je odmah pokazao kako je prihvatio Darwinovu teoriju pišući članak nazvan "Uloga koju je imao rad u prelasku od majmuna do čoveka" (The Part Played by Labour in the Transition from Ape to Man).

Američki istraživač Konvej Zirke (Conway Zirkle) objašnjava zašto su osnivači komunizma trenutno prihvatili Darwinovu teoriju.

;Marks i Engels su prihvatili evoluciju skoro trenutno pošto je Darwin objavio 'Postanak vrsta';. Evolucija, naravno, je bilo upravo ono što je osnivačima komunizma trebalo da bi objasnili kako je čovečanstvo moglo da nastane bez posredovanja bilo kakve nadprirodne sile i posledično tome mogla je da bude korišćena da podrži osnivanje njihove materijalističke filozofije. Darwinovo tumačenje evolucije - da je evolucija nastala delovanjem prirodnog odabira - ;dala im je alternativnu hipotezu preovladajućem teleološkom objašnjenju opažene činjenice da su svi oblici života prilagođeni na svoje uslove sredine;. (85)

Tom Betel, iz časopisa 'Harper's Magazine', objašnjava suštinsku vezu između Marksa i Darvina na sledeći način:

Marks se divio Darwinovoj kvizi ne iz ekonomskih razloga već zbog suštinskijeg da je Darwinov svemir bio čisto materijalistički i da njegovo objašnjenje više nije uključivalo bilo kakvo pozivanje na neopazive, nematerijalne uzroke van ili 'iznad' nje. U tom značajnom pogledu, ;Darvin i Marks su istinski drugovi;. (86)

Danas je veza između Darvinizma i Marksizma očigledna istina koju svi prihvataju. Marksovi biografi uvek to jednostavno iznose. Na primer, biografija Karla Marksa opisuje vezu na sledeći način:

"Darvinizam je predstavio čitav niz istine koja podržava Marksizam i koja dokazuje i razvija njegovu istinu. Širenje darvinističkih i evolucionih ideja je stvorilo plodno tlo za marksističke ideje koje su trebale da budu prihvaćene od strane radničke klase... Marks, Engels i Lewin su davali veliku vrednost Darwinovim idejama i isticali njegov naučni značaj i na taj način je širenje tih ideja bilo ubrzano". (87)

Kao što smo videli, Marks i Engels su bili oduševljeni da veruju da je Darwinov koncept evolucije formirao naučnu podršku za njihov sopstven ateistički pogled na svet. Ali ovo oduševljenje se pokazalo prevremenim. Teorija evolucije je doživela široko prihvatanje zato što je bila predložena u primitivnoj naučnoj sredini XIX veka i bila je puna grešaka kojima su nedostajale bilo kakve vrste naučnih dokaza. Nauka, koja se razvila u drugoj polovini XX veka, je otkrila neopravdanost teorije evolucije. To je značilo propast komunističkog i materijalističkog mišljenja isto koliko i darvinizma. (Za više detalja vidi 'Evoluciona obmana' (The Evolution Deceit) Haruna Jahia (Harun Yahya)). Ali pošto su naučnici sa materijalističkim gledištima znali da je propast darvinizma takođe značila propast njihovih sopstvenih ideologija pokušali su da svim mogućim metodama prikriju propast darvinizma od ljudi.

Divljenje Marksovih i Engelsovih sledbenika prema Darwinu

Sledbenici Marksa i Engelsa, koji su doneli smrt milionima ljudi i koji su bili razlog što stotine miliona drugih živi u bolu, strahu i nasqu, su prihvatili teoriju evolucije sa velikom radošću i zanimawem.

Xon N. Mur (John N. Moore) govori o vezama između evolucije i sovjetskih vođa koji su primenili Marksove i Engelsove ideje u Rusiji:

Mišqewe vođa Sovjetskog Saveza je duboko ukoreweno u evoluciono gledište. (88)

Lewin je bio taj koji je ostvario Marksov projekat komunističke revolucije. Lewin, vođa komunističkog boqševičkog pokreta u Rusiji, je imao za cilj da svrgne carski režim u Rusiji oružanom silom. Haos posle Prvog svetskog rata je dao boqševicima priliku koju su tražili. Sa Lewinom na čelu, komunisti su preuzeli vlast oružjem oktobra 1917. Posle revolucije Rusija je bila scena krvavog trogodišnjeg građanskog rata između komunista i pristalica cara.

Kao i druge komunističke vođe, Lewin je često naglašavao da je Darwinova teorija bila suštinska osnova dijalektičke materijalističke filozofije.

SLIKA (str. 107): Lewin i Trocki

Jedna od ovih izjava otkriva wegovo gledište darvinizma:

Darvin je učinio kraj verovawu da životijske i biqne vrste nemaju međusobne srodnosti, osim slučajem i da su stvorene od strane Boga i time nepromenqive. (89)

Trocki (Trotsky), koji je bio najznačajniji arhitekta boqševičke

revolucije posle Lewina, je ponovo dao veliki značaj darvinizmu. On

je izneo svoje divqewe Darvinu na sledeći naćin,

Darvinovo otkriće je najveći trijumf dijalektike u celoj oblasti organske materije. (90)

Posle Lewinove smrti 1924, Staqin, nadaleko smatran za najkrvavijeg diktatora u istoriji sveta, je došao na čelo komunističke partije. Tokom 30 godina wegovog vladawa, Staqin je pokušao da dokaže šta je to stvarno surovi komunistički sistem.

Staqinov prvi znaćajni korak je bio da preuzme poqa seqacima koji su saćiwavali 80 procenata populacije Rusije u ime države. U ime ove politike kolektivizacije koja je imala za nameru da ukine privatnu svojinu, svi ruski usevi seqaka su sabirani od strane naoružanih službenika. Kao rezultat toga nastala je užasna glad. Milioni žena, dece i starijih koji nisu mogli da pronađu ništa za jelo su završili svoje živote umirući od gladi. Ukupan broj mrtvih samo na Kavkazu je bio jedan milion.

Staqin je poslao stotine hiqada qudi koji su pokušali da se odupru wegovoj politici u sibirske surove radnićke logore. Ti logori, u kojima su zatvorenici radili do smrti, su postali grob većini tih qudi. Na drugoj strani desetine hiqada qudi su pogubqeni od strane Staqinove tajne policije. Milioni qudi su primorani da se isele u najudaqenije krajeve Rusije, ukqućujući i krimske i turkestarske Turke.

Ovim krvavim politikama Staqin je ubio oko 20 miliona qudi. Istoriaari su otkrili da mu je to divqaštvo davalo veliko lićno zadovolqstvo. Bilo mu je zadovolqstvo da sedi za svojim stolom u Kremqu i da pregledava liste onih koji su umrli u koncentracionim logorima ili koji su pogubqeni.

Osim njegovog ličnog psihološkog stava, glavni uticaj koji ga je naveo da postane takav surovi ubica je bila materijalistička filozofija u koju je verovao. Staqinovim sopstvenim rečima, suštinska osnova te filozofije je bila Darwinova teorija evolucije. On je objasnio značaj koji je pridavao Darwinovim idejama:

Postoje tri stvari koje činimo da bi oslobodili umove naših studenata. Moramo da ih naučimo starosti zemqe, geološkom poreklu i ;Darvinovim ućewima;. (91)

SLIKA (str. 108) Staqin, jedan od najkrvavijih imena u istoriji, uzrok ubijawa desetina miliona qudi, smrti od gladi i bede i ostavqawa miliona qudi bez domova i posla.

Dok je Staqin još bio živ njegov bliski prijatelj iz detiwtva je opisao kako je Staqin postao ateista u kwizi 'Putokazi u Staqinovom životu' (Landmarks in the Life of Stalin):

U vrlo ranom dobu, dok je još uvek bio ućenik u crkvenoj školi, drug Staqin je razvio kritički um i revolucionarna osećawa. Poćeo je da ćita Darvina i postao je ateista. (92)

U istoj kwizi, G. Glurxice (G. Glurdjidze), Staqinov prijatelj iz detiwtva seća se kako je Staqin prestao da veruje u Boga i kako mu je rekao da je razlog za to bila ;Darvinova kwiga;, terajući ga da je takođe proćita. (93)

Jedan znaćajan pokazatelj Staqinove slepe vere u teoriju evolucije je bilo odbacivawe Mendelovih genetićkih zakona od strane sovjetskog obrazovnog sistema u periodu kada je došao na vlast. Ti zakoni, koji su prihvaćeni od strane celog naućnog sveta od poćetka XX veka, su negirali Lamarkovu tvrdwu da se "stećene osobine mogu preneti na naredne generacije". Ruski naućnik Lisenko (Lysenko) je video to kao tećzak udarac teoriji evolucije i u

isto vreme kao veliku opasnost i izneo je Staqinu svoje ideje. Staqin je bio impresioniran Lisenkovim idejama i postavio ga je za šefa zvaničnih naučnih organizacija. Tako genetička nauka, koja je zadala težak udarac evoluciji, nije prihvaćena u naučnoj organizaciji ili školi Sovjetskog Saveza do Staqinove smrti.

U Staqinovom periodu Sovjetski Savez se pretvorio u sredinu haosa u kojoj su životi miliona ljudi bili neprestano pod pretnom i u kojoj su mogli da budu ošteteni, iako nedužni za bilo kakav zločin, u bilo kom trenutku, da bi prolazili kroz nezamisliva mučenja. Ne samo komunizam, već je i istorija fašizma, takođe, puna takvih stavova.

Neki tumači istorije upadaju u grešku, kada procenjuju te događaje, pokušavaju da pokažu da je osnovni uzrok za sve to divljaštvo i nemilosrdnost bio taj da su kao ljudi, Lewin, Staqin, Mao, Hitler i Musolini imali neuravnotežene i psihopatološke prirode. Kakva je verovatnoća, da ceo svet upadne u ruke psihološki neuravnoteženih ljudi u isto vreme?

Očigledna i definitivna istina da su svi ovi ljudi i ideologije pili iz istog bunara i da su svi prikazivani kao opravdani i kao jedini način od strane istog izvora. Ukratko postojala je još jedna kriva strana iza tih ljudi. Uzrok zbog koga su ove nehumane i neuravnotežene vođe vukle milione ljudi za sobom i koji im je dozvolio da vrše zločine, je bila prividna naučna sila i podrška koja im je data od strane materijalističke filozofije i darvinizma.

Mao Ce Tung: Darwinov i Marksov ambasador u Kini

Dok je Staqin vodio svoj totalitaristički režim, drugi komunistički

režim koji je video darvinizam kao svoju naučnu podršku je osnovan u

Kini. Komunisti pod vođstvom Mao Ce Tunga su došli na vlast 1949.

posle dugog građanskog rata. Mao je postavio zlostavqački i krvavi

režim, isto kao i njegov saveznik Staqin, koji mu je davao podršku.

Kina je postala scena bezbrojnih političkih pogubqena. U narednim godinama, Maovi mladi militaristi, poznati kao "crveni čuvari", će uvući zemqu u atmosferu krajweg terora.

Mao je otvoreno objavio filozofsku osnovu sistema koji je uspostavio govoreći, ";Kineski socijalizam je zasnovan na Darvinu i teoriji evolucije;". (94)

Pošto je bio marksista i ateista i čvrsto verovao u evolucionizam, Mao je naredio da materijal za čitawe korišćen u tom ranom dobu "velikog koraka u napred" pismenosti budu dela CCarlsa Darvina i drugi materijali koji podupiru evolucionu paradigmu. (95)

SLIKA (str. 110): Mao Ce Tung

Kada su kineski komunisti došli na vlast 1950. uzeli su teoriju evolucije kao osnovu svoje ideologije. U stvari, kineski intelektualci su prihvatili teoriju evolucije mnogo ranije:

Tokom XIX veka zapad je smatrao Kinu za usnulog diva, izolovanog i zaglibqenog u drevne tradicije. Nekoliko Evropeqana je shvatilo ;koliko su žudno kineski intelektualci prigrlili darvinističke evolucionne ideje i videli u wima podstrek za napredak i promenu. Po kineskom piscu Hju Šihu (Hu Shih) (Žive filozofije (Living Philosophies, 1931)), kada je kwiga Tomasa Hakslija 'Evolucija i etika' (Evolution and Ethics) objavqena 1898, odmah je odobrena i

prihvaćena od strane kineskih intelektualaca. Bogati qudi su sponzorili jeftina kineska izdava da bi mogla da budu široko raspodejena masama;. (96)

Tako su qudi koji su se okrenuli komunizmu i vodili komunističku revoluciju bili ti intelektualci koji su bili pod brzim uticajem darvinističkih ideja.

Kini nije bilo teško, čak i sa Wenim mnogim dubokim panteističkim uverenjima i istorijom, da uvede klešta darvinizma i komunizma. U članku u časopisu 'New Scientist' kanadski darvinistički filozof Majkl Ruse (Michael Ruse) kaže, u vezi Kine ranog XX veka:

;Te ideje su se odmah ukorenile;, jer Kina nije imala urođene intelektualne i religijske prepreke prema evoluciji koje su često postojale na zapadu. Zaista u nekim pogledima, ;Darvin je izgledao skoro kao Kinez!;... Taoistička i neokonfučijanska misao je oduvek naglašavala "materijalnost" qudi. To da smo jedno sa životinjama nije bilo veliki šok... Danas, zvanična filozofija je marksistički leninizam (svoje vrste). Ali ;bez sekularnog materijalističkog pristupa darvinizma (koji sada označava široku društvenu filozofiju), tlo ne bi bilo spremno za Maoa i njegove revolucionare da poseju svoje seme i požaru svoj usev;. (97)

Kako je Majkl Ruse naveo, sa čvrstim prihvatanjem darvinističkih ideja, Kina je lako primila komunizam. Kineski narod, zaveden darvinističkim idejama, je stajao i gledao sve masakre Mao Ce Tunga, jednog od najneobuzdanijih ubica u istoriji.

Komunizam je bio uzrok gerilskih sukoba, krvavih činova terorizma i građanskog rata u veoma puno zemalja, ne samo u Kini. Turska je bila jedna od njih. 1960-ih i 1970-ih, grupe koje su uzele oružje protiv države su uvukle Tursku u mračnu atmosferu terorizma sa snom o stvaranju

komunističke revolucije u zemji. Posle 1980. komunistički terorizam se spojio sa strujom separatizma i bio uzrok smrti desetina hiljada Turaka i policije i vojnika u toku svojih dužnosti.

Komunistička ideologija, koja je donela krvoproliće svetu na taj način tokom 150 godina je uvek bila rame uz rame sa darvinizmom. Čak i danas, komunisti su najistaknutije pristalice darvinizma. Kada god neko pogleda na te krugove koji tvrdoglavo podržavaju teoriju evolucije, u skoro svakoj zemji, vidi marksiste u prvim redovima. Jer kao što je Karl Marks rekao, teorija evolucije formira osnovu komunističke ideologije sa gledišta prirodne nauke i daje komunističkom nedostatku religije svoju najznačajniju lažnu naučnu potporu.

Osnova saveza između darvinizma i komunizma: mržva prema religiji

Kako je ranije objašnjeno, najznačajniji razlog za vezivanje materijalista i komunista za darvinizam je prividna podrška koju darvinizam daje ateizmu. Materijalistička filozofija je postojala tokom istorije, ali do XIX veka većina filozofa je bila ograničena na teorijske kvige. Najznačajniji razlog za to je bio taj da su do tog vremena najveći broj naučnika verovali u Boga i bili ljudi koji su verovali u realnost stvaranja. Ali u XIX veku materijalistička filozofija i darvinova teorija su počele da se primenjuju na prirodne nauke. Darvinizam je bio najveća osnova za nereligioznu materijalističku kulturu koja je obeležila XIX vek i koja je otkrila svoje efekte najviše u XX veku.

Ideologije rođene iz te materijalističke kulture, kao što smo ispitivali, su zapalile vatre dva velika svetska rata, bezbrojnih građanskih ratova i činova terorizma, genocida, istrebljavanja i divljaštva. Na račun tih katastrofa desetina miliona ljudi su izgubili svoje živote, a stotine miliona je bilo sramno zlostavljano i moralo da trpi najgori tretman.

Teroristi na koje je uticalo darvinističko materijalističko gledište, kao životiwe za koje su tvrdili da su potekli od wih, su otišli na planine i živeli u pećinama u užasnim uslovima. Mogli su da ubiju qude bez premissqawa i da ubijaju bebe, starije i nedužne. Pošto nisu videli ni sebe ni druge qude kao živa bića stvorena od strane Boga sa dušom, umom, savešću i razumevawem, radili su jedni drugima ono što životiwe rade životiwama. Staqinovo razarawe desetina crkava i xamija je samo jedan pokazateq mržwe komunizma prema religiji.

U svojoj kwizi 'Dugačak rat protiv Boga' (The Long War Against God), Henri Moris (Henry Morris) opisuje vezu na sledeći naćin:

Uprkos svojih naućnih nedostataka, navodni naućni karakter evolucije je korišćen da bi se opravdale razne vrste bezbožnih sistema i praksi. Najuspešniji od wih, do sada, izgleda da je komunizam i wegovi sledbenici širom sveta su bili zavedeni da misle da komunizam mora da je ispravan jer je zasnovan na nauci evolucije. (98)

Neprijateqstvo koje su komunizam i materijalizam imali prema religiji se pokazalo u svom nasiq tokom boqševićkog ustanka. Crkve i xamije su rušene, a među kategorijama koje su izbaćene iz "novog socijalistićkog društva", religiozni qudi su imali znaćajno mesto. Uprkos ćiwenici da su većinu društva ćinili religiozni qudi oni su bili sprećavani od vršewa svojih religijskih obaveza. Da bi izuzeli nedeqe, kada hrišćani idu u crkvu, iz jednaćine, koncept uobićajnog dana odmora je uklowen. Svi bi radili pet dana, ali dan odmora bi mogao da bude bilo koji. Te mere su namerno uvedene od strane komunista "da bi ubrzale borbu za eliminisawe religije". (99) Posle toga, 1928. i 1930. porezi koje su religiozni qudi plaćali su povećani deset puta, wihovi kuponi za hranu su im uzimani i više nisu mogli da koriste

zdravstvene usluge, što je značilo da više nisu uživali nikakva građanska prava, često su bili hapšeni, uklonjeni sa svojih mesta i slati u izbeglištva. Do 1936. oko 65 procenata xamija i 70 procenata crkava je uništeno.

SLIKA (str. 114): Tokom i posle boqševičke revolucije bilo je mnogo napada na religiju. Crkve i xamije su rušene. Umetnička dela u crkvama su opqačkana, kao što se može videti na slikama.

Neke od najnasilnijih mera protiv religije su vršene u Albaniji. Komunistički vođa Albanije, poznat da nije bio religiozan, je bio Enver Hoxa, koji je 1967. proglasio Albaniju prvom zemqom "bez religije". Religiozni qudi bi bili odvođeni u pritvor bez razloga i neki od wih bi bili ubijani dok su u pritvoru. 1948. dva biskupa i 5 000 religijskih qudi je ubijeno. Muslimani su ubijani na isti način. Mesečni časopis 'Nendori' je objavio da je 2 169 xamija i crkava zatvoreno, od kojih je 327 bilo katoličkih.

Razlog za svu ovu praksu je bio, bez senke sumwe, komunistički ciq formirawa društava koja bi slepo negirala postojawe Boga, koja ne bi imala ništa sa religijom i koja bi jedino verovala u i cenila materijalne stvari. U stvari, to je bila jedna od glavnih komunističkih meta, zato što su komunističke vođe znale da su jedino mogle da upravqaju onako kako su želeli qudima koji bi postali kao mašine i bezosećajni i najvažnije od svega, društva bez straha od Boga i koje bi mogli da nateraju da izvršavaju koliko god ubistava i koliko god zlostavqawa su želeli. Tvrđwe darvinizma, koje daju podršku ateizmu i koje opravdavaju razne vrste zlostavqawa, surovosti, sukoba i ubijawa, zabrawenih u religiji, su na taj način ohrabrivale sve vrste ideologija koje su prolivale krv i smatrale qudske živote za bezvredne u XX veku. Zbog toga je posledwi vek bio pun neprestanih ratova, masakra, pobuna, činova nasiqqa, borbi i neprijateqstva.

Zlostavqawe i nasiqe nametnuto svetu od strane darvinističkih

komunista

Anarhija i teror su dva nezamenqiva sredstva marksizma i komunizma. Marksistička težwa prema terorizmu i nasiq se pojavila u eksperimentu pariske komune dok je Marks još uvek bio živ. Naročito, terorizam je postao nezamenqiv deo komunističke ideologije sa Lewinom, dok je pretvarao Marksovu teoriju u praksu. Komunisti prolivaju krv miliona qudi u svim delovima sveta i čine da qudi podležu bolu, strahu i nasiq uspostavqajući terorističke organizacije. Kao što će se videti na narednim stranama, danas su sve komunističke vođe ostale u sećawu po zlostavqawu i ubistvima koja su izvršavali. Pa ipak uprkos tome neki krugovi još uvek pokrivaju svoje zidove slikama tih nemilosrdnih ubica krvavih ruku i još uvek prihvataju te sadiste za svoje učiteqe.

Bez obzira koliko neki komunisti tvrde da nasiqe i terorizam nisu komunistička praksa i da su se oni samo odigrali u nekim pojedinačnim primenama komunizma i bez obzira koliko pokušavaju da operu komunizam, postoji neopovrgqiva istina: ;Osnivači komunizma su lično branili nasiqe i terorizam i videli ih neophodnim za svoju ideologiju;. Američki politički naučnik Semjuel Frensis (Samuel Francis) je imao da kaže sledeće po pitawu:

;Marks i Engels; su uglavnom bili izričiti u insistirawu da će revolucija uvek biti nasilna i da revolucionari moraju da koriste nasiqe protiv vladara, a ponekada su ;izražavali podršku terorizmu;. (100)

SLIKA (str. 117) Komunistička revolucija je bila veoma krvava. Desetine miliona ljudi su masakrirani i surovo ubijeni. Komunističke vođe su naređivali da svako ko im se protivi treba da bude ubijen.

Karls Marks je rekao "ustanak je veština isto koliko i rat" i uzeo te reči od Dentona (Danton), jednog od najistaknutijih imena u "revolucionarnoj politici" kao princip, "de l'audace, de l'audace, encore de l'audace" (Napad, napad i ponovo napad!). (101) Postoje jasne Lewinove izjave u vezi neophodnosti sistematskog korišćenja terorizma. Evo nekih od njih:

U stvarnosti država nije ništa sem mašine za potčinjavanje jedne klase drugoj. Diktatura je vladavina zasnovana direktno na sili i nije ograničena zakonima... Revolucionarna diktatura proleterijata je vladavina dobijena i održavana upotrebom nasilja od strane proleterijata protiv buržoazije, vladavina koja nije ograničena bilo kakvim zakonima. (102)

;Uopšte nismo protiv političkih ubistava;... Samo u direktnoj, neposrednoj vezi sa masovnim pokretom mogu i moraju pojedinačni činovi terorizma da budu od bilo kakve vrednosti. (103)

Da bi došli na vlast klasno svesni radnici moraju da pridobiju većinu na svoju stranu. Dok god se nasilje ne koristi protiv ljudi nema drugog puta do vlasti. (104)

Govoreći na skupu radnika, Lewin je dao zastrašujuću izjavu o tome koliko je terorizam bio nezamenljiv za njih:

Ako se mase ne pobune spontano, ništa od ovoga neće dovesti nidočega... Dok god ne uspemo da tretiramo one koji sumnjaju onako kako zaslužuju - metkom u glavu - nećemo nigde stići. (105)

SLIKA (str. 118): Rusko zlostavqawe

Zlostavqawe doživqeno u ruskoj revoluciji je odraženo na slici.

Jedan od najznačajnijih vođa oktobarske revolucije u Rusiji, Trocki, kaže sledeće kako bi potvrdio Lewinove reči:

Ali revolucija zahteva od revolucionarne klase da postigne svoj cilj svim raspoloživim metodama - ;ako je neophodno, oružanim ustankom: ako je neophodno terorizmom;. (106)

SLIKA (str. 119): Rezultat gladi iz 1921-1922. koju je doneo komunistički režim, su bili krajwe bolni. Slike pokazuju qude koji su umrli od gladi.

Trocki je otišao još daqe u drugom govoru,

Naš jedini izbor sada je građanski rat. Građanski rat je borba za hleb... Živeo građanski rat!
(107)

Ti principi takvih komunističkih teoretičara kao što su Lewin i Trocki su primeweni u praksu u boqševičkoj revoluciji u Rusiji. Tokom revolucionarnog perioda u jesen 1917. počeli su masakri velikih razmera, pqacke i neverovatno nasiqe. Oni qudi koji su bili protiv revolucije, ili za koje se pretpostavqalo da su protiv revolucije, su okupqani bez razloga, hapšeni i ubijani: kuće su pqackane i rušene. Terorizam, koji je počeo sa Lewinom i Trockim se nastavio i postao još gori u Staqinovo vreme.

Harison E. Salizburi (Harrison E. Salisbury) iz časopisa 'The New York Times' je opisao zatvoreničke logore sovjetskog sistema kao:

...Ceo kontinent terora... u poređewu sa onima koji su izvršili stotine hiljada pogubqewa i milione smrti u sovjetskom sistemu terora, car je izgledao skoro dobroćudan... Naši umovi se zgražavaju pri pomisli o sistematskom, rutinskom zlu, pod kojim je tri ili četiri ili više miliona muškaraca i žena osuđeno svake godine na prisilan rad i izgnanstvo - i na način tako uobičajan da zatvorenicima često nije ni govoreno kakve su im presude bile... (108)

Qudi koji nisu bili Rusi i naročito krimski Turci, centralnoazijski Turci i kozaci su bili izloženi terorizmu sovjetskog sistema. Specijalni sudovi 'Trojke', su uspostavljeni kako bi se rusko društvo očistilo od kozaka. Samo u oktobru 1920. te 'Trojke' su osudile više od šest hiljada qudi na smrt i te naredbe su trenutno izvršene. Porodice, a ponekad i susedi, onih koji su se suprotstavqali režimu i koji nisu uhvaćeni, su sistematski uzimani kao taoci i slani u koncentracione logore. Martin Latsis (Martin Latsis) na čelu jednog od tih logora u Ukrajni je priznao da su to bili logori smrti u jednom od svojih izveštaja: okupqani u logoru blizu Maikopa, taoci, žene, deca i starci borave u najužasnijim uslovima, na hladnoći i blatu oktobra... Umiru kao muve. Žene će urediti sve kako bi izbegle smrt. Vojnici koji čuvaju logor koriste to i tretiraju ih kao prostitutke.

(109)

SLIKA (str. 120): Uzimawe proizvoda seqaka od strane ruske vlade je u Ukrajini dovelo do toga da qudi umiru od gladi.

Pod uticajem Darvina, komunistički revolucionari su ubijali qude na ludački način. Iz dokumenata tog vremena se čini da je jedini ciq bio potpuno istrebqewe. To je bilo kao da su

verovali da će što više ljudi ubiju, imati veći uspeh. To da su planirali da istrebe svakog za koga su sumnjali da je bio protiv revolucije je otkriveno u jednoj od njihovih odluka:

CCeka (vanredni komitet za rat protiv kontrarevolucije (Extraordinary Committee for War Against the Counter-Revolution)) iz Piatigorska ;su neposredno odlučili da pogube 300 ljudi na dan;. Podelili su grad na brojne kvartove i izabrali određen broj ljudi iz svakog i naredili partiji da napravi liste za pogubljene... ;U Kislovodsku, iz nedostatka boje ideje, odlučeno je da se ubiju ljudi koji su bili u bolnici;. (110)

Kako je objavljeno u vodećem članku novina 'Crveni mač', koji je podržavao komuniste, komunisti su videli sve kao dopustivo i verovali da krv mora da se prospe da bi se boja crvene zastave ostvarila.

Nama je sve dopušteno jer mi smo prvi koji dižu mač ne da bi tlačili rase i sveli ih na robstvo, već da bi oslobodili čovečanstvo svojih okova... ;Krv? Neka krv poteče kao voda! Neka krv zauvek umrta crnu piratsku zastavu koju vijori buržoazija i neka naša zastava bude krvavo crvena zauvek!; Jer samo kroz smrt starog sveta možemo da se oslobodimo zauvek od povratka tih šakala! (111)

Pored svih tih mučenja, Stačin je osnovao "odrede za rekviziciju" koji bi uzimali na silu proizvode sećaka. Te jedinice su bile odgovorne za razne vrste zlostavljanja. 14. februara 1992. jedan inspektor je napisao:

Zloupotreba položaja od strane odreda za rekviziciju, iskreno govoreći, su sada dostigle neverovatne nivoe. Sistematski, sećaci koji su hapšeni su svi zaključavani u ambarima bez

grejawa; zatim su bičevani i prećeno im je pogubqewem. Oni koji nisu ispunili svoje kvote su vezivani i primoravani da trče goli glavnom ulicom sela i zatim su zatvarani u drugi ambar bez grejawa. Veliki broj žena je bio prebijan dok se ne bi onesvestile i zatim su bacane gole u rupe iskopane u snegu... (112)

SLIKA (str. 122): "Odredi za rekviziciju" su postavqeni od strane Staqina i pored mučewa su uzimali proizvode seqacima. Te jedinice su zlostavqale qude na različite načine. Oni koji nisu mogli da pronađu dovoqno proizvoda koje bi dali državnim službenicima su mućeni do smrti na različite načine. Na suprotnoj strani: užasno stawe qudi pod komunističkom vladavinom.

Staqin je verovao da je Španija predstavqala prilike za Sovjetski Savez i da bi mešawe u tu zemqu donelo plodove. Iz tog razloga uzeo je stranu i podržao komuniste u španskom građanskom ratu. Ali sa tim terorizam iz Sovjetskog Saveza se preneo na Španiju. Jedan primer zlostavqawa i mučewa koji se odigravao tamo je bio koncentracioni logor u kome je 200 antistaqinista držano od početka 1938. "Kada su staqinisti odlučili da otvore čeka", jedna žrtva se priseća;

Malo grobqe se čistilo u blizini. CCekisti su imali đavolsku ideju:

ostavqali bi grobove otvorenim, sa skeletima i telima u raspadawu slobodnom pogledu. Tu su zakqućavali najteže slućajeve. Imali su neke naroćito surove metode mučewa. Mnogi zatvorenici su obešeni za noge, naopaćke, više dana. Druqe su zakqućavali u male ormane sa samo malim otvorom za vazduh blizu lica kroz koji su mogli da dišu... Jedan od najgorih metoda je bio poznat kao "fioka"; zatvorenici su bili primorani da se skuqe u male ćetvrtaste sanduke nekoliko dana. Neki su tu držani bez mogućnosti da se imalo pomere 8 do 10 dana. (113)

Papa Pie XI je 1931. imao da kaže sledeće o nasiqu koje je komunizam nametnuo svetu u enciklici 'Quadragesimo Anno':

Komunizam uči i traži dva cija: ;nemilosrdni klasni rat i potpuno ukidawe privatnog vlasništva;. To ne čine tajno ili skrivenim metodama, već javno, otvoreno i primewujući sva moguća sredstva, čak i najnasilnija. Da bi postigli te cijeve nema ničega čega bi se bojao, ničega što bi poštovao ili što bi mu bilo sveto. Kada dođe na vlast, svirep je u svojoj surovosti i nečovečnosti. ;Užasan masakr i razarawe kroz koje je doneo propast velikim regionima istočne Evrope i Azije to pokazuju;. (114)

Kako ovaj izvod navodi, glavni cjevi komunizma su bili nemilosrdan klasni rat i potpuno ukidawe privatnog vlasništva. Drugim rečima cje je bio primeniti teoriju evolucije, koju je Darwin primenio na biološku oblast, na qudska društva, a da bi qudska bića bila, kao divqe životiwe u prirodi, u sukobu, u ratu.

Katastrofe koje je doneo komunizam se nisu zaustavile u Rusiji. Jedna od zemaqa najgore pogođena među onima na koje se rađirio je bila Kina.

Darvinista Mao Ce Tung i wegovi masakri

Kineski komunistički vođa Mao je imao dva značajna vodiča: jedan od wih, koga smo dodirnuli ranije, je bio Darwin, a drugi je bio Staqin. Ta dva smrtonosna imena, koja su se spojila u Maovoj ličnosti, su dovela do velikih tragedija i ostavile svoj trag na dugi, mračni period u kineskoj istoriji. Između 6 i 10 miliona qudi je direktno ubijeno po Mao Ce Tungovim naredewima, desetine miliona kontrarevolucionara je provelo veliki deo svojih života u zatvoru,

gde je 20 miliona od njih umrlo. Između 20 i 40 miliona ljudi je umrlo od gladi između 1959. i 1961, u periodu zvanom "veliki korak unapred", kao užasan rezultat Maove ekstremističke politike. Masakr na trgu Tjenmen juna 1989. (oko hiljadu mrtvih) je jedan primer onoga što je Kina prošla u svojoj skorašnjoj istoriji. Ubistva i genocid usmeren protiv muslimanskih Turaka u istočnom Turkestanu se i dalje odigrava.

Veliko divljaštvo i neverovatne stvari su se desile kada se komunistička revolucija odigrala u Kini. Ljudi, koji su bili pod efektima nekakve vrste masovne hipnoze, su podržavali razna vrsta divljaštva i pokazivali tu podršku vičući dok su gledali ubijanje. Knjiga 'Le Livre Noir du Communisme' (Crna knjiga komunizma), koju je pripremila grupa istoričara i profesora, je opisala komunističku divljačku praksu na sledeći način:

Svi ljudi su bili pozvani na javna suđenja "kontrarevolucionarima" koji su skoro bez izuzetaka osuđivani na smrt. Svi su učestvovali u pogubljivanjima, uzvikujući "ubi, ubi" crvenim čuvarima čiji je zadatak bio da iseku žrtve na delove. Ponekad su delovi kuvani i jedeni, ili su delovima silom hraiveni članovi porodice žrtve koji su još uvek bili živi i posmatrali. Tada su svi bili pozvani na gozbu, gde su jetra i srce bivšeg zemljoposjednika podelejeni, i na skupove na kojima bi govornik imenovao redove odsečenih glava sveže nabijenih na kolčeve. Ta opčinjenost osvetničkim kanibalizmom, koji je kasnije postao uobičajen pod Pol Potovim režimom, je odjek veoma drevnog istočnoazijskog arhetipa koji se često javlja u kataklizmičkim trenucima kineske istorije.

(115)

SLIKA (str. 125): Komunističke pristalice Maoa su kaznile one koji su im se usprotavili u građanskom ratu na surove načine, ponižavajući ih pred ljudima i onda ih pogubljujući.

SLIKA (str. 126): Kineskim partijskim vođama optuženim da su kapitalisti su prvo brijane glave pred qudima i tada su pogubqeni.

SLIKA (str. 127): Pogubqewe kineske žene, Vang Souksin (Wang Souxin). Novac za metke korišćene pri pogubqewima u crvenoj Kini je uziman od rođaka ųrtava.

"Poqa za ubijawe" Pol Pota i crvenih Kmera

Između 1975. i 1979, tokom vladavine Pola Pota, dva miliona od kamboxijske populacije od 7 miliona je ubijeno. Kada se pogleda na ubistva Pola Pota, koji je sawao o uspostavqawu savršene komunističke države, po procentu populacije, wegova ubistva su mnogo veća od Hitlerovih i Staqinovih. Pol Potova osnovna meta su bili delovi društva kao što su doktori, inųeweri, naučnici, ukratko intelektualci zemqe, koje je ubijao. Izdato je čak naređewe da se "svi koji nose naočare" ubiju. Kao rezultat tih nehumanih ubistava, "poqa za ubijawe" koja su postojala godinama, su se pojavila.

Logika koja je primewena od strane oficira crvenih Kmera za opravdawe masakra je saųeta ovim rećima: "Zadržati te nije dobitak. Izgubiti te nije gubitak." Ubijali su svakog za koga su smatrali, ili čak prepostavqali da je nekoristan ili štetan. Bar jedan član svake porodice je izgubio svoj ųivot u tim masakrima.

Pol Pot, koji je smatrao qudski ųivot bezvrednim, je verovao da je porodica stajala na putu wegove radikalne vizije socijalizma. Pokušao je da se reši ideje porodice razdvajajući porodice i obavezujući qudska bića da ųive u zajednićkih mestima. Ista politika je primewivana od strane Staqina u Rusiji. Prvo je zemqa oduzimana seqacima, onda su im male parcele zemqe davane

nazad, u oblastima namerno razbacanim i daleko udaljenim jednih od drugih. Rezultat toga je bio da da bi porodice mogle da rade na svojim pozemcima koja su se sastojala od malih parcela zemlje morali su da žive odvojeno jedni od drugih.

Robert Templer (Robert Templer), 'Pol Potovo zaveštavanje užasa' (Pol Pot's Legacy of Horror), The Age, April 18, 1998, <http://dithpran.org/PolPotegacy.htm>.

SLIKA (str. 129): Pol Pot i crveni Kmeri su pretvorili zemlju u "pozemak za ubijanje".

Gorki danak komunističkog divljaštva

Slični primeri divljaštva su doživljeni u svakoj zemlji u kojoj je komunizam vladao, Kambodži, Severnoj Koreji, Laosu, Vijetnamu i istočnoevropskim i afričkim zemljama. Taj krvavi danak je iznet u 'Crnoj knjizi komunizma' na sledeći način:

Ovi zločini teže da se uklope u prepoznatljiv obrazac čak iako praksa donekle varira zavisno od režima. Obrazac uključuje pogubnost na različite načine, kao što su strepnjaci, vešanje, davljenje, prebijanje i u izvesnim slučajevima, ubijanje gasom, trovanje, ili "saobraćajne nesreće"; razaranja populacije gladu, kroz glad izazvanu od strane čoveka, nedostatak hrane, ili oboje; deportacija, tokom koje smrt može da se desi prilikom transporta (ili fizičkim istrebljenjem ili zatvaranjem u malom prostoru), u nečijem mestu stanovanja, ili prisilnim radom (istrebljenje, bolesti, glad, hladnoća). Periodi opisivani kao vremena "građanskog rata" su složeniji - nije uvek lako napraviti razliku između događaja prouzrokovanih sukobom između vladara i pobunjenika i događaja koji mogu pravilno da budu opisani jedino kao masakr civilnog stanovništva.

Svejedno, moramo da počnemo od negde. Sledeća gruba procena, zasnovana na nezvaničnim procenama, daje neku sliku o razmeri tih zločina:

Sovjetski Savez: 20 miliona mrtvih

Kina: 65 miliona mrtvih

Vijetnam: 1 milion mrtvih

Severna Koreja: 2 miliona mrtvih

Kamboxa: 2 miliona mrtvih

Istočna Evropa: 1 milion mrtvih

Latinska Amerika: 150 000 mrtvih

Afrika: 1,7 miliona mrtvih

Avganistan: 1,5 miliona mrtvih

Međunarodni komunistički pokret i komunističke partije koje nisu na

vlasti: oko 10 000 mrtvih

Ukupno iznosi oko 100 miliona ubijenih qudi. (116)

Svi ovi različiti komunistički režimi i organizacije su delili jednu zajedničku psihologiju: sva qudska osećawa kao što su milosrđe, pravda i saosećawe su potuno izgubqeni. Odjednom su qudska društva postala poqa rata i masakra nalik na divqe životiwe koje su pokušavale da žive i

da pronađu hranu. Na isti način na koji se divja životinja bori sa drugim članovima sopstvene vrste oko hrane i teritorije, tako su se i ljudi ponašali kao "životinje" na isti način. Pošto ih je rođenje Darvina naučilo da su u osnovi životinje, a kako se životinje bore za opstanak, tako isto i oni moraju da se ponašaju na isti način.

Ovi nehumani pokreti su mislili da su dobili poštovane noseći lažnu naučnu masku. Jedini razlog zbog koga su boševičke vođe mogle da govore toliko ponosno i otvoreno o agresiji, terorizmu i masakru je bilo odobrenje koje su dobili od Darwinove teorije evolucije. U svojoj knjizi 'Evolucija za prirodnjake' (Evolution for Naturalists), P. X. Darlington (P. J. Darlington) priznaje, kao evolucionista, da je divjaštvo prirodan rezultat teorije evolucije i da je to ponašanje čak opravdano:

Prva stvar je da su nam sebičnost i nasilje svojstveni, nasleđeni od naših najdavnijih životinjskih predaka... ;Nasilje je, onda, prirodno za čoveka, proizvod evolucije;. (117)

Kao što je jasno iz ovog evolucionističkog priznanja, bilo je savršeno prirodno komunističkoj ideologiji, koja je prihvatila Darwinovu teoriju evolucije za svog vodiča, da gleda na druga ljudska bića kao na životinje, da ih tretira na način koji nije dostojan ni životinje i da ih zlostavlja. Jer onaj koji prihvata komunističku darvinističku ideologiju zaboravlja da ima Tvorca, razlog za svoje postojanje u svetu i da će morati da mu odgovara o onome što je činio. Kao rezultat toga, kao i sva ljudska bića koja nemaju strah od Tvorca, postaje sebična stvar koja misli samo na sopstvene interese, nemilosrdni tiranin, čak i divji ubica.

SLIKA (str. 133): 1968. ideologija levog krila je uticala na sve delove sveta, naročito na mlade ljude na univerzitetima. Održavani su sastanci i mladi ljudi su podsticani protiv svojih drugova,

policije i vojske. U toku tih događaja, gde je brat napadao brata, gradovi su razarani i ceo svet je zapao u haos.

Zlostavqawe u istočnom Turkestanu

Bez obzira koliko je prihvaćeno da je raspad Sovjetskog Saveza označio kraj komunizma kao političkog režima, komunistička ideologija i praksa se i daqe nastavqaju. Praksa u Rusiji, u kojoj mentalitet crvene armije još uvek dominira, u CČečeniji, i u Kini u istočnom Turkestanu, su najznačajniji pokazateqi toga. Muslimanski Turci koji danas žive u istočnom Turkestanu, prolaze kroz ponavqawe iskustava proživqenih u Maovoj crvenoj Kini. Mladi qudi se hapse bez razloga, osuđuju na smrt na osnovu toga da su protivnici režima i streqaju, muslimani se sprečavaju od vršewa svojih grupnih religijskih dužnosti, zarade im se oduzimaju surovim porezima, qudi žive na ivici smrti kroz pretwu od umirawa od gladi, a nuklearne probe koje se izvršavaju u wihovoj blizini prouzrokuju izazivawe smrtonosnih bolesti.

Muslimanski Turci istočnog Turkestana su živeli pod Kineskom upravom 250 godina. Kinezi su istočnom Turkestanu, muslimanskoj zemqi, dali ime "SinkjangĆ ili "pokorene zemqe" i označili ga kao sopstvenu teritoriju. Pošto su ga komunisti na čelu sa Maom preuzeli 1949, pritisak na istočni Turkestan se pojačao na još veći nivo nego ranije. Politika komunističkog režima je imala za cilj fizičko uništewe muslimana, koji su odbijali asimilaciju. Broj ubijenih muslimana je dostigao užasne razmere. Između 1949. i 1952, 2 800 000; između 1952. i 1957, 3 509 000; između 1958. i 1960, 6 700 000; između 1961. i 1965, 13 300 000 qudi je ili ubijeno od strane kineske armije ili je umrlo usled nestašica koje je prouzrokovao režim. Zajedno sa masakrima

posle 1965, broj ljudi ubijenih u istočnom Turkestanu je dostigao neverovatnu cifru od 35 miliona.

Pored istrebljavanja muslimana posle 1949, režim je takođe sistematski naseqavao Kineze. Efekti te akcije, koju je kineska vlada počela 1953, teraju na razmišqawe. Dok su 1953, 75 procenata stanovništva činili muslimani a 6 procenata Kinezi, do 1982. cifre su bile 43 procenata muslimana i 40 procenata Kineza. Popis iz 1990, koji je otkrio da su odnosi stanovništva sada bili 40 procenata muslimana i 53 procenata Kineza, je najznačajniji sa tačke gledišta otkrivawa razmere etničkog čišćewa.

U međuvremenu, kineska uprava je koristila muslimane istočnog Turkestana kao eksperimentalne životiwe za nuklearne probe. Kao rezultat nuklearnih proba, koje su prvi put započele u tom regionu 1964, lokalno stanovništvo je dobilo smrtonosne bolesti i 20 000 hendikepirane dece je rođeno. Zna se da je broj muslimana koji su umrli usled proba 210 000. Hiqade ljudi je obogaqeno, a hiqade je podleglo bolestima kao što su žutica i rak.

Od 1964. do danas, Kina je aktivirala nekih 50 atomskih i hidrogenskih bombi. Švedski stručwaci su utvrdili da je podzemna nuklearna proba 1984. bombe jačine 150 tona prouzrokovala potrese zemqe jačine 8,8 podeoka Rihterove skale.

Kinesko zlostavqawe Turaka se tu ne zaustavqa. Doživqaji februara 1997, tokom vremena kada su se događaji pooštravali, će poslužiti za zaokruživawe kineskog zlostavqawa. Po vestima objavljenim javnosti, 4. septembra, koji je bio praznični dan, kineska milicija je pretukla više od trideset žena, koje su se skupile u xamiji i čitale iz Kurana, gvozdanim šipkama i odvukla ih u štab. Lokalni stanovnici su otišli do štaba i tražili da se žene oslobode. Tada su pred njih bačena

tela tri žene koje su bile mučene do smrti. Počeli su sukobi između qudi, koji su se pobunili usled provokacije, i Kineza. Između 4. i 7. septembra, 200 qudi istočnog Turkestana je izgubilo svoje živote a više od 3 500 Turaka je zatvoreno u logore. U jutro 8. septembra qudi su sprečeni od davawa prazničnih molitvi u xamijama u kojima su se okupili. Sukobi su se ponovo razbukitali, broj pritvorenih, koji je bio 58 000 između aprila i decembra 1996, je prešao 70 000. Do 100 mladih qudi je streqano na javnim trgovima, a 5 000 Turaka je skinuto golo i javno izlagano u grupama po 50.

Primer istočnog Turkestana je samo jedan od patwi u XX veku. U svim krajevima sveta u XX veku qudi različitih vera, rasa ili ideologija su ubijali i istrebqivali jedni druge. Nije slučajno da se iza svih ideologija koje su vršile ta ubijawa pojavquje Darwinov pogled na svet. Zato što je sa svojom teorijom Darwin omogućio da qudi lako ubijaju jedni druge i opravdavaju svoja dela.

CCini komunističke darvinističke ideologije su rasterane

Komunizam je ideologija koju su osmislili qudi koji su živeli 1800-ih i koji mogu biti opisani kao "neuki" sa naučne tačke gledišta. Jedan od najznačajnijih razloga za brzo osvajawe uticaja nad velikim brojem qudi u mnogo zemaqa od strane ove ideologije, čije su se analize i tvrdwe pokazale pogrešnim puno puta i koja je štaviše jasno donela čovečanstvu štetu a ne dobro, je neznawe tih qudi koji su prihvatili tu ideologiju.

Posle industrijske revolucije, jedan deo društva je bio u užasnoj bedi, dok je drugi deo sticao veliko bogatstvo, i došlo je do napetosti među društvenim grupama u većini zemaqa. Ta napetost se razvila u zemqama kao što su Rusija, koja je još uvek živela na nivou poqoprivrednog društva, i Kina. Društvene grupe koje su tražile prava i pravdu su išle za wima.

Ali krajwi rezultat je bio na wihovu štetu. Živeli su pod daleko gorim ekonomskim uslovima nego ranije, sa jedne strane izbegavajući smrt od gladi, a sa druge živeći sa strahom i užasom da mogu biti ubijeni u bilo kom trenutku, mučeni, proterani ili opqačkani.

Bilo je očigledno da ideologija zasnovana na nedostatku religije, koja je verovala da je jedina osnova za razvoj bila sukob, borba i rat, da su qudska bića u osnovi životiwe, zasnovana na zabludi da su moralne vrednosti kao što su porodica, vernost i bliskost nepotrebne i nevažne, neće doneti qudimu mir, bezbednost, sreću i pravdu. Ali je tim društvenim grupama nedostajao vid i razumevawe da bi to procenili i analizirali. Gledali su u fotografije Marksa i Engelsa i smatrali ih za "duboke", "neshvatqive" i "umne" mislioce. Gledali su u prividnu naučnu i duboku spoqašwost i ponašawe onih koji su ih podržavali i pali pod čini komunizma i materijalizma. Dok bi danas, da su živi, shvatili da su sve komunističke vođe imale prosto i primitivno shvatawe i bili neuki qudi.

Nijedan od qudi koje su prihvatili za vođe se nije ponašao na način gledawa unapred, bili su u stawu jedino da vežu društvene grupe za sebe uvredama i strahom: bili su qudi koji su usvojili nasiqe, divqашtvo i ubistvo kao metode i razmišqali na prost i primitivan našin. Danas su mnogi "stari" komunisti shvatili kakvu su grešku načinili u prošlosti i požalili su. Shvatili su da su slepo pratili neproduktivni ideal ili tačnije praznu, glasnu buku. Drugi pokušavaju da pokažu da se još uvek nisu odrekli svoje ideologije kako ne bi prihvatili poraz i istinu da su godine uzaludno potrošene i govore "prevazići ćemo".

Pošeo je period kada nauka i slobodno znawe mogu da dopru svuda u svako vreme, kada svaki čovek može da shvati istine i stvarnosti mnogo

lakše nego ranije i do veće mere. U takvoj sredini su metodi

sugestije, ostaci čini, komunista, materijalista i darvinista, njihove

reči i pozivi na rat izgubili svoju moć. Prazne ideologije kao što su

komunizam, materijalizam i darvinizam, čije općiwujuće moći mogu da se uzdignu uz malo nauke i malo misli, ubrzano gube svoj uticaj na qude. Kao rezultat toga, lakši, mirniji i udobniji dani čekaju čovečanstvo. Najvažnije je da će uviđawe obmane darvinizma u potpunosti doneti kraj tim ideologijama.

Komunizam je užas prouzrokovan nedostatkom religije

Svako ko razmatra masakre, ubistva i patwe koje su qudimama namerno naneli komunisti, nacisti ili kolonijalisti, će se zapitati kako su pristalice tih ideja mogle toliko da se udaqe od obične čovečnosti. Jedini razlog za divqaštvo i zlostavqawe koje su ove vođe nanele je nedostatak religije i čiwenica da ti qudi nisu imali strah od Boga. CCovek koji se boji Boga i ima čvrstu veru u zagrobni život neće biti sposoban za izvršavawe bilo kakvog zlostavqawa, prevare, nepravde i ubistava koja smo opisali. Štaviše, koliko god bio ohrabrivan, neko ko veruje u Boga i zagrobni život neće nikada biti naveden da sledi takve iskrivqene ideologije.

Ali qudi koji nemaju nikakvu religiju i strah od Boga ne znaju za granice. Uz malo ohrabrewa osoba koja veruje da su on i druga stvorewa evoluirala slučajem od nežive materije, koja veruje da su wegovi preci bili životiwe i koja prihvata da ne postoji ništa osim materijalnog, lako može da izvrši bilo kakvu vrstu surovosti. Na prvi pogled može da izgleda da ti qudi ne povređuju nikog: ali pod pravim okolnostima mogu da se pretvore u ubicu koji izvršava masakre, ubice

koje tuku qudu ili ih izgleduju samo zato što ne prihvataju njihove ideje, qude ispuwene mržwom, gađewem i nasiqem. Zato što pogled na svet i vrednosti u koje veruju to zahtevaju.

1983. godine, Aleksandar I. Solžewicin (Alexander I. Solzhenitsyn), dobitnik nobelove nagrade za kwiževnost, je održao govor u Londonu u kome je pokušao da objasni zašto se toliko zla desilo wegovom naroduCC

Pre pola veka, dok sam još uvek bio dete, sećam se da sam čuo starije qude koji nude sledeće objašwewe za velike nesreće koje su snašle Rusiju: ";Qudi su zaboravili Boga; zbog toga se sve ovo desilo;".

Od tada sam proveo 50 godina radeći na istoriji naše revolucije; u tom procesu sam pročitao stotine kwiga, sakupio stotine ličnih svedočewa i već u osam kwiga dao sopstveni doprinos naporima da se raščisti lom koji je ostao za prevratom. Ali kada bih danas bio zapitan da što je sažetije moguće formulišem glavni uzrok razarajuće evolucije koja je progutala do nekih 60 miliona naših qudi, ne bih mogao da iznesem to preciznije nego da ponovim: ";Qudi su zaboravili Boga; zbog toga se sve ovo desilo;". (118)

Objašwewe Solžewicina je potpuno tačno. Zaista, jedina stvar koja je mogla da uvuče društvo u toliki užas, da zažmuri pred raznim vrstama zlostavqawa, da gleda sa strane, je zaboravqawe Boga. Dok Bog nikada ne zaboravqa i nikada ne greši. Surove komunističke vođe su mislile da su postavile sopstveni sitem za vladawe društvima na zemqi i mislili su da poseduju veliku moć i snagu. CCak su održavali tajne sastanke, na kojima su šaputali jedni drugima o daqim zlostavqawima koja će nanositi qudimu da bi povećali svoju snagu i moć. Ali dok su sve to radili, Bog je znao za to i odgovoriće šta su to radili. Zatim su tu grupe koje su pratili te surove vođe,

koje su puzile za wima. Ti qudi su zlostavqali sami sebe zaboravqajući religiju Tvorca i prateće darvinističke vođe. Qudi sami donose zlo koje se deđava u svetu. Jedini način da bi se te katastrofe sprečile od nanošewe štete čovečanstvu je ponovo taj da qudi žive sa verom u Tvorca i zagrobni život i da ne zaboravqaju da će morati da odgovaraju za sve što čine.

SLIKA (str. 146): Qudi kojima je nanešeno zlo. Slike predstavqaju deo noćnih mora koje je komunistička ideologija nanela čovečanstvu. Qudi oslabqeni glađu, žeđu i beznađem, žive u bedi i nemaštini...

SLIKA (str. 147): Režim sa darvinističko-komunističkim pogledima smatra svoje qude bezvrednim. Prepušta ih smrti i bedi otvorenih očiju. Rusija je očigledan primer toga.

Peto poglavqe

Kapitalizam i borba za opstanak u ekonomiji

Izraz kapitalizam znači vladavina kapitala, slobodan i neograničen ekonomski sistem u potpunosti zasnovan na profitu i u kome je društvo u takmičewu u okviru tih kriterijuma. Postoje tri značajna elementa u kapitalizmu: individualizam, takmičewe i stvarawe profita. Individualizam je značajan u kapitalizmu, jer qudi vide sebe ne kao deo društva, već kao "pojedince" koji stoje sami na sopstvenim nogama koji moraju da se provlače sopstvenim naporima. "Kapitalističko društvo" je arena u kojoj se pojedinci takmiče međusobno pod veoma teškim i surovim uslovima. To je arena upravo onakva kakvu je opisao Darwin, u kojoj samo jaki opstaju, u kojoj su slabi i nemoćni slomqeni i istrebqeni i u kojoj gospodari surovo takmičewe.

Po logici na kojoj je kapitalizam zasnovan, svaki pojedinac - a to može da bude osoba, kompanija ili nacija - mora da se bori jedino za sopstveni razvoj i napredak. Najznačajniji kriterijum u tom ratu je proizvodnja. Najbolji proizvođači opstaju, slabi i nesposobni se eliminišu i nestaju. Sa takvim oblikom sistema, zaboravljeno je da su oni koji su eliminisani u ogorčenoj borbi, oni koji su slomljeni i koji su pali u bedu, "qudi". Ono što se vidi kao vredno pažnje nisu ljudska bića, već ekonomski razvoj i roba, proizvod tog razvoja. Iz tog razloga kapitalistički mentalitet ne oseća nikakvu moralnu odgovornost ni savest za osobu koju gazi i na koju se ponaša i koja mora da živi u velikoj poteškoći. To je darvinizam primenjen u praksi u društvu na ekonomski način.

Predlažući da je neophodno ohrabriti takmičeve u svim oblastima društva i objavjujući da je neophodno ne obezbediti nikakve mogućnosti ili podršku slabima u bilo kojoj oblasti, od zdravca do ekonomije, najistaknutiji teoretičari socijaldarvinizma su pripremili "filozofsku" i "naučnu" potporu kapitalizmu. Na primer, po Tilu (Tille), najistaknutijem predstavniku darvinističko-kapitalističkog mentaliteta, velika je greška pokušati sprečiti bedu pomagavem "poraženim klasama", jer bi to značilo mešanje u prirodno odabiranje koje je proizvelo evoluciju. (119)

SLIKA (str. 150): Herbert Spenser

Po gledištu Herberta Spensera, glavnog teoretičara socijaldarvinizma, koji je uveo principe darvinizma na život u društvu. Ako je neko siromašan onda je to njegova greška i niko ne sme da pomogne toj osobi da ustane. Ako je neko bogat, čak iako je stekao svoje bogatstvo nemoralnim sredstvima, to je njegova sposobnost. Iz tog razloga, bogati čovek opstaje dok

siromašni nestaje. To je gledište koje skoro preovlađuje u potpunosti u današnjim društvima i koje je rezultat darvinističko-kapitalističkog morala.

Spenser, koji je branio taj moral, je završio svoj rad 'Društvena statistika' (Social Statistics) 1850. i koji se suprotstavio svim sistemima pomoći koje je nudila država, predostrožnostima za zaštitu zdravca, javnim školama i obaveznom vakcinisanju. Jer je po socijaldarvinizmu, društveni red nastao iz principa opstanka najjačih. Podržavanje slabih i dozvoqavanje da oni preživqavaju je bilo kršewe tih principa. Bogati su bogati jer su boqe prilagođenič neke nacije vladaju drugima, jer su superione u odnosu na wih, neke rase potpadaju pod jaram drugih, jer su te druge inteligentnije od wih. Spenser je primenio doktrinu na qudska društva osvetom: "Ako su dovoqno sposobni da žive, oni žive i dobro je što žive. Ako nisu dovoqno sposobni da žive, umiru i najboqe je da umru". (120)

Grejam Samner (Graham Sumner), profesor političkih i društvenih nauka na Jejl univerzitetu, je bio predstavnik socijaldarvinizma u Americi. U jednom wegovom delu je sabrao svoje misli o qudskim društvima na sledeći način:

...Ako podignemo jednog čoveka moramo da imamo tačku oslonca, tačku reakcije. ;U društvu to znači da da bi podigli jednog čoveka naviše guramo drugog nadole;. (121)

Ričard Milner (Richard Milner), stariji urednik časopisa 'Natural History Magazine' Američkog muzeja prirodwačke istorije piše:

Jedan od vodećih predstavnika socijaldarvinizma, Vilijam Grejam Samner sa Prinstona, je smatrao da su milioneri 'najsposobniji' pojedinci u društvu i da su zaslužili svoje privilegije. Oni su bili "prirodno odabrani u ogledu takmičewa". (122)

Kao što se vidi iz ovih izjava, socijaldarvinisti su koristili Darwinovu teoriju evolucije kao "naučni" komentar o kapitalističkim društvima. Kao rezultat toga, qudska bića su počela da gube takve koncepte, koje je religija donosila sa sobom, kao što su međusobna pomoć, čovekoqubqe i saradwa i umesto tih vrlina su davali značaj sebičnosti, lukavosti i oportunističkom. Po jednom od najznačajnijih teoretičara socijaldarvinizma, američkom profesoru E. A. Rosu (E. A. Ross), "Hrišćanski kult milosrđa kao sredstva milosti je formirao sklonište pod kojim su se idioti i kreteni skrivali i množili". Opet po Rosovom gledištu, "država skupqa gluvoneme pod svoju zaštitničku ruku i rasa gluvonemih je u procesu formirawa". Odbacujući sve to jer to sprečava prirodni evolucionarni napredak, Ros je objavio da je "najkraći put za pretvarawe ovog sveta u raj ostavqawe onih koji su skloni da toliko žure svom paklenom odredištu sopstvenom tempu". (123)

Kao što smo videli, darvinizam formira filozofsku osnovu svih tih kapitalističkih ekonomskih sistema u svetu i političkih sistema koji se oblikuju na osnovu wih.

Zbog toga su najveće pristalice socijaldarvinizma bili vlasnici kapitala. Rast jakih gažewem slabih i praćewe ekonomske politike koja je veoma udaqena od osećawa milosti, pomoći i saosećawa više nisu bili osuđivani jer je prihvaćeno da je takvo ponašawe bilo u saglasnosti sa "naučnim objašwewima" i "zakonima prirode".

Po Ričardu Hofstederu (Richard Hofstadter), autoru knjige 'Socijaldarvinizam u američkoj misli' (Social Darwinism in American Thought) železnički magnat Čaunsi Dipu (Chauncey Depew) iz XIX veka, je tvrdio da su ljudi koji su sticali slavu, bogatstvo i moć u Njujorku predstavljali opstanak najспособnijih, pomoću "superiorne sposobnosti, predviđanja i prilagodljivosti". (124) Drugi železnički baron, Džejms X. Hil (James J. Hill), je tvrdio da je "bogatstvo železničkih kompanija određeno zakonom opstanka najспособnijih". (125)

U svojoj biografiji Endrju Karnegi (Andrew Carnegie), drugi veliki vlasnik kapitala u Americi, izražava svoje verovanje u evoluciju sledećim rečima, "Pronašao sam istinu evolucije". (126) Na drugom mestu napisao je sledeće reči:

;(Zakon takmičeva) je ovde: ne možemo da ga izbegnemo; nije pronađena zamena za nje; i dok zakon ponekad može da bude težak prema pojedincu, najbolji je za rasu, jer ;osigurava opstanak najспособnijih u svakoj oblasti;. (127)

U svom članku 'Darvinove tri greške' (Darwin's Three Mistakes), evolucionisti naučnik Kenet J. Hsu (Kenneth J. Hsu), otkriva darvinističke misli američkih najistaknutijih kapitalista:

Darvinizam je takođe korišćen u odbrani takmičarskog individualizma i njegove ekonomske posledice laissez-faire kapitalizma u Engleskoj i u Americi. Endrju Karnegi je napisao da je "zakon takmičeva, bio dobroćudan ili ne, tu; ne možemo da ga izbegnemo". Rokfeler (Rockefeller) je otišao korak dalje kada je tvrdio da je "rast velikog biznisa prosto opstanak najспособnijih; to je prosto izvršavanje zakona prirode". (128)

SLIKA (str. 152): Ljudi spavaju na ulicama

Siromašni ljudi ostavljani na ulicama u bogatoj i udobnoj zemlji...

Veoma je zanimljivo da američke fondacije kao što su Rokfelerova fondacija i Karnegi institut, osnovane od strane velikih kapitalističkih dinastija kao što su Rokfeler i Karnegi, daju značajnu finansijsku podršku istraživanjima iz evolucije.

Kao što smo videli iz onoga što je do sada objašnjeno, kapitalizam je naveo ljudska bića da obožavaju samo novac i moć koja proizilazi iz novca. Smatrajući razne vrste religioznih i moralnih vrednosti bezvrednim, društva pod uticajem evolucionih predloga su počela da daju značaj materijalnoj moći i udaljila su se od takvih osećanja kao što su saosećanje, milost i poštovanje.

Kapitalistički moral vlada u skoro svim društvima našeg vremena. Iz tog razloga siromašnima, bespomoćnima i osakaćenima se ne daje milostinja i ne paze se niti se štite. Čak iako se razbole od ozbiljnih i smrtonosnih bolesti ne mogu da pronađu bilo koga ili bilo kakvu ljudsku pomoć da ih zaštiti i da im pomogne da se oporave. Siromašni ljudi su prepušteni svojoj bolesti i smrti. U mnogim zemljama često se nailazi na takve nepravedne i nehumane prakse kakva je da se deca nemilosrdno teraju da rade i ostavljaju bez bilo kakvih socijalnih prava.

Danas, razlog zbog koga zemlje kao što su Etiopija postaju žrtve suše i gladi je vladavina kapitalističkog morala. Dok bi pomoć i podrška mnogih zemalja mogla da spasi te gladne ljude, oni su prepušteni gladi i bedi.

Druga odlika kapitalističkog društva je način na koji ono daje mesto nejednakosti u svom okviru.

U društvima te vrste podela između bogatih i siromašnih postaje sve veća, kako siromašni

postaju još siromašniji, a bogatstvo bogatih se sve više povećava. Postojawe miliona beskućnika i wihovo prepuštawe životu u najnehumanijim uslovima, čak i u Americi, najrazvijenijoj zemqi u svetu, je rezultat kapitalističkog morala. Naravno da je američko društvo dovoqno bogato da zaštiti sve te qude i da im nađe posao. Ali zato što preovlađujući mentalitet nije dozvoliti siromašnima da se uzdignu, već da se raste gažewem siromašnih, ne nudi se nikakvo rešewe tim qudima. To je rezultat primene u praksi socijaldarvinističkih tvrdwi da "u ciqu da bi se uzdigli mora da postoji kamen na koji bi stali".

Na ovom mestu, treba skrenuti pažwu na značajnu stvar: tokom istorije su postojala društva u kojima su siromašni i slabi gaženi, u kojima su samo materijalne stvari bile značajne i u kojima se na sebičnost, samointeres i na varawe gledalo kao na jedini način sticawa bogatstva: u prošlosti su takođe živeli qudi koji su mislili da su samo materijalne stvari bile od bilo kakve vrednosti i koji su bili daleko udaqeni od odlika bilo kakve zadovoljavajuće moralnosti. Ali od druge polovine XIX veka qudi sa takvim pogledima su ušli u veoma drugačiji period. U posledwih 150 godina qudi i društva koji poseduju tu surovu masku su prestala da budu osuđivana ili kritikovana kao druga. Takvo ponašawe je konačno počelo da bude prihvatano kao zakon prirode. I na tom mestu je darvinizam postao lažno religijsko opravdawe nemilosrdnosti i nemoralnosti.

Robert E. D. Klark (Robert E. D. Clark) objašwava tu situaciju na sledeći način: evolucija je, ukratko, dala onima koji čine zlo odmor od svoje savesti. Najsurovije ponašawe prema takmacu nije moglo da bude objašweno; zlo je moglo da se nazove dobrim. (129)

A H. Enoh (H. Enoch) je napisao u svojoj kwizi 'Evolucija ili stvarawe' (Evolution or Creation):

Profesor X. Holms (J. Holmes) kaže, "Darvinizam je dosledno primenivao procenu dobrote stopom preživljavanja"... To je zakon xungle gde je "moć dobra" i najsposobniji preživljavaju. Bilo lukavstvo ili surovost, kukavičluk ili obmana, šta god će omogućiti pojedincu da preživi je dobro i pravilno za tog pojedinca ili to društvo. (130)

SLIKA (str. 155): Qudi pate od gladi

Iako danas postoje značajni resursi u svetu, milioni dece su prepuštena gladi zbog kapitalističkog mentaliteta.

Kao što smo videli, nedostatak religije i darvinizam koji ga je inspirisao se nalaze iza svih qudi, sistema i ideologija koje su donele zabrinutost, poteškoće, bol i beznađe svetu, naročito u poslednjih 150 godina. Oni koji su mislili da su mogli da zaštite sopstvene interese u sebičnoj i surovij sredini nastaloj nedostatkom religije su videli darvinizam kao svog spasioca. Prihvatili su teze darvinizma o tome da "slabi nestaju dok jaki žive" kao svoju filozofiju života.

Oni nisu bili svesni toga, ali ti qudi koji su mislili da pripremaju veliku zamku celokupnom čovečanstvu, su je u stvari pripremali za sebe. Jer bez obzira koliko se bore da bi preživeli i koliko preživljavaju, u stvari postoji samo jedan sudija i jedan gospodar, bilo wih samih, celog sveta, svega što pokušavaju da poseduju, vođa za koje se vezuju, ili ideologija i "izama" u koje veruju. Bog je jedan sudija i moć. A ne trenutna moć i prilike date qudske bićima, stvari koje stiču toliko surovo borbom i zlostavljanjem drugih qudi, vlašću sopstvenih obrva. Bogatstvo, snaga i moć za koje čovek misli da ih je sam stekao su mu u stvari dati od strane Tvorca da bi ga iskušao. Bez obzira koliko on verovao da se nalazi u areni borbe u kojoj se slabi eliminišu a jaki pobeđuju, u stvari je svako qudsko biće živi test postavljen od strane samog Tvorca.

Oni koji misle da su dobili ono što poseduju kao rezultat "borbe za opstanak" će osetiti srceparajući bol za koji ne postoji nadoknada i veliku tugu kada se suoče sa stvarnošću u zagrobnom životu i vide kakvu su praznu ideju sledili.

A što se tiče onih koji nisu bili pod uticajem darvinističko-kapitalističkog mišljenja i koji nisu zaboravili razlog svog postojanja u svetu i na postojanje Tvorca, oni vide druga ljudska bića kao živa bića stvorena od strane Tvorca. Kao što im je Tvorac naredio, uvek se ophode sa drugim ljudskim bićima prijatno, osećaju naklonost i saosećanje i čine sve što mogu kako bi otklonili njihove poteškoće i brige. Uvek govore prijatnim rečima, paze na siročad, pomažu bolesnima i osakaćenima i štite ih i paze na njih. Takvi ljudi izbegavaju greh i izvršavaju svoje dužnosti prema Tvorcu i oni su najsuperiorniji u očima Tvorca: ne obraćaju pažnju na bogatstvo, rasu, boju, klasu, ideologiju ili filozofiju.

Šesto poglavlje

Moralni slom koji je darvinizam doneo

Najveća katastrofa koju je darvinizam doneo čovečanstvu je bila bez sumnje ta što je on odvratio ljude od religije. Nasilni moralni i duhovni slom brzo dolazi društvima koja se udaljuju od religije. Postoji mnogo primera toga u današnjim društvima.

Na ovom mestu će neki ljudi reći da se darvinizam ne može smatrati odgovornim za nedostatak religije kod ljudi jer veliki broj ljudi koji žive život bez religije nikada nije čuo za tvrdnje darvinizma. Drugi deo ove zamerke je tačan. Danas je broj ljudi koji brane darvinizam na znalački način ograničen. Ali su ova ograničena manjina ljudi koji usmeravaju ideje društva u

većini oblasti. Uticaj koji su razvili na društvo doseže do bezbrojnih ljudi. Oni imaju mogućnost da nameću svoj pogled na svet velikim delovima društva. Na primer, najpoznatiji univerzitetski profesori, veliki deo čuvenih filmskih direktora i izdavača svetski čuvenih izdavačkih kuća, novina i časopisa su najvećim delom evolucionisti i prema tome prirodno ateisti. Iz tog razloga, delovi društva kome se obraćaju su pod njihovim uticajem i uticajem njihovog evolucionog i antireligijskog mišljenja. Kao rezultat toga, javljaju se društva u kojima su perverzne ideje široko prihvaćene.

Ernest Majer (Ernst Mayr), biolog sa Harvarda i jedan od najistaknutijih evolucionista u svetu, opisuje mesto teorije evolucije u životu društva na sledeći način:

Od Darvina, svaka obrazovana osoba se slaže da je čovek potekao od majmuna... Evolucija ima uticaj na svaki vid čovekovog mišljenja: njegovu filozofiju, njegovu metafiziku, njegovu etiku... (131)

Darvinističko preovlađivanje nad životom društva deluje kao moćan oblik "hipnoze" na ljude. Veliki deo mlađe generacije naročito, bez dovoljno životnog iskustva da bi formirali bilo kakvo gledište na svet, čak i površno, može lako da podleže sugestiji tog tipa. Veoma je lako navesti te ljude da imaju žegene tokove misli kroz časopise koje čitaju, filmove, predstave ili muzičke spotove koje gledaju i najvažnije od svega kroz obrazovanje koje primaju u školama. Jer je taj uticaj razlog zbog koga su ljudi verovali da je teorija evolucije tačna tokom 150 godina, uprkos njenim obmanama i nenaučnoj prirodi.

Ako ste primetili, antireligijska propaganda se retko iznosi javno ovih dana, niko otvoreno ne predlaže da niko ne bi trebao da ima nikakvu religiju. Ali se za to koriste prikrivene metode,

neprimetne na prvi pogled. Ismevawe religije, religijskih predmeta ili qudi poznatih po svojoj religijskoj veri i upotreba reči koje znače odbacivawe Boga, sudbine i religije u pesmama, romanima, filmovima, novinskim naslovima i vicevima, je samo nekoliko od tih prikrivenih metoda.

Predmeti darvinizma, sa druge strane, su najuobičajnija sredstva antireligijske propagande. CCak se i u najnepovezanim predmetima laž da su naši preci bili majmuni naglašava. Tvrdwe teorije evolucije su čak upisane između redova u qudskim psihološkim analizama. Na taj način, javqaju se qudska društva koja se bave religijom, zagrobnim životom i moralnim odgovornostima olako, koja ne misle, koja se ne boje Boga i koja ne veruju stvarno u wega, čak iako, kada ih pitaju, govore da veruju u Boga i religiju. Qudi koji nemaju strah od Tvorca, ne znaju za granice niučemu i počiwu da žive kao životiwe za koje misle da su bile wihovi preci.

Na primer, ne može se očekivati od qudi koji su neoprezni i koji se ne boje Tvorca da štite svoju čestitost jer misle da ne postoji granica koju treba da opaze, postaju spremni da izvršavaju razne vrste nemoralnosti dok god mogu to da čine van pogleda drugih qudi. Kao i u naše vreme, naročito među mladim delovima društva, gurawe granica sve daqe, širewe shvatawa koje smatra moralne vrednosti i Božija naređewa bezvrednim i odvraćawe qudi od religije kao rezultat sugestije darvinizma, su proizvod toga. Qudi koji vide sebe neograničenim i koji veruju da neće morati da odgovaraju nikome, prikazuju sve veću raspusnost sa svakim narednim danom. Mladi muškarci i žene mogu da daju izjave novinama opisujući svoje seksualne živote do najsitnijih detaqa i novine ih objavquju i čitaocima to ne smeta. Prequba, koju mediji hvale i opisuju veoma pažqivo i čak pozivaju sve da je izvrše, je postala delo koje više niko ne smatra

neuobičajnim. Pod pažqivim razmatrawem, iza ubistava, prostitucije, varawa i raznih vrsta podvala, davawa i primawa mita i lagawa: ukratko u osnovi svakog nemoralnog ponašawa se može videti nedostatak religije. Najefektivniji način na koji se ovaj nedostatak religije širi je nasilni uticaj Darwinove laži da su se "qudska bića pojavila kao rezultat proste slučajnosti".

Ken Hem (Ken Ham), autor kwige 'Laž: evolucija' (The Lie:

Evolution) uzima nedostatak religije koji je darvinizam prouzrokovao za svoj predmet i kaže:

Ako odbacujete Boga i zamewujete ga drugim verovawem koje stavqa slučajnost, nasumične procese na mesto Boga, nema nikakve osnove za pravilno ili pogrešno. Pravila postaju šta god želite da načinite od wih. Ne postoje apsolutne vrednosti - nema principa kojeg se mora držati. Qudi će pisati sopstvena pravila. (132)

CCuveni evolucionista Teodosijus Dobžanski se slaže da ideja "prirodnog odabirawa", osnova darvinizma, proizvodi moralno degenerisano društvo:

Prirodno odabirawe može da povlašćuje egoizam, hedonizam, kukavičluk umesto hrabrosti, varawe i iskorišćavawe, dok grupna etika u praktično svim društvima teži da spreči ili zabrani takvo 'prirodno' ponašawe i da veliča wihove suprotnosti: dobrotu, darežqivost i čak požrtvovawe za dobro drugih nečijeg plemena ili nacije i konačno čovečanstva. (133)

Ako se danas osvrnemo, možemo trenutno da vidimo tragove duboke i najznačajnije pustoši koju je proizveo darvinistički moral. Ideja da su napredak, razvoj i civilizacija rezultat toga da qudi žive odvojeno jedni od drugih i bez veza međusobne pomoći, posvećenosti, poštovawa i osećawa, se nameće društvima. Predlog da takav rezultat mora da bude prihvaćen zbog veće

proizvodnje i razvoja se često navodi. Dok je to u stvari rezultat toga da ljudska bića spuštaju sebe na "status životinje", a ne razvoja i civilizacije.

Istina je da čovek nije vrsta životinje i da nije nastao od bilo koje životinje. Čovek, koga je Bog stvorio sa posedovanjem razuma, inteligencije, savesti i duše, je potpuno različito stvoreno od drugih živih bića upravo zbog posedovanja tih kvaliteta. Ali pod uticajem čini darvinističko-materijalističkog morala ljudska bića zaboravljaju te kvalitete i ostaju na nemoralnosti i nedostatku savesti i razuma koji se ne vidi ni kod životinje. Oni zatim kažu, "mi smo u svakom slučaju potekli od životinje, to nam je genetičko nasleđe od njih", i pripremaju takozvanu naučnu osnovu za sopstveni nedostatak volje i razuma.

Mnogi darvinistički naučnici koji se bave ponašanjem uzimaju tu logiku kao početnu tačku i tvrde da je sklonost ljudskih bića ka zločinu nasleđe od njihovih životinjskih predaka. Čuveni evolucionista Stefan Xej Guld iznosi tu tvrdnju, prvi put predloženu od strane italijanskog fizičara Lambroza (Lombroso), na sledeći način u svojoj knjizi 'Posle Darvina'. Biološke teorije o kriminalitetu teško da su nove, ali je Lambrozo dao argumentu novi, evolucionistički obrt. Rođeni kriminalci, nisu prosto poromećeni ili oboleli oni su, bukvalno, povratak na prethodni evolucionistički stupanj. Nasledne karakteristike naših primitivnih i majmunskih predaka ostaju u našem genetičkom sadržaju. Neki nesrećni ljudi su rođeni sa neobično velikim brojem tih predačkih osobina. Njihovo ponašanje može da bude odgovarajuće u divljim društvima prošlosti; danas ih uvrstavamo u kriminalce. Možemo da sažalevamo rođenog kriminalca, jer on ne može da pomogne sam sebi; ali ne možemo da tolerišemo njegova dela. (134)

Po tvrdwama darvinista, drugim rećima to što qudska bića ubijaju druga, prouzrokovawe bola, krađa i zapoćiwawe tuća predstavqa genetićko nasleđe od majmunolikih predaka. Iz tog razloga, po toj tvrdwi, ti zloćini ne pripadaju toj osobi i vide se opravdivim.

Kao što se mođe videti iz ovih tvrdwi, darvinisti smatraju savest i voqu qudskih bića i takve osobine kao što su razum i procena bezvrednim i prihvataju da je ćovek neinteligentno stvorewe koje se ponaša po instiktima kao životiwa. Po tom gledištu kao što i divqi lav ne mođe da obuzda svoju agresiju i ne mođe da ispoqava vrline kao što su nadvladavawe svog gneva ili prikazivawe opraštawa i strpqewa, i ćovek se ponaša na isti naćin. Oćigledno je da će biti nedostatka mira i bezbednosti, nereda, sukoba i borbi u društvu koje štiti takve qude.

Surovi pesimistićki model života predložen ćovećanstvu od strane

darwinizma

Po darvinistima i materijalistima, ceo svemir, zajedno sa qudskim bićima, je deo haosa i slućajnosti. Kako uticaj tog gledišta raste u društvu, javqaju se neodgovorni qudi koji veruju da nemaju nikakva ogranićewa.

Osoba koja nema svrhu ne misli, ne mođe da formira ciq sopstvenog razvoja, nepađqiva je, ismejava druge, nema osećawa, ništa je ne pogađa, ne mođe da koristi svoju savest i ne prepoznaje nikakva pravila ili granice. Ne mođe da poseduje nikakvu vrlinu ili finiju osobinu. Po sopstvenom perverznom gledištu, razvijene životiwe, u ovom svetu on mora da traži hranu i da se razmnođava, na isti naćin kao i druga živa stvorewa i da pošto zadovolqi izvesne potrebe mora da pronađe koliko je god moguće zabave i uđivawa i da ćeka smrt. I mođe se videti da,

iako većina ljudi nije svesna detaqa darvinizma, oni žive život koji je darvinizam predvideo čovečanstvu.

Zato što žive život koji je surov i koji će se jednom završiti, ti ljudi su obuzeti velikom depresijom, pesimizmom i beznađem. Pomisao da će se sve završiti smrću i postati ništa prouzrokuje da ti ljudi budu nesrećni i da se zatvarju unutar sebe. Jedan od razloga iza samoubistava, psiholoških problema i depresija je negativan efekat darvinističke čini na ljudsku psihologiju.

Ričard Doukins, jedan od najoštrijih branioca evolucije našeg vremena, otkriva jedan primer toga. Doukins tvrdi da su ljudska bića genske mašine i da je jedini razlog za njihovo postojawe prenos tih gena na naredne generacije. Po Doukinsovom gledištu nema druge svrhe za postojawe ni svemira ni čoveka. Ceo svemir i ljudska bića su proizvod haosa i slučajnosti. Ljudi koji su obmanuti takvom tvrdwom lako padaju u depresiju i beznađe. Onaj ko veruje da je jedini cilj života preneti svoje gene i da se sve završava smrću, da ništa što čini u svetu nema nikakvo značewe, će misliti da je život nemilosrdan i nepotreban i neće moći da ima zadovoljstvo ni iz čega. U predgovoru za svoju knjigu 'Ispravqawe duge' (Unweaving the Rainbow), Doukins priznaje negativan i pesimistički efekat koji njegova tvrdwa u vezi svrhe ljudskog života ima na ljude:

Strani objavqivač moje prve knjige je priznao da ;nije mogao da spava tri noći; pošto ju je pročitao, toliko je bio zabrinut onim što je video kao ;hladnu, mračnu poruku;. Drugi su me pitali kako mogu da ustajem ujutru. Učiteq iz daleke zemqe mi je pisao da mu je došla učenica sa suzama u očima pošto je pročitala istu knjigu, jer ju je ubedila da je život prazan i besciljan.

Savetovao joj je da ne pokazuje kvigu wenim prijateljima, iz straha da ne bi potpali pod isti ;nihilistički pesimizam;. Iste optužbe o pustoši, podsticawu neplodne i prazne poruke, se često iznose na račun nauke uopšte i lako je naučnicima da ih koriste. Moj kolega Piter Etkins (Peter Atkins) počiwie svoju kwigu 'Drugi zakon' (The Second Law, 1984) na sledeći način:

Mi smo deca haosa i duboka struktura promene je propadawe. ;U korenu, postoji samo kvarewe i nezaustavqiva plima haosa. Otišla je svrha: sve što je ostalo je smer. ;To je tama koju moramo da prihvatimo; dok gledamo duboko i bez strasti u srce svemira. (135)

Drugi darvinista koji je predložio da je život bezvredan i prouzrokovao da se na wega gleda pesimistički, je bio nemački filozof Niče (Nietzsche), čije su teze o rasnoj superiornosti obezbedile filozofsku potporu Hitleru. Misao koju je Niče izneo, poznata kao "nihilizam" je u suštini sledeća: čovek mora da ima razlog za život. Ali taj razlog, po Ničeju koji je negirao postojawe Boga, nema ništa sa time da je Bog stvorio čoveka. Iz tog razloga, po Ničeovoj filozofiji, čovek neprestano traži svrhu ali je ne može pronaći i doživqava pesimizam i beznađe koje se iz toga rađa. Prava stvar je tražiti svrhu iza čovekovog postojawa. Ali ako, kao Niče, osoba u potpunosti odbacuje suštinsku svrhu i počiwie da traži svrhu van te istine, onda je naravno neće naći. I dodajmo ovde da je Niče umro lud.

Društva koja zaboravqaju da su stvorena od strane Boga sa svrhom su neizbežno osuđena na podlegawe moralnom i duhovnom slomu. Bogatstvo i ekonomski razvoj ni na koji način ne donose tim qudima mir i sigurnost. Mnoge stvari pritiskaju qude koji ne uspevaju da slede naredewa razuma i savesti i koja vide sebe neograničenim i stvorenima bez svrhe, ka nesreći, beznađu i pesimizmu. Najvažnija stvar je tuga, nezadovoqstvo i pesimizam koji će ti qudi, koji

misle da će prestati da postoje posle smrti osetiti kada vide pravi život na koji će naići posle smrti.

Dok je osoba koja veruje u Boga i zagrobni život svesna važnog ishoda za koji živi. Ona uvek nosi radost i nadu dobijawa Božije milosti i raja. Šta god da se desi ona hvali Boga: zbog toga nikada ne podleže beznađu i pesimizmu.

Zaključak

Močvara darvinizma mora biti isušena

Tokom cele istorije je bilo ratova, zlostavqawa, ubijawa i sukoba. Ali razlog zbog koga je broj i opseg tih propasti bio tako velik u posledwem veku je lažni veo naučnog opravdawa koji je darvinizam dao tim ubijawima, zlostavqawima i sukobima. Zato što potpuno pogrešne darvinističke tvrdwe o prirodi idu zajedno sa objavama tih ideologija, ubica, diktatora i sadističkih ideologija možemo da pokušamo da prikažemo da su oni u pravu i opravdani govoreći da se "zakon prirode takođe primewuje na društvo" u vezi tih politika.

U naše vreme teorija evolucije se i daqe brani iz filozofskih i ideoloških razloga. Kolonijalizam koji je eksplodirao sa teorijom evolucije u XIX veku, nacistička Nemačka i Sovjetski Savez su sada stvar prošlosti. Ali darvinističko-materijalistička filozofija koja je bila wihova prvobitna osnova se i daqe oštro brani od strane izvesnih krugova i razarajućí efekti te filozofije i daqe nastavqaju da se osećaju širom sveta.

Uprkos číwenici da je evolucionista, Kenet J. Hsju je napisao na sledeći način o katastrofama koje je darvinizam doneo čovečanstvu:

Bili smo žrtve surove društvene ideologije koja pretpostavlja da je takmičenje među pojedincima, klasama, nacijama ili rasama ;prirodan uslov života i da je takođe prirodno da se superiorni rešavaju nižih;... Zakon prirodnog odabirawa nije, tvrdim, nauka. To je ideologija, i to zla... (136)

Naravno, predostrožnosti u vezi predrasuda i psihičkih stava se moraju uzeti. Ali te predostrožnosti mogu da pokriju samo rane koje su nanele te ideologije. Konačno rešenje leži u kulturnom i naučnom tretmanu. Sa propašću darvinizma sa kulturne i naučne tačke gledišta, te filozofije koje crpe snagu od wega će takođe nestati i to će značiti uklawawe zlostavqawa iz sveta.

Iz tog razloga teška odgovornost pada na one koji poseduju savest i veru, koji imaju znawe o duhovnim vrednostima. Nije u redu ignoristai ili potcewivati katastrofe koje je darvinizam doneo svetu, naročito u posledwem veku i patwe kojima su qudi i društva podlegli. Svi koji shvataju važnost pitawa moraju da učine sve što mogu za kulturni napad kako bi doneli kraj toj obmani, koja je trajala 150 godina.

Jedina stvar koja može donese kraj toj obmani u pravom smislu, koja može da donese rešenje suštinskom pitawu koje čovečanstvo proživqava, je moralan život. Ove katastrofe će se završiti kada se qudi okrenu pravoj religiji, kada lepota, qubav, saosećawe, pravda, posvećenost, saradwa i tolerancija preovladaju.

Dodatak

Zablude evolucije

Darvinizam, ili tačnije teorija evolucije, nije ništa drugo nego nenaučna zabluda, predložena sa ciljem negiranja istine stvaranja, u čemu nije uspela. Ta teorija, koja tvrdi da je život nastao iz neorganskih materija serijom slučajeva, je u osnovi pobijena pojavom činjenice da je svemir stvoren od strane Boga. Bog je bio taj koji je stvorio svemir i uredio ga, do najsitnijeg detalja. U tom slučaju nije moguće da teorija evolucije, koja tvrdi da živa bića nisu stvorena od strane Boga, već da su rezultat slučajnosti, bude tačna.

U stvari, kada proučavamo teoriju evolucije, vidimo da je naučna otkrića stvarno negiraju. Struktura koja postoji u životu je mnogo složenije i upečatljivija od neživog sveta. Na primer, možemo da ispitamo kakvom su osjetljivom ravnotežom atomi uređeni u neživom svetu i štaviše u kakve složene strukture su atomi sastavljeni u živom svetu i možemo da proučavamo koji su neobični mehanizmi formirani njihovim korišćenjem, kao što su proteini, enzimi i ćelije.

Tako je ta neobična struktura u životu obesnažila teoriju evolucije na kraju XX veka.

Razmotrili smo taj predmet veoma detaljno u drugim našim studijama a i dalje nastavljamo to da činimo. Ali zbog njegovog značaja korisno je sažeti ga ovde.

Poteškoće koje razaraju Darwinovu teoriju

Teorija evolucije, učenje čija istorija ide unazad do drevne Grčke, je u celini izneto sredinom XIX veka. Najznačajniji razvoj koji je postavio teoriju u program rada svetske nauke je bila knjiga 'Postanak vrsta' koju je objavio Charles Darwin 1859. U toj knjizi Darwin se izjasnio protiv toga da su različite vrste živih stvorenja u svetu bila pojedinačno stvorena od strane Boga. Po Darwinu

sve vrste su nastale od zajedničkog pretka i postale su različite jedne od drugih uz pomoć malih promena u toku vremena.

Darvinova teorija nije bila zasnovana ni na jednom čvrstom otkriću:

kako je sam priznao, to je bilo samo "napredovawe logike". U stvari, kao što je Darwin priznao u dugom odeqku u svojoj kwizi pod naslovom, ";Poteškoće teorije;" (The Difficulties On Theory), teorija nije imala odgovor na veliki broj značajnih pitawa.

Darvin se nadao da će poteškoće sa kojima se teorija suočavala biti prevaziđene vremenom kako se nauka bude razvijala i da će je nova naučna otkrića ojačati. Ali sasvim suprotno od Darwinovih nada, razvoj nauke je ostavio suštinske tvrdwe teorije, jednu po jednu, neosnovanim.

Poraz darvinizma pred licem nauke može da se istraži pod tri osnovna naslova:

1. Teorija ne može da objasni kako se život pojavio u svetu po prvi put.
2. Nema naučnih čiwenica koje bi pokazale da "evolucionni mehanizmi" koje teorija predlaže stvarno poseduju bilo kakve evolucione efekte.
3. Fosilni zapis predstavqa sasvim suprotnu sliku očekivawima teorije.

U ovom odeqku ispitaćemo glavne crte svakog naslova.

Prva nepremostiva prepreka: postanak života

Teorija evolucije tvrdi da su sva živa bića nastala od jedne žive ćelije, koja se pojavila u primitivnom svetu pre nekih 3,8 milijardi godina. Kako je ta jedna jedina ćelija formirala milione složenih živih vrsta i ako se takav oblik evolucije odigrao, zašto weni tragovi nisu pronađeni u fosilnom zapisu, su pitawa na koja teorija evolucije nije mogla da odgovori. Ali pre svega, moramo da se zaustavimo na prvom koraku tog navodnog perioda evolucije. Kako je ta navodna "prva ćelija" nastala?

Pošto teorija evolucije odbacuje stvarawe i ne prihvata nikakvo natprirodno posredovawe, ona tvrdi da je "prva ćelija" nastala, bez strukture, plana ili reda, slučajnošću u okviru prirodnih zakona. Drugim rečima, po teoriji, neživa materija je morala da proizvede živu ćeliju kao rezultat slučajnosti. Ali to je tvrdwa koja protivreči najosnovnijim poznatim biološkim zakonima.

"Živo nastaje iz živog"

Darvin nije spomenuo predmet postanka života u svojoj kwizi. Zbog primitivnog naučnog shvatawa svog vremena, pretpostavio je da živa stvorewa poseduju veoma prostu strukturu. Po teoriji zvanoj "spontana generacija", u koju se verovalo od sredweg veka, verovalo se da nežive supstance mogu da se nasumično spoje i formiraju živa stvorewa. U to vreme je bilo uobičajno verovawe da se insekti formiraju iz ostataka hrane i miševi iz pšenice. Zanimqivi eksperimenti su izvršavani kako bi se to dokazalo. Malo pšenice bi se raširilo preko prqave krpe i smatralo se da bi se posle malo čekawa miševi pojavili iz te kombinacije.

Meso koje je postajalo crvqivo je ubrajano kao dokaz da je život mogao da se pojavi iz neživih supstanci. Dok je kasnije shvaćeno da se crvi nisu pojavqivali sami od sebe sa površine mesa,

već da su se razvijali iz larvi, manjih nego što se okom može videti, koje su muve proizvodile i ostavljale tu.

U vreme kada je Darwin pisao 'Postanak vrsta', verovanje da bakterije mogu da nastanu iz nežive materije je bilo široko prihvaćeno u svetu nauke.

Dok je pet godina posle objavljivanja Darwinove knjige, čuveni francuski biolog Luis Paster (Louis Pasteur) konačno razorio to verovanje, koje je bilo osnova evolucije. Kao rezultat svog dugog istraživanja i studija Paster je sažeo rezultate do kojih je došao govoreći da je, "tvrdva da neživa materija može da proizvede život zakopana u istoriju zauvek". (137)

Braniooci teorije evolucije su se protivili Pasterovim nalazima dugo vremena. Pa ipak kako se nauka razvijala i otkrivala složenu strukturu žive ćelije, neopravdanost tvrdve da život može da nastane sam od sebe je postala još očiglednija.

Neproductivna borba XX veka

U XX veku prvi evolucionista koji se pozabavio predmetom postanka života je bio dobro poznati ruski biolog Aleksandar Oparin (Alexander Oparin). U tezama koje je izneo 1930-ih, Oparin je pokušao da dokaže da je živa ćelija mogla da nastane slučajno. Ali ovi naponi su se završili neuspehom i Oparin je morao da da sledeće priznave, "Na žalost, postanak ćelije ostaje pitanje koje je u stvari najtamnija tačka celokupne evolucione teorije;". (138)

Evolucionisti koji su sledili Oparinov put su pokušali da izvrše eksperimente koji bi doveli do rešavanja pitanja o postanku života. Najpoznatiji od tih eksperimenata je izvršen 1953. od strane čuvenog američkog hemičara Stenlija Milera (Stanley Miller). Miller je uveo gasove, za koje je

tvrdio da su se nalazili u zemljinoj primitivnoj atmosferi u eksperimentalne uslove, dodao energiju mešavini i sintetisao nekoliko organskih molekula, (aminokiselina) koji se koriste u proizvodnji proteina.

Neopravdanost ovog eksperimenta, koji je u tim godinama smatran kao značajan korak u ime evolucije, i to da je atmosfera korišćena u eksperimentu bila veoma različita od uslova stvarnog sveta, se otkrilo u narednim godinama. (139)

Posle dugog ćutawa, sam Miler je priznao da atmosferska sredina koju je primenio nije bila realistična. (140)

Svi napori evolucionista tokom XX veka za objašnjenje pitanja postanka života su se završili neuspehom. Dobro poznati geohemičar Xefri Bada (Jeffrey Bada), sa Skripts instituta u San Dijegu, prihvata tu istinu u članku objavljenom 1988. u evolucionom časopisu 'Earth':

Danas kada napuštamo XX vek, ;i daqe smo suočeni sa najvećim nerešenim problemom; sa kojim smo ušli u XX vek: ;kako je život nastao na zemlji?; (141)

Složena struktura života

Prvenstveni razlog zbog koga je teorija evolucije bila u tako velikoj poteškoći po pitanju postanka života, je činjenica da čak i ona živa bića za koja se smatralo da imaju veoma prostu strukturu imaju neverovatno složene strukture. Živa ćelija je složenija od svih tehnoloških proizvoda koje je načinilo čovečanstvo. Do te mere da čak i najrazvijenije laboratorije u svetu ne mogu da spoje neorganske supstance zajedno i da proizvedu živu ćeliju.

Uslovi neophodni da bi se ćelija pojavila su mnogo veći nego što se može objasniti slučajnošću. Verovatnoća da se proteini, gradivni blokovi ćelija sintetišu nasumično, je 1 naprema 10 (950) za prosečni protein sačinjen od 500 aminokiselina. U matematici, verovatnoća manja od 1 naprema 10 (50) se praktično smatra neostvarivom.

Što se tiče molekula DNK, koji leži u jedru ćelije i sadrži genetičku informaciju, koja je neverovatna banka podataka. Ako bi se ljudski genetički kod postavio na papir ispunio bi biblioteku od 900 knjiga od po 500 strana.

I tu treba dodati jednu veoma zanimljivu stvar: DNK može da se reprodukuje uz pomoć nekih specijalizovanih proteina (enzima). Međutim, sinteza tih enzima može da se ostvari samo na osnovu informacije zapisane u DNK. Kako zavise jedno od drugog, moraju da postoje u isto vreme da bi kopiranje bilo moguće. To dovodi scenario da je život nastao sam od sebe do mrtve tačke. Poznati evolucionisti profesor Leslie Orgel (Leslie Orgel), sa Univerziteta u San Diegu u Kaliforniji, priznaje tu istinu u izdavanju časopisa 'Scientific American' za oktobar 1994:

Krajnje je neverovatno da proteini i nukleinske kiseline, koje su strukturno složene, nastanu spontano na istom mestu u isto vreme. Pa ipak izgleda nemoguće imati jedno bez drugog. I tako, na prvi pogled, moglo bi se zaključiti da život nije mogao nikada, u stvari, da nastane hemijskim načinima. (142)

Nema sumnje da ako je nemoguće da je život nastao prirodnim efektima, onda se mora prihvatiti da je život "stvoren" na nadprirodan način. Ta istina otvoreno obesnažuje teoriju evolucije, čiji je osnovni cilj da negira stvaranje.

Zamišljeni mehanizmi evolucije

Druga značajna stvar koja obesnažuje Darwinovu teoriju je činjenica da je shvaćeno da dva koncepta koje je teorija iznela kao "evolucione mehanizme" u stvari ne poseduju nikakvu evolucionu silu.

Darvin je u potpunosti povezao tvrdvu evolucije koju je izneo sa

"prirodnim odabiranjem". Značaj koji je pridao tom mehanizmu može se

jasno videti iz naslova njegove knjige: 'Postanak vrsta, prirodnim

odabiranjem...'

Zasnovano je na ideji da će u borbi za opstanak u prirodi živa stvorenja koja su jaka i prilagođena prirodnim uslovima opstati. Na primer, kada je krdo jelena ugroženo od strane zveri, oni jeleni koji mogu da trče brže će preživeti. Na taj način krdo će se sastojati od brzih i moćnih jedinki. Ali naravno ovaj mehanizam ne čini da jeleni evoluiraju, ne može da ih pretvori u drugu vrstu, na primer u kovu.

Iz tog razloga mehanizam prirodnog odabiranja ne poseduje evolucionu silu. Darwin je bio svestan te činjenice, i u 'Postanku vrsta' je bio prinuđen da kaže:

Prirodno odabiranje ne može da učini ništa dok se povoljne varijacije slučajno ne pojave. (143)

Uticaj Lamarka

Prema tome, kako su te "povoqne varijacije" nastale? U okviru primitivnog naučnog shvatawa svog vremena, Darwin je pokušao da zasnuje odgovor na to pitawe na Lamarku. Po francuskom biologu Lamarku, koji je živeo pre Darvina, živa bića prenose fizičke promene kojima podležu tokom svojih života na naredne generacije i nove vrste se pojavquju kao rezultat tih osobina koje se nakupqaju iz generacije u generaciju. Na primer, po Lamarkovom gledištu, žirafe su se razvile od antilopa, čiji su vratovi postajali duži iz generacije u generaciju dok su se borile da jedu lišće na visokim drvećima.

Darvin je dao slične primere, na primer tvrdio je u 'Postanku vrsta' da su se neki medvedi koji su ulazili u vodu da bi pronašli hranu vremenom pretvorili u kitove. (144)

Ali zakoni nasleđivawa, koje je Mendel otkrio i koji su dokazani sa razvojem genetičke nauke u XX veku, su razorile mit da stečene osobine mogu da se prenesu na naredne generacije. Na taj način, ;prirodno odabirawe je bilo potpuno neefikasan mehanizam;

Neodarvinizam i mutacije

Da bi pronašli rešewe u toj situaciji darvinisti su izneli "savremenu sintetičku teoriju", ili neodarvinizam, kako je šire poznata, pri kraju 1930-ih. Pored prirodnog odabirawa, neodarvinisti su dodali kao "razlog povoqnih varijacija", mutacije, ili greške u genima živih stvorewa kao rezultat spoqašvih uticaja kao što su širewe grešaka kopirawa.

I danas je u svetu model koji brani wenu vaqanost u ime evolucije neodarvinizam. Teorija tvrdi da su se milioni živih vrsta u svetu pojavili kao rezultat mutacija, ili genetičkih grešaka tokom vremena, u bezbrojnim složenim organima tih živih stvorewa, kao što su uši, oči, pluća i krila. Ali

postoji naučna činjenica koja razoružava teoriju: mutacije ne razvijaju živa stvorenja, suprotno od toga, uvek ih oštećuju;

Razlog za to je veoma jednostavan. DNK ima veoma složenu strukturu. Bilo kakva nasumična izmena u molekulu dovodi samo do štete. Američki genetičar B. G. Ranganathan (B. G. Ranganathan) objašnjava to na sledeći način:

;Mutacije su male, nasumične i štetne;. Retko se javljaju i najbolja mogućnost je da će biti bez efekta. Te četiri karakteristike mutacija ukazuju da mutacije ne mogu da dovedu do evolucionog razvoja. Nasumična promena u veoma specijalizovanim organizmima je ili neefektivna ili štetna. Nasumične promene u časovniku ne mogu da poboljšaju časovnik. Najverovatnije će ga oštetiti ili će u najboljem slučaju biti bez efekta. Zemljotres ne poboljšava grad, donosi razaranja. (145)

U stvari ni jedan primer korisne mutacije, drugim rečima neke koju je razvila genetička nauka, do sada nije opažen. Videlo se da su sve mutacije štetne. Shvaćeno je da teorija o evolucionim mutacijama, koju je predložila kao "evolucione mehanizme", je u stvari genetički događaj koji donosi samo razaranja i osakaćuje živa stvorenja. (Najčešća mutacija koja se vidi kod ljudskih bića je rak.) Naravno da destruktivni mehanizam ne može da bude "evolucioni mehanizam". Prirodno odabiranje, kao što je Darwin priznao, "ne može ništa da učini samo po sebi". Ta istina nam pokazuje da nema "evolucionog mehanizma" u prirodi. A pošto nema evolucionog mehanizma, zamišljeni period nazvan evolucija nije mogao da postoji.

Fosilni zapis: bez znakova od prelaznih oblika

Najjasniji dokaz da se scenario o teoriji evolucije nije odigrao je fosilni zapis.

Po teoriji evolucije, živa stvorenja su nastala jedna od drugih. Prethodno postojeća vrsta se pretvorila u drugu tokom vremena i sve vrste su se pojavile na taj način. Po teoriji, ta promena je pokrila period od miliona godina i išla unapred korak po korak.

Pošto je to slučaj, bezbrojne "prelazne vrste" su trebale da se pojave i da žive tokom tog navodnog perioda promene.

Na primer, u prošlosti, iako su ribe još uvek nosile sopstvene odlike, mora da su takođe dobile neke odlike vodozemaca i stvorenja poluribe poluvodozemci su morala da žive. Ili, dok su još uvek posedovale odlike gmizavaca, takođe su morala da dobiju neke odlike ptica i gmizavci ptice su morali da se pojave. Oni su, zato što su bili u periodu transformacije, morali da budu slaba, nekompletna stvorenja. Evolucionisti nazivaju ta stvorenja za koja veruju da su morala da žive u prošlosti "prelaznim oblicima".

Ako su stvorenja tog tipa stvarno živela u prošlosti, njihov broj i varijeteti su morali da dostižu milione. A ostaci tih veoma neobičnih stvorenja bi morali da budu pronađeni u fosilnom zapisu.

U 'Postanku vrsta', Darwin je objasnio to na sledeći način:

Ako je moja teorija tačna, ;bezbrojni prelazni varijeteti;, koji blisko povezuju sve vrste iste grupe zajedno ;svakako mora da su postojali;... Posledično tome, dokazi njihovog ranijeg postojanja mogu se pronaći samo među fosilnim ostacima. (146)

Darvinove iščeznule nade

Meštum, iako su fosilna istraživanja grozničavo vršena u svim delovima sveta od sredine XIX veka do danas, prelazni oblici do sada nisu pronađeni. Sva otkrića pronađena u iskopinama i istraživanjima, daleko od toga da pokazuju ono što su evolucionisti očekivali, su otkrila da su se živa stvorenja pojavila iznenada, netaknuta i potpuna.

Čuveni britanski paleontolog (stručnjak za fosile) Derek V. Ager (Derek W. Ager) priznaje to, uprkos tome što je evolucionista:

Pokazuje se da ako detaljno istražimo fosilni zapis, bilo na nivou reda ili vrsta, iznova nalazimo, ;ne postepenu evoluciju, već iznenadnu eksploziju jedne grupe na račun druge;. (147)

Drugim rečima, u fosilnom zapisu, sve vrste živih stvorenja su se pojavile iznenada i u svom završnom obliku, bez prelaznih oblika između njih. To je upravo suprotno od onoga što je Darwin predvideo. Štaviše, to je veoma jak dokaz da su žive vrste stvorene. Jer jedino objašnjenje za to da se žive vrste pojavljuju bez mane i iznenada, bez predaka iz kojih bi evoluirali, mora da bude to da su vrste stvorene. Ta istina je prihvaćena od strane čuvenog evolucioniste biologa Dagleasa Futujme (Douglas Futuyma):

;Stvaranje i evolucija, između njih, iscrpkuju moguća objašnjenja za postanak živih bića;. Organizmi su se ili pojavili na zemlji potpuno razvijeni ili nisu. Ako nisu, morali su da se razvijaju od već postojećih vrsta nekim procesom promene. Ako su se pojavili u potpuno razvijenom stanju, zaista su morali da budu stvoreni od strane neke svemogućće inteligencije. (148)

Fosili otkrivaju da su se živa bića pojavila u svetu potpuno i savršeno formirana. Drugim rečima ;"postanak vrsta", suprotno od onoga što je Darwin smatrao, je stvaranje, a ne evolucija;.

Mit o evoluciji čoveka

Predmet najčešće iznošen od strane branioca teorije evolucije je poreklo čoveka. Darvinistička tvrdnja po tom predmetu smatra da je savremeni čovek koji danas živi nastao od određenog broja majmunolikih stvorenja. U tom periodu, za koji se procenjuje da je počeo pre nekih 4-5 miliona godina, tvrdi se da su živeli "prelazni oblici" između savremenog čoveka i njegovih predaka. U stvari postoji četiri osnovne "kategorije" u ovom potpuno varqivom scenariju:

1. Australopithecus

2. Homo habilis

3. Homo erectus

4. Homo sapiens

Evolucionisti daju ime "australopithecus", što znači "južni majmun", čovekovom takozvanom prvom majmunolikom pretku. Ta živa stvorenja su bila ništa druga nego izumrla vrsta majmuna. Opsežno istraživanje lorda Soli Zakermana (Lord Solly Zuckerman) i profesora CCarlsa Oksnarda (Charles Oxnard) dva svetski poznata anatomia iz Britanije i SAD o ostacima australopithecusa pokazuju da su ta živa stvorenja pripadala izumrloj vrsti majmuna i da nisu imala sličnosti sa qudskim bićima. (149)

Evolucionisti dele sledeću fazu qudske evolucije na "homo" ili qudske klase. Po tvrdnji, živa stvorenja "homo" serije su bila razvijenija od australopithecusa. Evolucionisti postavqaju fosile tih

različitih stvorenja jedne uz druge i sastavljaju zamišljeni plan evolucije. Ovaj plan je zamišljen, jer u stvari nikakva evoluciona veza između tih različitih klasa nije dokazana. Ernest Majer, jedan od najznačajnijih branioca teorije evolucije u XX veku prihvata to, govoreći "lanac koji doseže do Homo sapiensa je u stvari izgubljen". (150)

Dok ispisuju plan australopithecus>homo habilis>homo erectus>homo sapiens, evolucionisti govore da je svaka vrsta bila pretek sledeće. Dok poslednja otkrića paleontologa u stvari pokazuju da su australopithecus, homo habilis i homo erectus živeli u istom periodu u različitim regionima sveta. (151)

Štaviše, bića iz klase homo erectusa su preživela do nedavnih vremena: Homo sapiens neandertalensis i Homo sapiens sapiens (savremeni čovek) su pronađeni rame uz rame u istom periodu. (152)

To, naravno, definitivno, prikazuje nemogućnost da su te klase bile precizno jedna drugoj. Stefan Xej Guld, jedan od paleontologa sa Harvarda, iako je evolucionista objašnjava dilemu u kojoj se darvinistička teorija našla na sledeći način:

Šta je postalo od naše lestvice ako imamo tri linije hominida koje se javljaju u isto vreme (A. africanus, robusni australopithecusi i H. habilis), od kojih ni jedna očigledno nije izvedena od druge? Štaviše, ni jedna ne pokazuje bilo kakve evolucione trendove tokom svog boravka na zemlji. (153)

Ukratko, crteži koji se pojavuju u medijima ili u školskim udžbenicima zamišljenih "polumajmunskih poluqudskih" stvorenja, drugim rečima scenario qudske evolucije koji pokušavaju da održe u životu samo propagandnim sredstvima, je mit bez naučne osnove.

Uprkos tome što je evolucionista, lord Soli Zakerman, jedan od britanskih najuglednijih i najpoznatijih naučnika, je proučavao to pitawe puno godina i izvršio petnaestogodišwe istraživawe fosila australopitekusa i došao na zaključak da ne postoji stvarno porodično stablo koje se prostire od tih majmunolikih stvorenja do čoveka.

Zakerman je takođe dao zanimqiv "spektar nauke". On je nacrtao "spektar", od grana saznanja koje je prihvatao za naučne do onih koje nije prihvatao kao naučne. Pod Zakermanovom tabelom "najnaučnije", ili drugim rečima one koje su zasnovane na konkretnim rezultatima, su hemija i fizika. Posle njih dolaze biloške nauke i zatim društvene nauke. Na drugom kraju "spektra" deo za koji je smatrao da je "najnenaučniji" je, po Zakermanu, "nadčulno opažawe", - koncepti kao što su telepatija i šesto čulo i - konačno "qudska evolucija"! Zakerman opisuje taj kraj spektra na sledeći način:

Mi tada izlazimo iz oblasti objektivne istine na one oblasti pretpostavqene biološke nauke, kao što su nadčulno opažawe ili tumačewe čovekove fosilne istorije, gde je vernima (evolucionistima) sve moguće - i gde čvrsti vernik (u evoluciju) nekada može da veruje u nekoliko suprotnih stvari u isto vreme. (154)

Tako se mit o qudskoj evoluciji sastoji od predrasuda nekoliko qudi koji slepo veruju u teorije zasnovane na nekoliko fosila koje su pronašli.

Tehnologija u oku i uhu

Drugi predmet na koji evoluciona teorija ne daje odgovor je odličan kvalitet opažawa oka i uha.

Pre nego što pređemo na predmet oka, odgovorimo ukratko na pitawe "kako vidimo". Svetlosni zraci koji dolaze od objekta padaju naspramno na retinu oka. Tu se ti svetloni zraci pretvaraju u električne signale od strane ćelija i stižu do malog mesta u zadwem delu mozga nazvanom centar vida. Ti električni signali se primaju u tom centru mozga kao slika posle serije procesa. Sa tom tehničkom pozadinom, pozabavimo se razmišqawem.

Mozak je izolovan od svetla. To znači da je unutar mozga mrkli mrak i svetlo ne stiže do lokacije u kojoj se mozak nalazi. Mesto nazvano centar vida je mračno mesto u koje svetlost nikada ne dopire; to čak može da bude najmračnije mesto za koje ste ikada znali. Međutim, vi opažate osvetqen svet u tom mrklom mraku.

Slika koja se formira u oku je toliko oštra i jasna da čak i tehnologija XX veka nije mogla da je ostvari. Na primer, pogledajte u kwigu koju čitate, vaše ruke kojima je držite, zatim podignite glavu i pogledajte okolo. Da li ste ikada videli tako oštre i jasne slike kao što je ta na bilo kom drugom mestu? CCak i najrazvijeniji televizijski ekran proizveden od strane najvećih televizijskih proizvođača u svetu ne može da obezbedi tako oštru sliku. To je trodimenzionalna, obojena i krajwe oštra slika. Za više od sto godina, hiqade inžewera su pokušavali da dostignu tu oštrinu. Fabrike, velike zgrade su ustanovqene, obimno istraživawe je izvršeno, planovi i dizajni su načiweni u tom ciqu. Opet, pogledajte u TV ekran i u kwigu koju držite u svojim rukama. Videćete da postoji velika razlika u oštrini i jasnoći. Štaviše, TV ekran vam prikazuje

dvodimenzionalnu sliku, dok vašim očima, gledate trodimenzionalnu perspektivu koja ima dubinu.

Puno godina, desetine hiljada inženjera je pokušalo da napravi trodimenzionalni TV i dostigne kvalitet vida oka. Da, napravili su trodimenzionalni TV sistem ali ga nije moguće gledati bez stavljanja naočara; štaviše, to je samo veštačka treća dimenzija. Pozadina je zamućenija, prvi plan izgleda kao od papira. Nikada nije bilo moguće proizvesti oštru i jasnu sliku kao što ima oko. I kod kamere i televizije, postoji gubitak kvaliteta slike.

Evolucionisti tvrde da je mehanizam koji proizvodi tu oštru i jasnu sliku formiran slučajno. Međutim, ako bi vam neko rekao da je televizor u vašoj sobi formiran kao rezultat slučajnosti, da su se svi njegovi atomi jednostavno spojili i načinili uređaj koji proizvodi sliku, šta bi ste pomislili? Kako atomi mogu da urade ono što hiljade ljudi ne može?

Ako uređaj koji proizvodi primitivniju sliku od oka nije mogao da bude formiran slučajem, onda je veoma očigledno da oko i slika koju oko vidi nisu mogli da budu formirani slučajem. Ista situacija važi i za uho. Spoljašnje uho prikuplja dostupne zvukove ušnom školjkom i usmerava ih u srednje uho; srednje uho prenosi zvučne vibracije pojačavajući ih; unutrašnje uho šalje te vibracije do mozga prevodeći ih u električne signale. Kao i sa okom, čin sluha se završava u centru za sluh u mozgu.

Situacija u oku je takođe tačna i za uho. To jest, mozak je izolovan od zvuka kao i od svetlosti: ne propušta bilo kakav zvuk. Prema tome, bez obzira koliko je bučno napoqu, u unutrašnjosti mozga je potpuna tišina. Svejedno, najoštrij zvukovi se opažaju u mozgu. U vašem mozgu, koji je izolovan od zvuka, čujete orkestarske simfonije i čujete svu buku u okolini. Međutim, ako bi

se tog trenutka nivo zvuka u vašem mozgu merio preciznim uređajem, videlo bi se da tu vlada potpuna tišina.

Kao što je slučaj sa slikom, decenijski naponi su potrošeni u pokušajima da se stvori i reprodukuje zvuk koji odgovara originalu. Rezultati tih napora su magnetofoni, sistemi velike oštine i sistemi za registrovanje zvuka. Uprkos sve te tehnologije i hiljadama inženjera i stručnjaka koji su radili na tim proizvodima, nije dobijen zvuk koji ima oštrinu i jasnost kao zvuk koji prima uho. Razmislite o HI-FI sistemima najvećeg kvaliteta proizvedenim od najvećih kompanija u muzičkoj industriji. Čak i kod tih uređaja, kada se zvuk snima deo se gubi; ili kada uključite Hi-Fi uvek čujete šum pre nego što muzika započne. Međutim, zvukovi koji su proizvod tehnologije ljudskog tela su krajnje oštri i jasni. Ljudsko uho nikada ne prima zvuk koji prati suštavu ili atmosferu kao kod HI-FI uređaja; prima zvukove upravo onakvim kakvi jesu, oštri i jasni. To je način na koji je bilo od stvaranja čoveka.

Za sada ni jedan aparat proizveden od strane čoveka nije bio toliko osetljiv i uspešan u primanju opaženih podataka kao što su oko i uho.

Međutim, što se vida i sluha tiče, daleko značajnija činjenica leži iznad svega toga.

Kome svest koja vidi i čuje u okviru mozga pripada?

Ko je taj koji gleda primamljiv svet u svom mozgu, sluša simfonije i cvrkutave ptice, i miriše ružu?

Ovi stimuli koji dolaze od očiju, ušiju i nosa čoveka putuju do mozga kao elektrohemijski nervni impulsi. U biološkim, fiziološkim i biohemijskim kvigama, možete pronaći puno detalja o

tome kako se ta predstava formira u mozgu. Međutim, nikada nećete naići na najznačajniju čitavnicu o tom predmetu: ko je taj koji prima te elektrohemijske impulse kao slike, zvukove, mirise i opažajne događaje u mozgu? U mozgu postoji svest koja shvata sve to bez bilo kakve potrebe za okom, uhom ili nosom. Kome ta svest pripada? Nema sumnje da ta svest ne pripada nervima, masnom omotaču i nervima koji se nalaze u mozgu. Zbog toga darvinisti materijalisti, koji veruju da se sve sastoji iz materije ne mogu da daju odgovor na ta pitanja.

Zato što je ta svest duh koji je stvorio Bog. Duhu nije potrebno ni oko da posmatra sliku, ni uho da čuje zvukove. Štaviše, niti mu je potreban mozak da bi mislio. Svako ko čita ove jasne i naučne čitavnice bi trebao da razmisli o svemogućem Tvorcu, trebao bi da ga se boji i da traži utočište u njemu, koji je postavio ceo svemir u potpuno mračno mesto od nekoliko kubnih centimetara u trodimenzionalnom, obojenom i svetlom obliku.

Materijalističko verovanje

Ono što smo do sada istražili pokazuje da je teorija evolucije tvrdnja koja je u suprotnosti sa naučnim čitavicama. Tvrdnja teorije u vezi postanka života je suprotna nauci, evolucionim mehanizam koji predlaže nema nikakav evolucionim efekat, a fosili pokazuju da neophodni prelazni oblici nisu živeli. U tom slučaju, teorija evolucije mora da bude okarakterisana kao ideja suprotna nauci. U stvari, tokom istorije mnoge ideje koje se bave svetom, kao što je evolucionim model, su uklonjene iz naučnog programa.

Ali se teorija evolucije uporno održava u naučnom programu. Neki ljudi čak pokušavaju da prikažu kritiku teorije kao "napad na nauku". Ali zašto? ...

Razlog za tu situaciju je taj da je nekim ljudima teorija evolucije postala nezamenjivo dogmatsko uverenje. Ti krugovi su tvrdoglavo vezani za materijalističku filozofiju i pod uticajem su darvinizma kao jedinog materijalističkog objašnjenja prirode.

Oni to nekad otvoreno priznaju. Ričard Luontin (Richard Lewontin), čuveni genetičar sa Harvarda i u isto vreme najistaknutiji evolucionista priznaje da je "prvo materijalista, a onda naučnik" sledećim rečima:

Nije da nas metode i institucije nauke nekako primoravaju da prihvatimo materijalističko objašnjenje fenomenalnog sveta, već, suprotno, ;primorani smo našom 'a priori' privrženošću materijalnim uzrocima da stvorimo aparat za istraživanje i niz koncepata koji proizvode materijalna objašnjenja, bez obzira koliko su protiv-intuitivna, bez obzira koliko su nejasna neupućenom. Štaviše, materijalizam je apsolutan, prema tome ne možemo da dozvolimo božansku nogu u našim vratima;. (155)

Te reči su jasna izjava da je darvinizam dogma koja se održava zbog privrženosti materijalističkoj filozofiji. Ta dogma smatra da ne postoji ništa sem materije. Iz tog razloga ona veruje da je neživa, nesvesna materija stvorila život. Ona prihvata da su se milioni živih vrsta, na primer ptice, ribe, žirafe, tigrovi, insekti, drveće, cveće, kitovi i ljudska bića pojavila iz efekata koji su se odigrali u okviru nežive materije, drugim rečima iz kiše i muva. Ovo je stvarno verovanje suprotno i inteligenciji i nauci. Ali darvinisti nastavljaju da brane to verovanje da ne bi "dozvolili božansku nogu u vratima".

Svako ko ne gleda na postanak živih bića sa materijalističkom predrasudom će uvideti sledeću jasnu istinu: sva živa bića su rad Tvorca koji poseduje superiornu moć, znanje i inteligenciju.

Tvorac je Bog, koji je stvorio ceo svemir iz ničega, koji ga je dizajnirao na najsavršeniji način i stvorio i dao oblik svim živim bićima.

Sadržaj

Uvod: Donosioci bola u XX veku

Prvo poglavqe: Kratka istorija darvinizma

Drugo poglvqe: Darwinov rasizam i kolonijalizam

Treće poglavqe: Strašna alijansa između Darvina i fašizma

CCetvrto poglavqe: Darwinizam: izvor komunističkog divqaštva

Peto poglavqe: Kapitalizam i borba za opstanak u ekonomiji

Šesto poglavqe: Moralni slom koji je darvinizam doneo

Zakqučak: Močvara darvinizma mora biti isušena

Dodatak: Zablude evolucije